

m thứ 4 - Số 116 Từ 9-7 đến 15-7-66. Giá 5 đồng

Bình Minh

CHỦ NHIỆM: **VÕ VĂN ỨNG** — Đ.T.: 25505
 GIÁM ĐỐC: **NG. VĂN HÀNH** — Đ.T.: 21629
 CHỦ BÚT: **VÕ VĂN QUAN**
 Tòa soạn Quán Lý 211 Đại lộ Nguyễn Thái Học

Bằng mọi cách... quân Chánh qui vô trang Bắc Việt liên tiếp vằm nhp
 đt mở cầu trận tấn công trên khắp lãnh thổ VNCH...

...Đề ngăn chặn nơi xuất phát và cung cấp quân liệu, không lực Mỹ đã mở các
 cuộc tấn công các kho dầu Hà Nội—Hải Phòng trong tuần vừa qua.

Tại sao thành phần **QUỐC HỘI LẬP
 HIẾN** phải gồm đa số là
**những nhà ái quốc
 Việt - Nam ?**
 bài của **THÂN VIỆT**

**AI KHÂM PHÁ SỰ HIỆN DIỆN
 CON ĐƯỜNG MÒN SİHANOUK ?**

Nhận định chuyên
 sáng Nga của T.T
DE GAULLE
 (Xem bài trang 20)

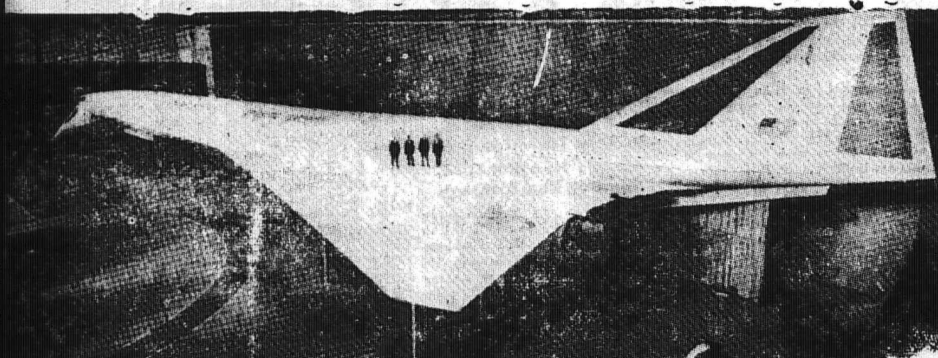
**PHẢN - ỨNG
 CỦA CHÍNH PHỦ HOA KỲ
 đỏi với tuyên ngôn
 CỦA KHỐI MINH - ƯỚC
 VARSOVIE VÀ BV ĐEM 50 PHỊ
 CÔNG MỸ RA TRÌNH DIỄN
 QUA CÁC ĐƯỜNG PHỐ**

HOA THỊNH ĐÓN.— Hôm thứ năm, viên
 phát ngôn Bộ Ngoại Giao Mỹ tuyên bố là
 « không có gì đặc biệt mới mẻ trong thái độ
 của các quốc gia thuộc Minh Ước Varsovie »,
 đỏi với chiến cuộc Việt Nam.
 (XEM TIẾP TRANG 20)

**VỊ TRÍ
 CÁC KHO
 DẦU CỦA
 HẢI
 PHÒNG
 VÀ HÀ
 NỘI TRÊN
 BẢN ĐỒ
 CỦA
 BẮC VIỆT**

ột thành công mới nhứt của Hoa - Kỳ về hàng không

★ Đỏi với vụ oanh tạc Hà Nội - Hải Phòng

bài của **VÕ VĂN ỨNG**

★ **Bộ ngoại giao Mỹ đỏi với
 cuộc du hành sang Nga
 của Thủ Tướng Anh**

★ **Hoạt động quân sự Mỹ không giới hạn**

Hoa Kỳ vừa mới hoàn thành một phi cơ phản lực siêu thanh có
 thể được xem là lớn nhứt thế giới, « chiếc LOCKHEED SST »
 chiều dài : 298 bộ — chiều ngang : 273 bộ — nặng : 300 tấn.
 Có thể chở 300 hành khách. Tốc độ : Ngũ Ước Ba là 2g 45p.

TÌNH HÌNH QUỐC TẾ

ĐỐI VỚI VỤ OANH TẠC NGOẠI Ở HÀ NỘI - HẢI PHÒNG

T R O N G ba ngày liên tiếp 29-30 và 1-6, phi cơ Hoa Kỳ đã oanh tạc những kho dầu ở vùng phụ cận Hà Nội và Hải Phòng. Vì những bức điện tin vẫn rất khô khan được tung khắp thế giới cho biết rằng «Hoa Kỳ đã oanh tạc Hà Nội và Hải Phòng», dư luận Quốc tế hầu hết đều phản ứng mạnh, kể luôn Anh Quốc là một đồng minh bấy lâu vẫn ủng hộ hết mình chính sách của Mỹ tại Việt Nam cũng đã công khai phản trách Hoa Kỳ.

Biết rõ sự xúc động quá vội vàng của dư luận Quốc tế, Bắc Việt lại phát động rầm rộ công cuộc tấn công dân chúng ra khỏi hai thành phố Hà Nội và Hải Phòng để tạt thêm trên bức ảnh rùng rợn «hai thành phố Hà Nội và Hải Phòng đã bị Hoa Kỳ ném bom».

Thật sự, những mục tiêu quân sự bị oanh tạc trong ba ngày tuần qua đều nằm ngoài Thành phố, Hà Nội cũng như Hải Phòng, tức là những kho dầu mà không ai đặt bao giờ ở giữa Thành thị.

Cái xúc động cho dư luận thế giới thật là vô lý và bất công.

Vô lý, vì đã đánh giặc mà còn muốn nói chuyện nhân đạo. Vô lý vì bom đạn Hoa Kỳ chưa bao giờ bèn mẫn đến hai thành phố Hà Nội và Hải Phòng. Vô lý, vì những mục tiêu quân sự đã bị dội bom là nơi xuất phát tiềm lực chiến tranh.

Bất công, vì không thấy ai bày tỏ xúc động khi Việt Cộng đặt mìn nổ giữa đô thành Saigon và nhiều Tỉnh lỵ khác (như Bình Dương mới đây). Bất công vì người ta có lẽ chỉ muốn dùng đường chiến tranh trên lãnh thổ miền Nam mà thôi.

Chúng tôi còn muốn phản trách ngược lại Hoa Kỳ sao chỉ dùng những những pháo đài B-52 tại miền Nam mà thôi mà không Bắc phạt bằng những loại pháo đài bay đó? Có phải chăng vì Hoa Kỳ sợ hỏa lực phòng không của Bắc Việt hay sợ sự can thiệp của Trung Cộng??

Chiến tranh bao giờ cũng vô nhân đạo nhưng không nên đem lý lẽ nhân đạo để kéo dài chiến tranh! Chúng tôi chỉ muốn hòa bình vì những tôi đã đau khổ vì chiến tranh suốt 20 năm rồi. Nếu phải san bằng hai thành phố Hà Nội và Hải Phòng để có hòa bình, thì cũng là một lẽ nhân đạo, vì nếu chiến tranh này còn kéo dài bởi sự ngoan cố của những người Cộng Sản, thì không những hai thành phố Hà Nội và Hải Phòng phải chịu tang thương diệu tàn mà thời song có lẽ hầu hết lãnh thổ của Tổ Quốc Việt Nam phải chìm lìm dưới bom đạn, đất nước phải tan tành toàn diện.

Võ Văn Ung

Nhiệm - vụ của H.Đ.Q.D.

Trung Tướng Phạm xuân Chiêu, Tổng Thư Ký Ủy ban Lãnh Đạo Quốc Gia cho biết nhiệm vụ của Hội đồng Dân Quân là cố vấn cho chính phủ về các vấn đề liên quan đến kinh tế, chính trị, văn hóa, xã hội v.v...

Đồng đều vẫn có quyền ra ứng cử Quốc Hội Lập Hiến. Hành động QUÂN SỰ CỦA MỸ KHÔNG CÓ GIỚI HẠN Trong một bài bình luận tựa đề «Hoa Kỳ không cần biết đến những giới hạn trong việc theo đuổi cuộc chiến tranh tại Việt Nam» tờ «Nhân dân Nhật Báo», cơ quan ngôn luận của cộng đảng Trung Hoa, trong số vừa phát hành tại Bắc kinh, một lần nữa không biết làm gì khác hơn là lên tiếng phản đối những cuộc oanh kích vừa rồi của không lực (Xem tiếp trang 19)

TÌNH HÌNH QUỐC NỘI...

THÀNH PHẦN H.Đ. QUÂN DÂN

- Trung Tướng Nguyễn văn Thiệu Chủ tịch ủy ban Lãnh đạo quốc gia sáng 5-7-66 đã ký sắc lệnh số 244-CT-LBQG ấn định thành phần Hội đồng Dân Quân gồm 79 vị, trong số đó có hai phụ nữ, và hai mươi quân nhân thuộc cấp cấp bậc từ Đại tá đến Đại úy. Hội đồng Dân Quân được thành lập do sắc luật 020-66 của Trung tướng Chủ tịch Ủy ban lãnh đạo Quốc gia ký ngày 10-6-66 có nhiệm vụ tư vấn Ủy ban Hành pháp Trung ương trong các lãnh vực chính trị, kinh tế, văn hóa, xã hội. Nguyên văn sắc lệnh như sau: Chủ tịch Ủy ban Lãnh đạo Quốc gia. Chiếu ước pháp ngày 19 tháng 6 năm 1965, bổ túc bởi quyết định số 6-QLVNCH/QĐ ngày 6 tháng 6 năm 1966 của Đại hội đồng Quân lực VNCH. Chiếu quyết định số 3-QLVNCH/QĐ ngày 14 tháng 6 năm 1965 bổ túc bởi quyết định số 7-QLVNCH/QĐ ngày 6 tháng 6 năm 1966 của Đại Hội đồng Quân lực Việt Nam Cộng Hòa thành lập và ấn định thành phần Ủy ban Lãnh đạo Quốc Gia. — Ký sư Nguyễn gia Hiến — Luật sư Trần thanh Hiệp — Ông Lê tài Hòa — Ông Nguyễn văn Hội — Giáo sư Nguyễn lương Hưng — Giáo sư Nguyễn Ngọc Huy — Ông Nguyễn văn Kiệt — Ông Y Dun Kasor — Ông Nguyễn thành Lập — Ông Lưu văn Lê — Luật sư Trần văn Liêm — Ông Lê quang Liêm — Ông Châu Long — Ông Nguyễn Long tự Thành Nam — Luật sư Nguyễn-văn-Lộ — Ông Trần văn Lộc — Ông Nguyễn hữu Lực — Ông Nguyễn hữu Lương — Ông Nguyễn Hòa Minh — Ông Châu văn Mỗ — Ông Hoa văn Mùi — Ông Huỳnh kim Nén — D.Đ.Đ. Lê Thành Nghệ

- Ông Phan Nghị — Ông Huỳnh thanh Nhơn — Ông Nguyễn Thiệp Nhơn — Ông Sơn Thái Nguyễn — Ông Nguyễn văn Phó — Ông Phạm xuân Quang — Ông Đinh xuân Quảng — Giáo sư Hồ Thời Sang — Ông Wong A Sang — Luật sư Nguyễn Lâm Sanh — Ông Thạch Sung — Ông Lê quang Tấn tự Trường — Giáo sư Trần văn Tấn — Ông Lâm Ngọc Thạch — Giáo sư Nguyễn Thâm — Ông Trịnh Thế — Ông Bùi văn Thiên — Giáo sư Vũ quốc Thúc — D.Đ.Đ. Phạm thế Trần — Giáo sư Đoàn văn Trương — Bác sĩ Trần công Trực — Ông Nguyễn anh Tuấn — Ký sư Trần văn Văn — Luật sư Nguyễn thị Vui — Giáo sư Nguyễn cao Hách — Đại tá Bùi văn Mạnh — Đại tá Vũ Ngọc Hoàn — Đại tá Nguyễn văn Đức — Trung tá Lê mộng Chi — Trung tá Trần văn Kính — Trung tá Phạm ngọc Lợi — Thiếu tá Nguyễn đăng Chất — Thiếu tá Nguyễn đăng Hải — Thiếu tá Trần minh Tạng — Thiếu-Tá Dương Hồng Mỏ — Thiếu Tá Trần văn Tạo — Thiếu Tá Trịnh xuân Phong — Thiếu Tá Phùng Bá Tứ — Đại Úy Nguyễn hữu Khang

- Đại Úy Cao xuân An — Đại Úy Nguyễn xuân Húc — Đại Úy Lê Đình Kỳ — Đại Úy Phan Ngô — Đại Úy Nguyễn văn Phong
- ĐIỀU 2.— Chủ Tịch Ủy Ban Hành pháp Trung Ương chiếu nhiệm vụ, thi hành sắc lệnh này. Sài Gòn ngày 5-7-1966. Trưng. T Nguyễn-Văn-Thiệu.
- Chiếu sắc lệnh số 001-a-CT LBQG-SL ngày 19 tháng 6 năm 1965 và các văn kiện kế tiếp, thành lập và ấn định thành phần Ủy ban Hành pháp Trung ương. Chiếu sắc luật số 20-66 ngày 10 tháng 6 năm 1966 thành lập Hội đồng Dân Quân, Chiếu nhu cầu cần thiết của quốc gia.
- Sau khi Ủy ban Lãnh đạo Quốc gia đã thảo luận và biểu quyết.
- SẮC LỆNH
- ĐIỀU 1: Nay ấn định thành phần Hội đồng Dân Quân như sau: — Giáo sư Nguyễn ngọc An — Bà Lê thị An — Luật sư Nguyễn trường Bá — Ông Trương sơn Bá tự Ya.Ba — Luật sư Vương văn Bắc — Ông Nguyễn văn Biện — Ông Huỳnh Đức Bửu — Ông Bửu Cầm — Ông Nguyễn văn Chuyên tự Văn Phú — D.Đ.Đ. Đoàn văn Cầu — Bác sĩ Phạm văn Hật

VẤN ĐỀ THUẾ

CAO - LÂU TỬU - QUÁN và sắc thuế 40 phần trăm

Trong một cuộc phỏng vấn Phạm văn Ich Tổng Giám Đốc Thuế vụ và các cộng sự viên của ông đã trình bày rõ về việc áp dụng hai sắc thuế cao lâu tửu quán và sắc thuế 40 0/0 (Nhà cho thuê) —

Xét Định Lợi Tiêu Chuẩn

Tôi xác nhận có một số nhà hàng và đơn vị kinh doanh xin giảm thuế về miễn truy thu khoản thuế đặc biệt đánh vào tháng 4-1966. các đơn khiếu nại kể trên đã bị bác bỏ. Tất cả các cao lâu tửu quán đều phải nộp thuế theo luật định kể từ tháng 4. —

Tôi sẽ triệu tập một Ủy ban để bổ cứu tiêu chuẩn cho một số nhà hàng. Ủy ban sẽ họp vào ngày 7-7-66.

Một số lớn nhà hàng cơm Tay đã đóng thuế đầy đủ. Chỉ có một thiểu số Snack Bar nộp thuế. Bộ Tài chính đã chỉ thị cho Nhà tôi theo dõi việc nộp thuế. Nếu nhà hàng nào không có thiện chí Bộ sẽ áp dụng biện pháp thích nghi; yêu cầu Tòa Đô Chánh đóng cửa. Hiện Nhà Thuế Giám Thầu đã cáo tri cho từng nhà hàng để nộp thuế.

Hiện tại chúng tôi chưa nhận được một văn kiện chính thức nào về bách phân phụ thu, chúng tôi tạm hoãn khoản này theo quyết nghị của Hội Đồng Đô thành từ từ 10 tới 100 0/0 tùy theo số tiền nộp thuế của mỗi loại nhà hàng.

Về Loại Thuế Đặc Biệt 40 0/0 Nhà Cho Thuê, Ông Cho Biết

Đối với các nhà phố cho mượn với giá cao, nghiệp chủ chỉ lãnh tiền trả hàng tháng nhận tiền không quá 6 tháng, thì thời hạn chốt để khai và nộp thuế là trong vòng tháng 7. Nếu trễ hạn sẽ bị phạt 200 phần trăm. Theo luật mới, tất cả các khách sạn đều phải nộp thuế 40

phần trăm. Thời hạn khai và nộp thuế trong vòng tháng 7. Nếu trễ hạn sẽ bị phạt 200 phần trăm.

Đối với các nhà cho thuê với trên Tổng Nha Thuế Vụ đã thành lập nhiều ban kiểm tra để tới từng khu, từng đường kiểm xét. Nhiệm vụ của ban kiểm tra là khám phá các nhà cho thuê không khai báo, các ban Kiểm tra chỉ có quyền báo cáo cho Ủy ban 40 phần trăm biết các nhà không khai báo và không nộp thuế. Ban kiểm tra không hề có quyền định mức thuế. Nói cách khác, số thuế nặng nhẹ mà nghiệp chủ phải đóng không do ban kiểm tra đặt định. Do đó các nghiệp chủ không có ích lợi gì trong việc thương lượng với các nhân viên kiểm tra. Việc ấn định thuế do một Ủy Ban hỗn hợp gồm đại diện Tổng Nha Thuế Vụ, Tổng Nha Kiến Thiết và đại diện Nghiệp chủ quyết định.

Tất cả nhà cho mượn không ký hợp đồng và trước bị bắt khám phá sẽ bị phạt 2000/0 tính trên số thuế phải đóng.

Nếu trong thời hạn từ nay tới cuối tháng 7 các nghiệp chủ không khai báo thì khi ban kiểm tra khám phá ra sẽ đương nhiên có như nhà đã cho thuê tới thiểu một năm. Ngoài ra cơ quan hữu trách còn tìm kiếm thêm tài liệu nếu nghiệp chủ cho thuê quá 1 năm sẽ truy thu cộng với số tiền phạt 2000/0.

Trong trường hợp các nghiệp chủ cho Ngoại Kiều mượn nhà không hợp đồng trước bạ, tự động tăng nộp thuế đầu cơ trả hạn thì Tổng Nha Thuế Vụ sẽ cứu xét để định một số tiền phạt nhẹ hơn.

MỖI TUẦN NHỜ ĐỌC BÌNH-MINH

BỘ NỘI VỤ ghi thêm cáo thẻ thức Bàu cử

SAIGON 5-7: Bộ Nội Vụ trần trong thông cáo: Theo sắc luật số 022/66 ngày 19-6-1966 ấn định thẻ thức Bàu cử Quốc hội Lập hiến hạn chốt để cư trú khai đối nơi cư trú cũ được ghi tên trên danh sách cử tri nơi cư trú là 8-7-1966.

Ngoài ra, hạn chốt nộp đơn ứng cử là 11-7-1966.

Vậy Bộ Vụ ấn cần nhắc nhở toàn thể, cử tri tôn trọng thời hạn trên và khai trình ngay với cơ quan Hành chánh địa phương sự thay đổi nơi cư trú.

Đối với ứng cử viên, xin xác tiến gấp việc lý hồ sơ hạn nộp đơn cho cơ quan Hành chánh nơi đơn vị ứng cử.

Đề kịp thời hạn đã ấn định trên, các ứng viên đơn danh có thể nộp đơn trước. Hồ sơ sẽ nộp sau miễn là trước ngày Hội đồng Địa phương nhóm họp để xét danh sách ứng cử viên tức là trước ngày 19-7-1966.

Về ứng cử viên liên danh, có thể ghi tên trước một người trong liên danh. Các ứng cử viên khác sẽ được bổ túc sau, chậm nhất sẽ 13-7-1966. Riêng các hồ sơ có thể được nộp trước ngày 19-7-1966. Ứng cử viên ghi tên trước được coi là người chủ ủy của liên danh liên hệ.

Muốn hoàn thành sứ mạng lịch sử

Chánh quyền hiện hữu cần phải quy định lại

- Ứng cử viên phải là người sinh trưởng tại địa phương tranh cử
- Cần tránh vết xe của chế độ Nhu—Diệm đối với tổ chức Bầu cử không tôn trọng Dân ý

Bài của : MAISON

TRƯỚC ĐÂY mỗi lần sắp sửa có bầu cử Quốc Hội là y như người ta lại thấy xuất hiện một hạng -lưu manh chính trị lảng xảng chạy -áp phèo để được vào tòa nhà Lập pháp.

Bọn người này sẵn sàng "đại diện" cho bất cứ ai, bất cứ đơn vị tuyên cử nào trong toàn quốc, mặc dầu đúng ra họ chỉ là những người sống tại Đô Thành và hằng đại diện cho ai cả, ngoài trừ chính bản thân và gia đình họ.

Luật lệ tuyên cử của chính thể cũ lại có tinh dung tưng bọn này bằng cách không bắt buộc một điều kiện cư trú tối thiểu nào cả.

Không có điều kiện cư trú, một ứng cử viên sẽ không cần phải là người từng sinh sống trong địa phương mình lựa chọn để ra tranh cử.

Do đó, dân biểu một đơn vị có thể là bất cứ ai, do chính quyền lựa chọn trước và ngấm chỉ thị cho cơ quan hành chính địa phương tìm hết cách gian lận để cho người đó được đi cử.

Kết quả của trò hề bịp bợm này là do ta đã từng thấy một Ngô đình Nhu chỉ năm hút thuốc phiện ở Dinh độc Lập mà đắc cử luôn mấy khóa liền tại... Khánh Hòa, một Trần Lệ Xuân chẳng cần vận động mà cũng đắc cử luôn 3 khóa tại... Long An một Nguyễn Thiệu, từ ngày đi cư vào Nam chỉ biết có đất Saigon và Phong Trào Cách Mạng Quốc gia lại đắc cử dân biểu ở... Phụng Hiệp (Phong Dinh); một Phạm huy Lân cũng đồng hương và đồng lý tưởng với Nguyễn Thiệu lại được toàn thể đồng bào Ba Xuyên yêu mến có nhiều dân biểu từ lúc vận động. lúc đắc cử, cho đến lúc mãn nhiệm kỳ, họ chẳng cần biết đến cử tri là ai, đơn vị của họ ở đâu, có những nhu cầu gì và đời sống nhân dân ở đấy ra sao.

Dân chúng miền quê không mấy khi biết mặt người "đại diện" của họ chính họ cũng không khi nào công nhận những kẻ hèn hạ kia làm đại diện, vì vậy dân quê đã chịu nhiều thiệt thòi trong bao nhiêu năm qua, vì quyền lợi thiết yếu của họ không được ai bênh vực, các chính khách xôi thịt từ đầu trời vào đóng đô tại Saigon thì làm sao bênh vực quyền lợi dân miền Nam được!

Giờ đây nếu muốn thiết lập một Quốc hội thật sự đại diện cho nhân dân thì chúng tôi cho rằng dân quê miền Nam cần phải có đại biểu thật sự của mình trong Quốc hội. Cũng như dưới thời Ngô Triều làm gì có được ông dân biểu người Nam đắc cử tại miền Trung.

Đại biểu của dân quê không thì là những kẻ quanh năm sống ở Thành thị không biết gì đến những nỗi lo âu, những khổ cực của đồng bào nông thôn. Đại biểu của dân quê cần phải là người của địa phương hay ít ra cũng đã từng sinh sống trong một thời gian khá lâu tại nông thôn, để có thể cảm thông với nông thôn và hiểu biết những vấn đề sinh tử của họ. Chỉ những người ấy mới thực sự đại diện cho dân quê và nói lên tiếng nói trung thực của họ trong nghị trường.

Chúng tôi nêu lên ý kiến trên đây để mong rằng Ủy Ban Lãnh Đạo Quốc Gia sẽ thận trọng cứu xét lại và sửa đổi vấn đề này và quy định trong đạo luật tuyên cử một điều khoản ấn định rằng các ứng viên bắt buộc phải là người sinh đẻ ở địa phương hay ít ra phải cư trú một thời gian tối thiểu là 3 năm tại đơn vị ứng cử.

— Có như thế quyền lợi người dân quê mới được bảo đảm và người dân quê mới được có đại diện thực sự tại Quốc hội

ĐƯỜNG LỐI của BÌNH-MINH

Trước đây, tuần báo BÌNH MINH đã có đặt vấn đề tranh luận với Viện Hóa Đạo về vấn đề Tôn Giáo và Chánh trị.

Lúc bấy giờ, BÌNH MINH thấy không muốn để cặp tội mệnh hoạt của V.H.Đ, vì lúc đó các vị sư không nhìn nhận có hoạt động Chánh trị.

Cho đến hôm nay, không còn cần đặt ra vấn đề Phật Giáo có đi vào Chánh trị hay không, vì qua cuộc đấu tranh ác liệt của rồi người ta đã mặc nhiên nhận rằng Tôn giáo đã đi vào Chánh trị.

Vì lẽ đó, Tuần báo BÌNH MINH lần này để cập đến sinh hoạt Chánh trị của V.H.Đ và đi nhận các vị Đại Đức, Thượng Tọa cũng đang lắng tai nghe mọi dư luận khách quan.

Tại sao đa số dân điều Quốc hội cần là NHỮNG NHÀ ÁI QUỐC VIỆT NAM?

Quốc Hội đầu tiên sau một thế kỷ nô lệ và xáo trộn phải là một Quốc hội Diên Hồng. Nếu không vậy, hai chữ Dân Chủ sẽ không còn ý nghĩa gì nữa đối với người miền Nam vì họ đã mất cả đức tin...

THÂN-VIỆT

KHÔNG nói, tất cả đồng bào trong nước đều rõ: trước kia, ngoài ra của độc tài Diệm-Nhu, ngoài ra một số rất ít đảng phái chống đối như lửa rơm thì không thấy đảng phái nào khác hoạt động đường hoàng. Phải nói cho công bình phong trào Phật giáo chống đối Diệm-Nhu phát xuất từ Chùa Xá Lợi, sau đó các tăng ni Phật tử mới hưởng ứng (vì lẽ chống đối hợp lý) và tiếp tục cho đến sự thành công nhờ sự trợ giúp của quan đội, sự thành công ấy đúng ra do sự hợp lý của sự chống đối chứ không phải tại nơi Phật tử gồm 85 phần trăm dân số.

Đến chừng Diệm-Nhu qua đời, mọi đảng phái nổi lên mà— như mọi người đều biết — có đảng số đảng viên có thể đếm trên đầu ngón tay. Rồi đảng này hợp báo, đảng kia công bố, đầu đầu cũng hô hào đặt quyền lợi quốc dân trên hết trong khi thực sự quyền lợi ấy được xem là không đáng kể hơn hết.

Rồi thì... muốn mua chuộc những sự ủng hộ mình, hết chánh phủ này đến chánh phủ khác, ngày chỉ tới, chỉ lo một việc thỏa mãn

yêu sách riêng tư của những đảng phái họ hay tôn giáo kia mà không làm gì cho dân cho nước được.

Mà hệ chánh phủ nào không thỏa mãn thì các đảng phái hay tôn giáo ấy lại dựa vào hai chữ Dân chủ mà đứng lên chống đối với mọi cách hợp pháp hay không hợp pháp, làm cho tình trạng mỗi ngày một thêm lu mờ.

Cũng may, đây cho đến ngày bầu cử Quốc-hội cũng không còn xa. Đành rằng Quốc-hội chỉ là Lập-hiến nhưng là một Quốc hội sau một thế kỷ nô lệ và xáo trộn, chúng tôi hy vọng Quốc hội ấy chỉ gồm toàn — hay ít nữa là đại đa số — những nhà ái-quốc Trung Nam và Bắc.

— Muốn được như vậy để làm gì? Trước kia, chúng tôi đã nói hiện tình miền Nam như là một hồ nước mà đám chánh khách xôi thịt đã quây đục từ ngày 1-11-63 đến nay, danh rằng nó cũng đã đục sâu vì chiến cuộc mỗi ngày mỗi thêm lan rộng, kéo theo sau nhiều nỗi khó khăn về kinh tế và xã hội.

Chính vì vậy mà chúng tôi cầu nguyện hèn thiêng các tổ tiên của

nòi giống xui khiến cho Quốc Hội ngày mai chỉ gồm những nhà ái quốc ba kỳ, những người thực tình thương nước mến dân, không xem sự lợi là trọng.

Chỉ có những người như thế mới đặt quyền lợi của tổ quốc lên trên, mới phân ánh rõ ràng đâu là lợi, đâu là hại, mới có thể hành động đứng với quyền lợi Quốc gia.

Chúng tôi không muốn Quốc hội ngày mai gồm có đa số Phật giáo, Công Giáo, Cao đài, Hòa hảo hay đảng họ khác, vì chúng tôi biết trước rằng hệ nói bẽ phải là nói quyền lợi tư riêng của một nhóm. Chúng tôi nhìn nhận rằng trong những tôn giáo và một số nhà ái quốc chân thành, chúng tôi hy vọng đồng bào cử tri chọn lựa những người ấy bởi vì họ là người thực tình yêu nước chứ không phải vì họ là người tôn giáo họ, đảng phái họ hay nói một cách khác, đồng bào cử tri nên lựa chọn những người mà quatrinh siêng của họ có thể đảm bảo cho việc làm tương lai của họ.

những người cầm quyền hiện nay là quân nhân và đã là quân nhân.

(Xem tiếp trang 6)

TÔN GIÁO ĐI VÀO CHÍNH TRỊ

Thích - Thiện - Hoa

★ 3 gương mặt

Thích - Tâm - Châu

★ 3 tâm hồn

THƯỢNG TỌA THÍCH TÂM CHÂU : NHÀ CHÍNH TRỊ GIA LỖI LẠC CHÍNH KHÁCH « CÓ TÀI » CỦA MIỀN NAM NƯỚC VIỆT ?

3

THÁNG TRƯỞNG sôi động, 3 tháng trường đau khổ e chề mà người dân miền Nam mang nặng trong tâm tư, như người lữ hành vùng vẫy trong sa mạc thiếu đói!

Cơn sốt đã lắng dịu nhưng thực sự cơn bệnh vẫn chưa trị được.

Với «bên pháp mạnh», Chính phủ Nguyễn cao Kỳ đã nói lên được tiếng nói của uy quyền trước cảnh đồ vớ

cửu văn trật tự trước phong trào tranh đấu của Phật giáo.

Tình trạng đất nước và nhất là tình trạng của Tổng Giáo Hội Phật giáo V.N Thống Nhất (Viện Hóa Đạo) đã sáng tỏ ra với « 3 gương mặt », « 3 con người », « 3 chủ trương ».

— Trong khi Thượng tọa Thiện Minh còn đang nằm bệnh viện.

— Trong khi Thượng tọa Pháp

Tri và Thiện Hoa tuyệt thực.

— Trong khi cánh lãnh đạo người Trung Việt

đã tung ra tất cả các các kế hoạch, chiến thuật trên chiến trường chính trị.

— Trong khi cánh lãnh đạo người Nam Việt với 2 thầy Pháp Tri và Thiện Hoa chỉ biết ngủ một giấc ngủ lâu dài bên tiếng chuông cầu kỳ đùng ngoài đóng vai hề trong cái chánh quyền của Viện Hóa Đạo đã rồi không biết làm gì khác hơn là « xin đi ở tù » và rồi tuyệt thực để

Trước hành động của 2 cánh Trung Nam quá đồng nhiệt rõ rệt, chỉ trái lại Thượng Tọa TÂM CHÂU, có thể nói là một chính khách, so, nàu, một chính trị gia ào nhà Phật đại tài của miền Nam nước Việt.

Chúng tôi không phê bình hay chỉ trích thái độ của Viện Hóa Đạo trong những cuộc xuống đường gây rối Chánh phủ vừa qua.

Vì hiện nay phe chủ động «bên

pháp mạnh» của Viện Hóa Đạo đã gần như tàn lụi, tan tác!

Chúng tôi chỉ nói đến thái độ của Thượng tọa Tâm Châu.

— Có phải chăng vì muốn trốn tránh nhiệm vụ mà Thượng Tọa sau Hội Nghị ở Tích Lan, không về nước ngay mà lại đi du lịch, ở Thái Lan và một vài nơi khác giữa lúc V.H.Đ cần người?

— Có phải chăng Thượng Tọa đã không muốn về trước ngày oanh liệt chánh phủ tái chiếm, vẫn hờn oán nhụt trật tự tại Đà Nẵng, để khỏi phải nhận lấy trách nhiệm trước Phật Tử, Miền nam?

Chúng tôi, nhân dân Miền nam nước Việt, trông mòn cả mắt, đặt hết lệ tai để có được tai nghe mắt thấy thái độ của 2 Thượng Tọa Tâm Châu và Tâm giác với Phật tử miền Vĩnh Nghiêm...

Khí ấy chờ đợi mãi rồi cũng không có gì, không thấy có một phần nào tích cực hằng say đấu tranh như hồi Thượng Tọa Tâm Châu chủ trương lật đổ Thủ Tướng Trần Văn Hương.

(TIẾP THEO TRANG 6)

AI KHÁM PHÁ RA «ĐƯỜNG MÒN SIHANOUK»? (SAU ĐƯỜNG MÒN HỒ-CHÍ-MINH)

● Bắc Việt đã tiếp tế cho Việt Cộng Miền Nam bằng những đoàn xe Molotova quanh năm bằng đoạn đường này.

Tướng THAO MA Tổng Tư Lệnh không lực Hoàng gia Lào là người đã khám phá sự hiện diện của «Đường mòn Sihanouk» ở bản đồ bên cạnh, nơi có chữ Sihanouk Trail mới tên chỉ cho thấy khởi điểm của con đường mòn Sihanouk đã tiếp giáp nối liền đường mòn Hồ Chí Minh từ Bắc và Nam.

ỚI hữu trách quân sự Hoa Kỳ đã từ lâu nghĩ tới việc cắt đứt những con đường tiếp viện của Bắc Việt vào Nam để gia tăng vũ khí và quân số quay trở VNCH. Do đó, mà con đường mòn từ danh mang tên Hồ Chí Minh bị khám phá. Và dĩ nhiên sau đó không lực Việt Mỹ liên miền đội bom con đường này.

Người ta cũng không còn lạ gì thái độ của «anh bạn» láng giềng Sihanouk đã từng có ác cảm với VNCH thừ còn chánh phủ Ngô đình Diệm, cho nên mọi sự nghi ngờ Sihanouk dùng đường du kích quân và chính qui Việt Cộng để tấn công ngay hồng VNCH không còn là giả thuyết nữa.

Bằng chứng cụ thể là người ta đã khám phá được một con đường mòn—sau đường mòn Hồ chí Minh—mang tên là đường mòn Sihanouk!

AI khám phá ra đường mòn này?

Có người ngờ rằng Không

quân Hoa kỳ với những loại thám thính cơ có máy không ảnh tối tân đã chụp được hình ảnh dưới đất, đã tìm ra được vết tích con đường mòn Sihanouk. Nhưng không! Người khám phá ra con đường mòn này lại là Tướng THAO MA, Tư Lệnh Không Quân LÀO, ông ta có mấy con «chuồn chuồn» của không lực Hoàng gia, bỏ công tìm kiếm ra được con đường mòn từ trên trông xuống, nó giống như thể một con rắn uốn mình quanh co qua những vùng đất xanh rờn, có những lùm cây chắn chặt khuất lấp. Người ta không ngờ đó là con đường mòn mang tên Sihanouk, song song có một thủy lộ do những nhánh của 2 con sông SE KONG và MÊ KONG hợp thành vượn mình luôn qua 2 bờ đá rêu xanh.

Do đó, ngày nay thế giới biết được sự hiện hữu của «đường mòn Sihanouk».

Sở Thủy Lâm Pháp khai khẩn...

Đây không phải là một con

đường tỉ vận do VC mới tạo lập, để cho từng đoàn xe loại quân xa to lớn như MOLOTOVA của Nga, hay loại quân xa nhân hiệu các nước CS chở hàng mang nhân hiệu TC, Tiếp Khắc, Ba lan và binh sĩ của Bắc Việt gia tăng xâm nhập vào VNCH.

Mà thực ra trước kia, nó là một con đường mòn do sở Thủy Lâm khai khẩn để nối liền Tung-Treng (Cam Bốt) với thị trấn Attopen (Lào)—Lúc đó, con đường mòn này chỉ được sử dụng vào mùa nắng ráo, Nhưng ngày nay, CS Bắc Việt đã kiến tạo thành một đường tiếp vận quan trọng đứng sau con đường mòn HCM.

Ngồi trên phi đội khu trục T 28 của không quân Hoàng gia Lào cất cánh hồi 10 giờ 25 tại Phi trường Pakse, sau 23 phút bay, một phi công cho chúng tôi hay:

— « Chúng ta đang ở trên không phận biên giới Cam-Bốt »

Và hai phút sau đó, chúng tôi tìm thấy ở phía dưới... con đường mòn Sihanouk, chiếc thác lưng kế tiếp của đường mòn Hồ-chí-Minh. Nó bắt đầu từ Biên giới LÀO—CAM-BỐT, chạy dài theo con sông SE-KONG để đổ nhập vào lãnh thổ VNCH. Như vậy, lãnh thổ Cam bốt trở thành một bàn đạp, một hậu cứ yên ổn đáp ứng nhu cầu tiếp vận của VC từ Bắc vào Nam.

Điểm lạ là... Các phản lực cơ siêu thanh và thám thính cơ tối tân của Hoa Kỳ không tìm ra được đường mòn này mà loại «chuồn chuồn» của không lực Hoàng gia Lào khám phá, khiến cho người Mỹ phải ngạc nhiên, dở nồn: O-Ka!

NHÀ THUỐC GIA TRUYỀN «Bông-Cúc»
 3, Nhất-Linh — Gia-Định
 Thuốc Gia Truyền PHỤ KHOA THIÊN KIM HOÀN
 Điều hòa kinh nguyệt, bổ tâm, giáng hỏa, dưỡng huyết.
 Giúp Quai Bà an ngon, ngủ khỏe. Da thịt hồng hào.
MỖI HỘP 10 HOÀN GIÁ 80\$
 Thuốc Gia Truyền PHONG THÁP AN DƯỢC TỬ
 Trừ độc tích tụ trong máu, ĐÀN ỒNG bị phong thấp ra mồ hôi, nhức mỏi, tê, đau xương, ứ lạnh sự được, uống vô hết bệnh, ăn ngủ được. ĐÀN BÀ mới sanh bị phong, tê, nhức mỏi ứ lạnh uống vô ăm yên, ăn ngủ được.
MỖI HỘP GIÁ 35\$
 Ở vùng Cao Nguyên hay Cận Sơn Trung Phần, nên uống thuốc này rất công hiệu.
 Kiểm nhận số 1038 ngày 1-12-64
CÓ GỞI BÁN TẠI 51/37 CAO THẮNG BÀN CỜ

Bạn đọc theo dõi mục này hàng tuần để nắm được đầy đủ tất cả những lời tuyên bố trong nước cũng như khắp thế giới. Dĩ nhiên chúng tôi miễn phê bình.

● **Khi Thiếu Tướng Kỳ tuyên bố...**
Sau khi nắm vững được tình thế, TT Nguyễn cao Kỳ có tuyên bố:

- « Những kẻ sách động chống đối chánh phủ, là những kẻ bán nước, đang gục đầu sám hối »
- « Cuộc oanh tạc Hải-Phòng — Hà-Nội không nhằm mục đích thúc đẩy Bắc Việt vào bàn hội nghị. »

* Nếu Trung Cộng nhào vô...

● **ÔNG Rostow tuyên bố Mỹ sẵn sàng đối phó với Trung Cộng nếu Trung Cộng quyết định can thiệp trực tiếp vào chiến cuộc Việt Nam.**
Tuy nhiên, ông nói rõ chúng tôi không có ý định oanh tạc Trung Cộng trước.
Về phản ứng của các nước khác sau vụ oanh tạc vùng Hà Nội, Hải Phòng, ông Rostow nói ông không tin sẽ có một cuộc xung đột Mỹ Trung Cộng.
Ông Rostow không chịu nói rõ Mỹ sẽ có những biện pháp nào nếu Bắc Hàn gọi chỉ nguyện quân đến Bắc Việt. Ông cũng tỏ ra rất kín đáo, tránh mọi câu hỏi về các giai đoạn khác trong chiến lược « leo thang » nếu Hà Nội lại được Trung Cộng viện trợ đầy đủ để tiếp tục gọi binh lính và chiến cụ vào miền Nam V.N.

* Thượng Nghị Sĩ Robert Kennedy Tuyên Bố

HOA Thịnh Đốn.— Trong cuộc phỏng vấn của thông tấn xã UPI, thượng nghị sĩ Dân chủ Robert Kennedy nói rằng: — cuộc oanh kích vùng Hà Nội và Hải-Phòng tạo nên một nguy cơ chiến tranh với Trung Cộng.
Ông Kennedy nhìn nhận rằng các cuộc oanh kích đó sẽ làm cho Bắc Việt mất nhiều phương tiện để tăng viện lực lượng của họ ở Miền Nam Việt-Nam, nhưng lại tạo ra một nguy hiểm khác lớn hơn các lợi ích chiến lược, đó là nguy cơ chiến tranh với Trung Cộng.

* Đại sứ Hoa Kỳ James Bell... Tại Mĩ lại Á...

Đại sứ Bell tuyên bố: « Chúng tôi sẽ giáo dục các con em của chúng tôi để trở thành các giáo chức và khoa học gia, phụng sự cho lợi ích của nhân loại hơn là huấn luyện họ trong các nghệ thuật về chiến đấu, sát hại phá hủy. Chúng tôi sẽ dành tài nguyên lớn lao để thiết lập các nhà máy điện, trường học, và bệnh viện hơn là phân phát súng đạn cho họ hay sử dụng các oanh tạc cơ và bom.

Ngoại trưởng Mỹ hy vọng BV nói chuyện hòa bình
Ngoại trưởng Dean Rusk tuyên bố hôm thứ ba tại Yyoto rằng sức mạnh gần 1.000.000 quân ở Miền Nam Việt Nam sẽ ngăn chặn một cuộc chiến thắng Cộng sản ở đây.
Ngoại trưởng hy vọng Bắc Việt sẽ nói chuyện hòa bình.

● Trung Cộng tuyên bố...

SAU khi không lực Mỹ oanh kích những kho dầu ở Hải Phòng và Hà Nội, Trung Cộng cho đó là giai đoạn «leo thang» mới rất nghiêm trọng và vì lẽ đó TC sẽ «viện trợ tự do» cho Bắc Việt từ nay...

Bắc Việt vẫn tuyên bố.

« **không thương thuyết!** »
SAIGON (5-7).— Tối qua Đài BBC cho biết rằng BV tuyên bố là sẽ tiếp tục chiến đấu mặc dầu có những vụ oanh kích của Hoa Kỳ. Một bài báo trên tờ «Nhân dân Nhật báo» nói rằng cuộc chiến tranh sẽ được tiếp tục dù cho Hoa Kỳ có đủ lực lượng để theo đuổi cuộc chiến hàng chục năm nữa. Đài VOA thì cho biết, Hà Nội lại lên tiếng lập lại sự cương quyết của họ để tiếp tục chiến đấu mặc dầu họ phải gánh chịu những cuộc oanh kích ngày càng tăng mạnh.
Đài Úc thì nói rằng cơ quan ngôn luận chính thức của CS Bắc Việt đã tuyên bố là những cuộc oanh tạc như vừa rồi sẽ không làm cho Bắc Việt phải thương thuyết...

Bắc bỏ ý kiến đem vụ oanh tạc Hà Nội Hải phòng ra Hội đồng Bảo An

Theo đài BBC sáng 5-7, hơn 100 nghị sĩ đảng Xã Hội và Tự Do đã ký một kiến nghị kêu gọi chính phủ Anh không làm hậu thuẫn cho chính sách của Hoa Kỳ ở Việt Nam.
Một khác, Ngoại trưởng Anh đã bác bỏ đề nghị của một nghị sĩ đảng Xã hội là nên đem việc Hoa Kỳ oanh tạc các khu vực Hà Nội — Hải Phòng ra trước Hội Đồng Bảo An Liên Hiệp Quốc.
Quách Mạt Nhược lên án Hoa Kỳ
BẮC KINH (AFP) 4-7.— Hôm nay, tại phiên họp của các nhà văn Á Phi, văn hào TC Quách Mạt Nhược tuyên bố: «Tuyên ngôn của Chánh phủ Bắc Kinh ngày 3-7 lên án các cuộc oanh tạc Hà Nội và Hải Phòng.

AI ĐAU NHỚ VÀ BỊNH TẠI ?
 Dùng uống **TRƯỜNG-PHONG TRỊ-LẬU HOÀN**
 TỰ ĐỨT CĂN ĐỆM MỘT VÀ NGUYÊN TỐ BẮN MẠCH-LÀSƠN
 VÔ LẠNH VÀ ĐAU NHỚ
 VÔ LẠNH VÀ ĐAU NHỚ

Bình Minh

TRÀO PHUNG... VUI SỐNG

DO TÚ-RIA phụ trách

về cơ quan thông tấn

và vô tư lự nhưt thê giới

Thưa toàn thể đồng bào. Thưa toàn thể thế giới không màn che. Co quan thông tấn mới ra đời, do TÚ RIA đảm nhận chức Giám Đốc Công Ty điều khiển (tứ lo mong) cơ sở sản 01 ở cung cấp Vít cho hoàn cầu.

Sau đây là lời «mắt lẹ» của Giám Đốc Công ty TÚ RIA nói ở đường lối chủ trương. Thưa toàn thể đồng bào. Cơ quan chúng tôi lo đời nhằm mục Tuyền cử Dân biểu Quốc Hội, với chủ trương không cạnh tranh.

Hoan hô «Chợ phiên từ thiện xã hội»

SAIGON—Chúng tôi thành thật chia buồn với những ai chưa kịp... đem tiền về cúng cho quý từ thiện, vì Chợ phiên này khai mạc hồi 3 tháng 6, tới 27-6 đã bế mạc cái Rằm 1. Một số phóng viên các báo ngày, báo tuần đua nhau viết phóng sự về Hội Chợ uất lên vì không có «dịp bằng vàng» để trở tài... chằm phá. Thật là đáng buồn! Nhưng theo tư lo mong tui thì... ta nên «hoan hô» cái Hội chợ từ thiện này, là khỏi bị dục đeo những hơn. Vì không cần diễn tả những điều tai nghe, mắt thấy, thiên hạ cũng biết rõ rồi, bởi việc làm công khai để cho hàng ngàn người vào xem tận mắt, có dấu điểm e lệ cái quái gì đâu mà phải... mồm là 1 Nội việc Bộ Xã Hội cải chính là Bộ không có tổ chức cái chợ phiên đó, người ta cũng hiểu... thế nào là xã hội từ thiện rồi!

Nhưng báo Miền Tây đã viết kỹ...

Tuần lễ trước đây khi hội chợ... Từ Thiện khai mạc ai có dịp đi ngang vườn Tao Đán chỉ cần nhìn sơ qua các biểu ngữ quảng cáo lối «sạch đẹp» đầy đường cứ ngỡ rằng «nội dung» của hội chợ sẽ phải làm mạnh... ghê lắm. Người ta cũng không quên khen ngợi khi thấy tại cửa vào hội chợ có lính «tuyệt đối cấm mọi người mang và khí vào hội chợ v.v.»

Nhưng khi vào bên trong hội chợ lúc bấy giờ được chứng kiến trước mắt 1001 chuyện không mấy đẹp mà...

Đều đáng ghi nhận là Bộ Xã Hội và Tòa Đò Chính công khai minh xác không hề dính dáng gì đến cái tổ chức gọi là «Hội chợ Từ Thiện» của những «tay tở» nào khéo tính toán đã tổ chức đề... hết bạc.

Những điều không thể có...

Lành mạnh hóa Xã hội là phải làm thế nào cho Xã Hội bớt dơ bẩn, bớt trộm cắp— cướp giật. Và trộm cắp cướp giật do đâu mà ra? Phải vô tư mà nói phần lớn do sự túng thiếu. Sự túng thiếu do đâu mà ra? Phần lớn do sự lường gạt lẫn nhau «cờ gian bạc lận». Ai cho lịch cờ bạc? Xin thưa không ai cho hết... vì chính phủ cấm. Thế mà chúng tôi nhận thấy tại cái hội chợ gọi là «từ thiện» ở vườn Tao Đán Saigon chừng như bằng đủ các trá hình để tổ chức cờ bạc hầu cầu xé những người dân có máu... do đến nhưng không phải dự giá đang gặp mặt giữ cái xã hội Việt giá đang leo thang ở tại này.

Phải Chớ Có Sự Bán Đứng?

Như đã nói như những người đứng ra tổ chức hội chợ «từ thiện» này là không... từ một việc làm «nảy lửa» nào ráo... trời, hề việc làm gì có cơ hội «hốt» một số giấy... ngân hàng là đủ... rồi!

Nói như vậy không hề oan uổng cho các «tay tở» này. Bởi lẽ hơn một lần chúng tôi được hẳn hạnh nghe «người ta» dùng mánh khóc «bán đứng» hết ông này đến bà kia để cho sự hốt bạc của họ được đứng vững. Nói mà không hề ngượng miệng là có lần «người ta» cũng đã tuyên bố ác ôn rằng:

«Sức mảy mà đóng cửa hội chợ Báo chí... chừng nào mới dám dựng đến... Tại này còn xin gia hạn thêm nhiều ngày cho hội chợ nữa... cơ 1?» Chúng tôi không ngờ giữa thời đại Cách mạng này mà lại còn nhiều «tay tở» chuyên nghề «đánh chường» bằng miệng để làm nghề đánh lừa mọi người để kiếm bạc.

Kim Chung tài xiêu đời về vườn Tao Đán

Đi một vòng hội chợ «đỏ đen» ở vườn Tao Đán Saigon chúng tôi không khỏi mừng mừng tưởng rằng Kim Chung tài xiêu đời! Tay sống lại công khai và được dời về vườn Tao Đán Saigon này vì ở Cholon?

Xin «Thông Cảm»!

Ông giám đốc bộ TT có gửi đến BM một công văn nhắc nhở từ nay không được chừa trống những khoảng bị dục bỏ. Có nghĩa là bài nào bị K.D thì phải trám bài khác vào cho đầy, để đọc giả tưởng vô thấy đẹp... mặt tờ báo. B.M hết sức hoan hô ý kiến xây dựng lành mạnh đó. Và ra lệnh cho thơ kỳ Tòa soạn, phải làm đúng như lời

Bộ lỵ. Nhưng riêng hoàn cảnh của báo BM rồi phải xai máy in «Rotative» thế nên bản dục chỉ tổ bố nguyên khung thật bự, khác hẳn bản chỉ thật mỏng và miếng nhỏ của các báo hằng ngày. Vì lẽ đó mà vấn đề «trám bài» vào giờ chót được anh em coi như là vấn đề thật hòng.

Chắc chắn ông Giám Đốc Báo chỉ trước đây cũng có đọc sơ qua nghề báo, rõ biết hơn ai hết cái nỗi đoạn chường của vấn đề kỹ thuật của làng báo Đại Cỗ Vít ác ôn — Nền xin thông cảm hộ, đừng ý quên ngữ tại BM là dám cương cựa cựa đũa.

Bạn đọc cùng viết...

Bạn đọc cùng cười, Đề suốt cả tuần vui

Vì... «mọi nụ cười bằng 10 thang thuốc bổ!!»

6 tháng nửa Saigon tiêu diệt loại «cyclo đập»

Chúng ta thấy con ngựa kéo xe cho ngựa ở, cũng đã là khó chịu rồi, ấy thế mà hằng ngày, ta ng 0 i trên cyclo đập hết vô phá y để

chính hiện con nai là kẻ yêu nước... bằng chứng còn rành rành là... hồi phía tui... yêu dợ tui, bởi đầu hôm nó cho tui hớp «súp» ngon qua!

Quay lại thấy bà xã. Tư chánh khứa bên cười diên, xen lên hỏi: — Mai một mình bầu cho ai, mình? — Bầu cho mình chớ còn phải hỏi! — Sao lại bầu cho... tui — Bởi vì... đầu cho mình có mần gì đi nữa thì về nhà dợ tui cũng ký dẩu, sai đi rửa dít cho... sắp nhỏ tắm t, Anh Tư chánh khứa vỗ tay cười lớn: — Đứng vợ tui là thần tượng

«Bà chị» lên hương

Gặp bà Nghị Thỏa diện đẹp để trở ng n hư đảo Ut Một Log, Tư Ruyát b b n đơn đá: — Ua, bà chị n a y chính trang đẹp thế, hề hề!

Bà chị cười xá rác cái, nói giọng eo eo yêu dời: — Đò qui mắc dích! Ta dợ ừ phía, chớ mới đẹp đây sao. — Nhưng mà bị giờ đẹp hơn hôm qua ác liệt!

Nhà Văn Thanh Nam Buồn Một Tí

Bộ Quốc gia giáo dục vừa «cấm» 3 sản phẩm văn nghệ đời trụ của nhà Văn Thanh Nam khiến cho làng văn bút giật mình cái dưng!

Thời Sự Miền Nam lộn cùn nội bộ...

Tình hình của nhật báo Thời Sự Miền Nam lộn cùn trầm trọng, không có phép lạ nào cứu vãn được vì chủ nhiệm Tô yến Châu không phè nào «nhịn miệng đãi khách»

Báo ra ào ào...

Tuần lễ vừa qua, là tuần mở cửa một cánh cho làng v a n bút. Thiên hạ đồn rùm về một loạt báo tuần «mãn sát» mới toanh được ra là Nhiều mở nhà n vật mới ngày nào c 0 n «ngày ngo»

Má mảy sẽ «Bầu» cho ai?

Anh Tư chánh khứa chuẩn bị nhâyra tranh cử bằng cách sáng ngườy chưa kịp sứt miệng, đứng dang 2 tay ra: — Thưa toàn thể đồng bào! Tui đây một

«Mâm Non» Thanh Nga!

Có anh em viết Kịch Trường lấy làm «ngộ nghĩnh» khồng đi đọc giả rằng: — Thanh Nga bị gọi là «Mâm non», mà người gọi đó lại là má của Thanh Nga. — Đâu có khó hiểu! Chá hề bà Thọ lại gọi con gái cưng đang còn xanh um nhèo nhèo vậy bằng hai chữ «mâm già» mà «le» hết chợ!

Anh Lân Tập Sự «Bán vệt»...

Trước kia Anh Lân Trường bán Dân Nam có viết báo trời đất chưa nơi cơ..., giờ bị sự sau đó, Anh Lân làm Trường Ban Dân Nam, và dợ này lại mua... trở vào làng báo, bằng cách đem cho, tuần báo Sân-Khẩu một «con vệt»... đó là tin Minh-Hiếu «Piện» Đặng Tấn, ký giá!

mãi — khách qui đây là xứ Trung (thuộc loại cao thủ vô làm có nhiều thành tích oanh liệt từ hồi còn ngồi trong hủ nếp Lê Sông). Điểm đặc biệt là xứ Trung tự khai nghề nghiệp chuyên môn (sở trường) của mình «lầu nay trong làng Báo»

Chàng lẽ thành tích lớn lao và oanh liệt thế, từng hạ đo chiếu ông già Nguyễn Vỹ, lại, «xiu» trước Tô yến Châu sao? Bởi vậy, xứ Trung đang nghĩ cho ra một «chương lực» mạnh danh là «Bất hảo chường» để ứnh ra một cái rầm!

Và làng báo Quốc Tế sẽ «hân hạnh» Kể khai thành tích về «mãnh khõe của vị đại tài không cần có tâm hồn báo chí chi cả mà vẫn được coi là quái kiệt» như xứ Trung Bông!!

Rua cái chơi bò!

Mục này là «sản phẩm» mode hòng của anh Tú.Xe. May vì bán Hồn nay của anh Tú Xe còn chòm mền nên Tú Rìa mượn xai dợ. Bữa nọ gặp Tú Xe, anh bảo: — E! Tú Rìa! Hầy trả mục «Rua cái chơi bò» lại mợa vì mợa sắp sửa nhây ra tranh cử Dân Biểu Quốc Hội kỳ này. Tú Rìa ó hớ: — Bộ anh «Ra» thiệt sao? — Ra thiệt. «Lầu làm mới ra, kỳ này mợa «ra» mạnh da. Tú Rìa bèn hí hí: — Vậy thì đây... «Rua cái chơi bò!» Tú Xe vuốt ria, chớp chớp mắt nói ra lời: — Mợa với Toa... tụi mình chơi nhau sao được! Phèn!

TẠI SAO ĐA SỐ DÂN BIỂU QUỐC HỘI CẦN LÀM

CÁC NHÀ ÁI QUỐC VIỆT NAM ?

(TIẾP THEO TRANG 3)

họ chắc chắn không ham làm chánh trị và như họ đã nhiều lần tuyên bố không tham quyền cố vị, và lại có lẽ họ cũng đã chấp làm chánh trị làm rồi.

Đó đó, chúng ta có thể tin tưởng rằng họ sẽ không hề làm như Diệm. Như vì làm như thế không có lợi lộc gì cho họ, hơn nữa, sẽ lưu lại đời. Sau một tiếng tâm không tốt.

Trái lại, nếu họ nhận định đúng mức vai tướng lịch sử vô cùng nghiêm trọng của họ thì họ sẽ làm đủ mọi cách để giúp cho những người thực tâm ái quốc ra dự cử và giữ cho cuộc bầu cử được công bình vì nếu cuộc bầu cử được công bình thì dĩ nhiên những người ấy sẽ đắc cử.

Chúng tôi nhận mạnh vào sự phải cố gắng của nhà cầm quyền hiện thời đã đi đến kết quả mong muốn — Một quốc hội gồm những nhà ái quốc chân thành — Vì Phong Thục Cộng sẽ tung ra tất cả thủ-đoạn để phá hư cuộc bầu cử ấy, làm cho lạc hướng nó đi.

Quốc hội đầu tiên sau hàng trăm năm nô-lệ và xáo-trộn mà hư đi thì thử hỏi: người dân còn tin vào hai chữ dân-chủ chút nào nữa ?

Về mặt thực tế, tại hai lớn lao đã đánh (vì một quốc hội tay sai của phong thực Cộng thì còn nói gì đến quyền lợi tối cao của Quốc gia làm chỉ cho một) mà tại hai về tinh thần lại còn ghê gớm hơn gấp bội. Người dân miền Nam mất hết đức tin nơi tương lai, sẽ là một thử dân chỉ thấy ngày mai vô một, không còn niềm lạc đầu tranh.

Trước đây bao thế kỷ, một Quốc hội Diên Hồng đã cứu nguy cho nước nhà khỏi nạn ngoại xâm, bởi vì nó gồm toàn các nhà ái quốc và được Quân đội ủng hộ nhiệt tình.

Ngày nay, tình trạng cũng tương tự. Nếu Quốc hội cũng gồm toàn các nhà ái quốc, nếu Quân đội cũng ủng hộ nhiệt tình thì chắc chắn, nước nhà cũng được chuyển nguy thành an không sai.

Được hay không, một phần rất lớn do nơi hai tướng Thiệu Kỳ vậy. Và nếu hai vị thành công trong nhiệm vụ này, tên tuổi của hai vị sẽ được ghi vào thế bực lịch sử sẽ nhắc nhở ngàn đời, hơn bá hội tất cả những vũ công mà nhân danh tướng lãnh hai vị, đã thu hoạch từ trước đến giờ. Vì lẽ sự thành công ấy sẽ dẫn đầu cho vô số những thành công khác của dân tộc ta trên con đường dân chủ, cũng như sự thất bại sẽ dẫn đầu cho vô số những thất bại khác đưa con dân nước vào cảnh diệt vong.

Tính cách quan trọng và nghiêm trọng của cuộc bầu cử tháng chín sẽ đến không bắt mảy mào từ nay: Vận mạng của cả một dân tộc!

THÂN VIỆT

TUẦN LỄ CHIẾN SỰ làm mờ tất cả vấn đề chính trị Saigon

GIỮA lúc dự luận thế giới bùng lên cách sôi nổi về việc Mỹ... mở cuộc tấn công các kho dầu của Bắc Việt quanh Hà Nội — Hải Phòng thì tại Saigon này, dân chúng thấy không có mấy ai bàn tán sôi nổi lắm. Chỉ có TT Kỳ tuyên bố vấn đề là sự việc đó ông đã mong đợi từ lâu.

TT của chúng ta là người miền Bắc nhưng là người muốn chiến thắng.

Ngoại trưởng Đờ của chúng ta dạo này cũng siêng tuyên bố, nhưng dường như dự luận quốc tế chỉ chú ý tới T.T Johnson « thể cương quyết », Kossygin hăm đánh bại Mỹ tại Việt Nam, T.C kêu gọi cả Mỹ lẫn Nga đều là « cop giầy » v.v...

V.H.Đ Được Chính Trang và T.T Tâm-Châu Chủ Trương Tiếp Tục Tranh Đấu...

Mặc dầu mới đây, Viện Hóa Đạo lại phủ nhận nguồn dự luận của quần chúng cho rằng V.H.Đ có 2 khuynh hướng: một khuynh hướng ôn hòa, và một khuynh hướng quá khích.

Giai đoạn thứ hai là giai đoạn của T.T Tâm Châu vừa ngỏ ý phát

Phóng sự của: VÁN-SI

động V.H.Đ họp mặt để cùng cố lại hàng ngũ, kiểm điểm đường lối chủ trương. Và địa vị Viện trưởng của TT Tâm Châu không bị lay đảo ?

Phương thuốc gia truyền

ĐIỀU KINH BỔ HUYẾT

CHO CÔ GÁI 14 TUỔI MỚI THẤY KINH, CHO BÀ CŨ ỒM, HUYẾT NỒNG, TÌM YẾU, CHO BÀ CŨ MẮP, NHIỀU ĐÀM, BỀ TẮC KINH LẠC

SONG LIỆU ĐIỀU KINH BẠCH ĐÁI SỐ 7

VÕ-VĂN-VÂN ĐƯỢC HÀNG 201.211, NGUYỄN THẠI HỌC SAIGON (CÁC TIÊU THUỐC VIỆT HOA ĐỀU CÓ BÀN) 2 LOẠI THUỐC: TẾ MẬT VÀ ĐẸP KHỎI SỐNG KHỎI CHAI 3.10.63

Phái đoàn Phật giáo Tích Lan đến Saigon sau khi... trời saigon lặng yên sống qui, nên mấy ông «Phật sống» Tích Lan thấy... không khi Saigon thom tho.

Tôi là mò dụng đầu một vị, bên phòng văn: một phát: — Thưa ngài! Ngài tới Saigon thấy gì chưa? — Thấy Viện Hóa Đạo đẹp thế! — Ngài có người thấy mùi gì không? — Ở Saigon và V.H.Đ thom tho thế! — Có hình ảnh nào làm cho ngài cảm động không? — Có chứ...

— Quê ngày rời Saigon có cảm nghĩ gì? — Toàn là cảm nghĩ đẹp thế nên chứng tôi về là vưa. Thế rồi, Phái đoàn Phật giáo Tích Lan đến... rồi đi... Như cơn gió thoáng, không giống như phái đoàn Quốc-tế ngày xưa đến làm bận rộn cho ông Diệm, ông Nhu nhiều hơn. Vì phái đoàn nhà Phật toàn là... ăn chay. Trước kia, mấy ông nội trong phái đoàn kiểm soát Quốc-Tế ngã mửa, ăn toàn là « thịt... ca sĩ », dĩ lại mấy nhân trừ danh của Saigon « lệ này, cho nên ông nào ông này, đều đó lưỡi.

cái, người ta thấy Hội Chợ Từ Thiện Xã Hội ra đời. — Hoan hô! Hoan hô... từ thiện Xã Hội! Bộ Xã-Hội bèn long trọng lên tiếng: Xin đánh chính là Bộ tụi này không có tổ chức cái Chợ Philen đó đâu. Đừng có hoan hô...

— Đả đảo thì sợ bị «rây» chứ còn hoan hô là «cái quyền» cao thượng của chúng dân còn sót lại, lẽ nào không được... «hoan hô»! Hoan hô! Người ta thấy «Thăng Lự» ăn diện long trọng, xăm xớm (XEM TIẾP TRANG 14)

AI ĐAU KHỔ VÌ BỊNH TRĨ ?

TRƯỜNG PHONG TRĨ LẬU HOÀN TRỊ NỘI VÀ NGOẠI TRĨ BÌNH MẠCH LƯƠNG

KY THAI VÕ-VĂN-VÂN ĐƯỢC-HÀNG 201.211, NGUYỄN THẠI HỌC SAIGON

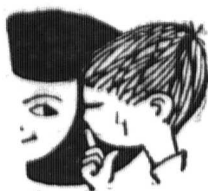
Advertisement for 'TRƯỜNG PHONG TRĨ LẬU HOÀN' medicine, featuring a portrait of a man and text describing its benefits for various ailments.

Advertisement for 'Multi-Calcium Kẹo Bô 9 Sinh-tô Calcium & Chocolat' featuring a cartoon character and images of the product packaging and ingredients.

BÌNH-MINH QUY TỰ CÁC CÂY BÚT SẮC BÉN, TRANH ĐẤU...

NƯỚC MẮT TÌNH YÊU!...

TRUYỆN NGẮN của VAN-LƯƠNG • TRUYỆN NGẮN của VAN-LƯƠNG • TRUYỆN NGẮN của VAN-

THĂNG HAI LÉ đang ăn-nghủ nhà con Tư Lùn gánh nước đi qua. Bữa nay, sau Tư Lùn đi thiếp mau, mà bộ mặt chộ y Hai Lế gọi khê:

— Em... Tư l!
Thường khi nghe gọi, Tư Lùn ngó Hai Lế, nhướn miệng cười hiền, khoe cái răng nanh có hơi dài, nhưng nó không sợ mắc cở, vì tự biết trong con người mình trời đã cho nhiều đặc-diem' khỏe, khiến cho dân ông nó mê tít tởm. Nhưng bữa nay, Tư Lùn làm ngơ, đi tuốt. Hai Lế thấy có hơi mệt, đứng chờ Tư Lùn xuống nia đi ra, mới tả tả đi theo sau Tư Lùn gánh đôi thùng không đi khua nghe xoảng xoảng.

— Em... Tư l!
Tư Lùn hỏi lại giọng quạu quạu:
— Gì đó... cha l!
— Ý trời ơi! Bữa nay sao... đẹp vậy em l!

— Mồ tở anh chừ đẹp cái giống gì.
Trong khi chờ đợi tới phía mình lấy nước, Tư Lùn ngồi dưới bóng mát của một vách tường, cảm nôm lá quạt phe phẩy. Hai Lế tới ngồi kế bên, cười mơn, hỏi nhệ:

— Có chuyện gì giận ai làm sao má l!
Ít ra, trong đời cũng còn có người để mình tâm sự Tư Lùn thờ ra...
— Buồn lắm, anh ơi! Có lẽ tui sẽ nghĩ chớ này. Cái bà bị ác-anghiệt. Tra cho mình mất tháng tám năm, bắt mình nằm không biết tay má lại còn xia sữa, nói nhiều tay nghe muốn chết giắc luôn.
Hai Lế pha trò cho không khí bớt nặng:

— Em chết giắc, anh cũng chết giắc theo l!
Tư Lùn thản một ý nghĩa gì đó nên bắt giắc thì cười:
Hai Lế hỏi xạo:
— Bộ em tính nghĩ thiếp sao?
— Nhứt định rồi đó, anh á!
— Nghĩ rồi đi mần ở đâu?
— Chưa biết, anh á!
— Ý l! Chưa có chỗ mần mà nghĩ ngang. Á má, nếu chưa có chỗ mần, chớ ở thì... về nhà anh ở tạm, có cháo ăn cháo, có rau ăn rau.

— Con phía l!
— Ý l! Bộ em chê anh nghèo?
— Cảm ơn anh l! Tui tự lo liệu một mình, không thèm ai hết trợ, khỏi mang ơn, khê l!
— Nhưng má... em định đi đâu mới được chừ.
— Anh hỏi chi vậy?
— Tại vì... vì... anh thấy... em đi...
Hai Lế chớp lạch cặp mắt, nghẹn ngào.

Con Tư Lùn ngó thấy vậy, có hơi cảm-dộng, giọng nói hết gay gắt:
— Bộ anh lo cho em làm sao?
Câu hỏi mát rượi khiến cho Hai Lế cảm thấy như 41 Tinh đã tràn ngập tâm-hồn, nói lia:
— Trời ơi! Tới bữa nay, em mới biết anh lo cho em sao?
Tư Lùn cười hiền:
— Chớ hôm nay anh lo cho em cái cù loi l!

— Mền dết l! Em nói gì lạ vậy?
Bữa nọ em «xướng đường», anh bợc mấy trái chanh chạ theo, kêu rỏ em em gần dết cuốn họng, kể bị lãnh đá một trái cai xé. Lúc mở con mắt được thì em đã mất mắt tiêu.

Tư Lùn cười:
— Ai má biết l!
— Thiệt là em quá... vô tình, Anh cứ tưởng dân bà con gái thông minh hơn dân ông nhiều. Bị người ta thương thấy má má hồng biết gì hết trợ l!... «quá» một cục l!
— Bà qua đi «Tám» c!
— Bậy má! Em Tư á. Hồng có nói đùa nghen. Bữa nào không ngờ thấy em, anh như bị cùn cạo gan rượt, phèo phèo gì cũng lộn xàng-lu.
— Bộ ngó thấy tui «đi anh...» ăn thịt, ăn cá gì được hay sao má... hani!
— Ông l! Nghĩ rất vô lý, Nhưng

mà tình yêu huyền diệu vậy đó em oi l!

— Thờ buổi nay mà... yêu với đương cái quái gì l!

— Ý trời ơi! Nói như em vậy thì, trời sanh hoa bướm gió trắng làm gì. Mắt em có đời lần anh thấy dấu dưới lúm, em dấu phấp con người này không có tí tình cảm, mà nói vậy?

Tư Lùn cười đầu, thờ ra:
— Đành vậy rồi l! Con gái không có tình-cảm thì ai má cở. Nhưng khổ cho em, anh đâu có biết đời nghèo buồn lắm, anh oi l! Mình nghèo mà có thương ai, cũng bị người ta «nghe», mình thêm tội.
— Ông l! Em đã «thương» ai? Mà ai dám «nghe» tình em? Sao anh thấy anh không thể nào nghĩ em gì hết trợ. Con người có giác quan thứ sáu, thấy ai thương mình thiệt tình chớ biết làm.

Tư Lùn tâm tình, ngó thẳng vào mắt Hai Lế, nói nhẹ như hơi thở tâm-tình:
— Em có yêu một người l!
— Ai vậy?
Hai Lế chới vọt trái tim muốn nhảy vọt ra ngoài khi nghe Tư Lùn nói:

— Em thú thiệt đi anh là em đã thương anh Năm nhà Báo, khổ ghê đi, mình nghèo hèn như vậy, có thương cũng hông dám nói ra, sợ người ta nói mình nghe má ham, nghèo mà treo đeo... Bởi vậy mới khổ, cũng muốn đừng yêu nữa thì lại thấy lòng mình tha thiết và yêu thương mãnh liệt hơn.

Hai Lế ngồi như chết rồi l! Tư Lùn liếc qua:
— Anh làm gì kỳ cục vậy, anh Hai?
Hai Lế muốn xiu, phều phào:
— Chắc là... anh chết l!
Tư Lùn chồm tới nắm giữ hai vai Hai Lế, quynh quynh, nói lia với giọng hồn hèn:

— Trời ơi! Anh mần gì kỳ cục vậy má, tui sợ muốn chết. Bộ tui nói vậy anh giận sao?
Hai Lế nhìn người yêu với đôi mắt lơ đãng, rồi khê lặc «đầu. Tư Lùn biết Hai Lế tỏ vẻ thất vọng ề chề, bèn ngậm ngùi nói:
— Tui đi khỏi chỗ này là tui muốn tránh xa mọi sự buồn tẻ giận hờn cũng như yêu thương. Tui đi tìm một lẽ sống khác.
Hai Lế nhớ nhệ hỏi:
— Em định đi đâu? bây giờ...
Tư Lùn ngộp ngừng một lúc mới nói khê:
— Có lẽ em đi bán Bar l! Có con bạn nó rú, may ra mình mới khá. Ở cái xã hội này, «tình yêu» không còn gì là huyền-diệu nữa. Có tiền là được mọi sự như ý l!
Hai Lế ngồi phất dậy, sừng sững:
— Trời ơi! Em nói thiệt vậy sao?
— Thiệt vậy, anh á.

Hai Lế xòe hai bàn tay bóp đầu:
— Chết rồi l! Như vậy là hông cá rồi l!
Tư Lùn than mặt hỏi:
— Em đi kiếm tiền thay đời cuộc đời mà anh không mừng cho em, lại khổ chịu sao?
Hai Lế lắc đầu dang nhứt nhứt:
— Em đi kiếm tiền trong «So-Nách-Ba» là tiêu cuộc đời rồi l!
Tư Lùn cười đùa:
— Thiệt gì đùa đi lấy Mèo mà bị giờ huy hoàng, thiên hạ gọi bà kều cô anh hồng thấy sao? Hồng có tiền, như em đi gánh nước thấy mụ này, mần công nghiệp như điên vậy mà bà chủ còn nghĩ em tư tình đi ông chủ, chưởi em như chưởi chó l! Em tui «phan», em

khóc biết bị nhiều anh. Phèo này em như định rồi... phải kiếm thật nhiều tiền, về mua nhà bên cạnh nhà bà ta, lấy vàng tài cùng nhà cho nó biết mặt.
— Hai Lế tí tề:
— Anh nói em nghe... đừng có đi, khổ lắm l! Lấy Mèo đầu có phải là chuyện trảm tâm.
— Đời bị giờ mà tính chuyện trảm tâm chi anh,
— Ý l! Thiên hạ không đếm xỉa gì ngày mai, nên đã có bao nhiêu người bị đau khổ, bị xã hội dầy vò, đau thì Anh nói em nghe, cần gì phải phieu lưu, mợ-hiêm kiếm tiền bằng cách đó. Nếu em muốn có cuộc đời đầm ấm, hạnh phúc, thì cứ như anh không lo được cho em sao?
— Thế đi l! Anh cũng nghèo sệt máu.

— Ay l! Giàu mà không có tình yêu thì...
— Em đang cần tiền hơn là c'ả tình yêu.
— Em nhứt định đi bán Bar?
— Nhứt định rồi.
— Buồn ghê l! Anh không biết nói lời gì cho em hiểu được tình anh yêu em am thâm mà mãnh liệt biết bao nhiêu. Anh tưởng tượng sẽ có một ngày kia vào mùa xuân trên đường đầy hoa lá rơi, đôi ta cùng đi trong nắng ấm, cùng tìm một nguồn yêu thương bất tận, âu yếm tột cùng, cho nhau những gì quý báu hơn cả kim cương, vàng, ngọc. Anh không ngờ em lại bỏ đi như vậy. Thời thì, biết nói gì hơn. Anh van vãi cho em đừng tan thương

Giọng Hai Lế trở nên buồn, thâm thiết chằng thành hơn:
— Rồi có một ngày nào... anh tin rằng ngày đó phải đến... đất nước thanh bình, tình yêu định nghĩa con người, em sẽ trở lại xóm này, anh sẽ... hàn gắn lại vết thương đau trong tâm hồn em. Dù cho lúc đó em không còn được như bây giờ. Anh vẫn yêu em. Đó là tình yêu l! Rất thiêng liêng. Em sẽ sống và va chạm với thực-tế, càng va chạm thiệt nhiều, em sẽ thấm thía sâu xa cái diệu mà anh nói với em hôm nay: «chỉ có tình yêu là vô giá», chỉ có tình yêu mới cho em thấy được giá trị của cuộc đời, mọi đồ trang sức có quý giá tới đâu cũng không thể nào điem trang được tâm hồn em bằng tình yêu chằng thành của anh mãi mãi để dành đó cho em.

Hai Lế có nói cách gì, cũng không làm cho Tư Lùn bỏ ý định đi bán Bar, chửu đi Ngoại-Kiểu. Tư Lùn nói:
— Thiệt tình, nghe anh nói vậy lòng em cũng nao nao. Nhưng có lẽ sẽ trời dành cho hai đứa mình tình bạn. Hay «nay» em thì phải hơn. Có lẽ sau này em có «khê» cũng không quên tìm về thăm anh. Dù sao, niềm thương của anh cũng là điều an-đi em lúc này, giữa lúc mà tình đời đen bạc, những kẻ giàu sang không mấy ai biết thương mình.
Trưa hôm đó, Hai Lế đưa Tư Lùn ôm bợc quần áo ra đường. Trong khi chờ xe, Hai Lế nói nhiều điều tâm-sự, nhưng cảm nhất là khi nhấn mạnh lại câu em sẽ tìm về anh. Dù lúc đó em có thể nào, anh vẫn yêu em, yêu em mãi mãi...
Con Tư Lùn ngồi lên xe cyclo, ngó ngoắt thấy Hai Lế đứng tựa cây cột đèn nhìn theo với đôi mắt ướt rượt. Không hiểu sao, Tư Lùn cũng tra nước mắt. Có lẽ chưa bao giờ con Tư Lùn được một người rõ lệ tiễn đưa mình...
oOo

Tư Lùn, con nhỏ gánh nước mượn ở nhà cô Chín Chắc đường hẻm này.

Tư Lùn vừa tới căn nhà lá, ngó thấy Hai Lế đang ngồi buồn, mắt lim dim sau khói thuốc uôn ố lá lơi, như làm nũng trong không khí.

— Anh Hai l!
— Ai đó?
— Em đây, con Tư đây, anh quên sao?
— Em... Tư...
Hai Lế tất tả bước ra, khi nhận được Tư Lùn thở phào:
— Trời ơi l! Em...
Tư Lùn cười, nhưng không che dấu nỗi đau thương:

— Về thăm anh, rồi...
— Lại đi?
— Dạ l! Nhưng em không đi bán Bar nữa.
— Úa l! Thiệt sao?
— Dạ thiệt l! Em... đã chán quá rồi l! Về đây thăm anh, rồi em... về nhà thương, em năm, ít lâu em sẽ...
Nói tới đây Tư Lùn đau đệp nghẹn ngào, wa nước mắt. Hai Lế vẫn vá:
— Em đau thế nào mà đi năm nhà thương.
Thở hắt, Tư Lùn nói khê vừa đủ cho Hai Lế nghe:
— Em đau «nội thương» anh á!
Hai Lế chột hiệu ra, «á» một tiếng, mặt buồn xo:
— Đó thấy hong l! Anh nói có sai đâu. Anh đã nói làm nghề bán Bar có nhiều thiệt, nhưng nguy hiểm lắm.
Em đau là phải. Được rồi, anh đưa em đi, để biết em nằm ở đâu, mà thăm má rước em chớ. Hèn gì rước em ốm xanh khác hẳn đi.

Tư Lùn gục đầu vào vai Hai Lế khốc ngon lành. Cả hai người không nói điều gì nữa. Chía xé đau thương cho nhau. Họ hồi tưởng lại những chuyện đã xảy ra để ghê tởm, và nghĩ tới những kẻ vô phúc khác sẽ «sa chân» như họ đã sa chân, Tư Lùn nhớ số:
— Em... em... sợ quá l!
— Anh biết rồi.
— Em hề thận quá l!
— Anh không thể chớ cười em.

Anh chỉ còn biết mong trời sớm dứt mưa để thấy bình minh tuyệt đẹp.

Bây giờ, em có thấy... tình yêu là vô giá chưa?

Tư Lùn thở dài, xúc động xau xa trong lòng:
— Tiền bạc, nể trang em có quá nhiều đây này, nhưng bây giờ em mới hiểu «tình yêu» là vô giá, tình yêu là huyền diệu, như trong tiểu thuyết có nói: Nó vượt thời gian, lần không gian...
Hai Lế cảm động ghi vai người mình yêu:
— Em không còn chê anh xấu trai vì mất lế l!
— Sao anh nói vậy?
— Vì anh... tự cảm thấy anh xỉ dãi l!

— Bây giờ... anh đẹp hơn em nhiều quá. Tâm hồn anh như là... biển cả, hay là một «đám sen ngàn hương, tình khiết, để cảm chim lạc đàn bay về tìm lại tổ ấm.
— Nghe em nói anh cảm-dộng quá.
— Từ giờ phút này, anh cho em nói cái: Em là của anh.
Hai Lế lộ vẻ vui sướng:
— Từ lúc tiễn đưa, anh đã nghĩ em là của anh,

Năm tháng, linh hồn em không thể xa đất tổ. Anh phải giữ lấy em như giữ nước sơn này.
Tư Lùn lần đầu tiên tiếp nhận cảm xúc của yêu-dương. Hai Lế, thấy mình thực sự có tình. Tư Lùn nước mắt ướt mắt trên trề:
— Đối với em, giờ phút này, anh cao cả quá l!
Hai người không nhớ đến thời gian. Họ quynh lấy tâm-tư nhau. Hòa hơi thở lẫn nhau. Và điệp-khước tình yêu vang đét trong tâm hồn. Họ đi hun-hút vào thế giới của đêm huyền diệu...
Một nhạc điệu mơ hồ như mơ xa trên họ từ đây.

Rồi một ngày... trời suôn tươi thắm l!
Việt Nam thái bình đầm ấm trong chiến tranh.
Người ta thấy trên đường về quê có Hai Lế đi bên cạnh Tư lùn với đứa bé con, là tương lai của họ.
Nhạc chim lữ lo trên cành cây trong bụi cỏ. Anh mặt trời bình minh đẹp hơn bao giờ. Trong cánh mắt rượi thơm của đòng lúa, Tư Lùn bắt giắc ánh nước mắt, nói như ăn hận một điều gì sai rỏ trong quá khứ cuộc đời:
— Nếu biết rằng có ngày anh với em trở thành vợ chồng, hạnh phúc là thế này... thì em đâu thèm chạy theo ảo ảnh

Hai Lế ngồi vuốt tóc ầu ầu về:
— Em hãy nhớ về tương lai, và mơ mộng thêm những ngày mai của chúng mình tươi đẹp hơn nữa. Đắt ngọc ta có tình yêu, và một người là một đóa tình yêu, và một người là một đóa tình yêu. Đừng nghĩ ngợi về đi vắng cho vương vấn đau buồn.
Nghe những lời sự ái chân thành, nhưng Tư Lùn vẫn không quên được giòng nước mắt... Những giọt nước mắt tình yêu khốc cho mình...
Xa xa trong đòng lúa, có tiếng trề nhỏ vui đùa...
V.L

LÀU NAY người ta thường đua nhau phân định sinh hoạt các giới. mà bỏ quên CÂY LĂNG VẠN BỤT đáng yêu này. Vậy từ nay, Bình Minh vẫn nghệ sẽ lai rai, đăng tải tin tức sinh hoạt của anh em.
♦ THANH-NAM như vẫn rất hiền t.
— Thanh-Niên hiền hòa, so với tà-phi-lú NGỌC-LINH thì như cặp Phúc-Lai - Ngọc-Trai' hoặc «Loren - Hardy». Thanh-Nam mới bị «bóp mũi» bà đứu con (tức phàm). Hiện đang sự nghi về tương lai những đứa con khác.
♦ NGỌC LINH không thích đùa: Tuy phát tướng, phát tài ngoài sức tưởng tượng của... Đặng-Tiền. Anh em vẫn bắt gặp nhau, nói đàm câu «củ lết» thì NGỌC LINH quạu quạu, vì tuy MẬP THỂ nhưng không thích đùa để giữ vẻ uy nghiêm chớ thêm phần lơng trọng.
♦ AN-KHÊ làm chủ-báo Trước đây, nhà văn BÌNH-NGUYỄN-LỘC từng làm chủ-nhiệm tuần báo VUI-SÔNG. Cái tựa thì quá vui, nhưng vì anh LỘC đã có cháu ngoại rồi nên... cười không nổi, đành để cho nó «x-lác-lếu». Bi giờ tới AN KHÊ, nhà văn duy nhất làm chủ, nhiệm NHỰT BÁO MIỀN-TÂY. Ở thời l! Tha hồ mà viết.
♦ Nhữ Văn CHU-TỬ Sau khi bị bấn 5,6 phát trướng người, bèn đứng dạy tình bơ, cười khò khò, tuyên-bố... thời từ nay mơ, hết hận thù. Ta tả tá qua Nhựt ta chời l!

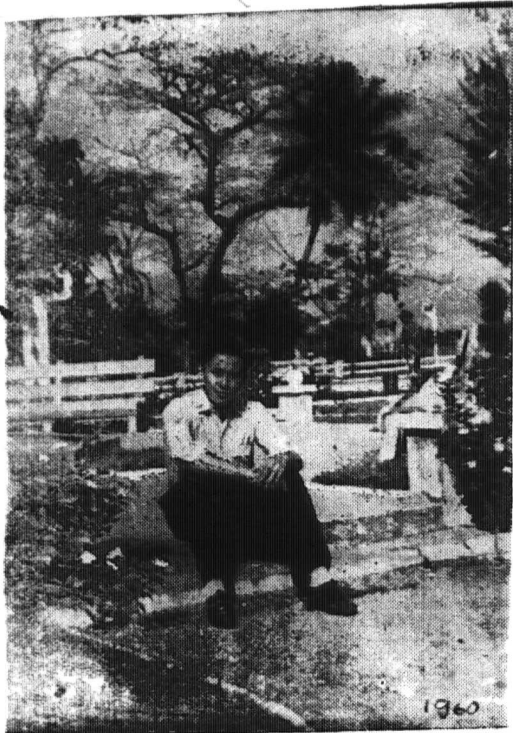

oOo

Bình Minh SÂN KHẤU * TÂN NHẠC * DIỄN ANH

«CÂY SÁO THẦN» NG. - ĐÌNH - NGHĨA ráo riết xúc tiến chương trình xuất bản tân nhạc

Nơi gót theo con đường của DUY KHANE đã đi, Nguyễn Đình Nghĩa ngồi viết sáng tác Tân Nhạc, còn có ý định thực hiện một chương trình XUẤT BẢN TÂN NHẠC với một tinh thần thông cảm mà hiểu biết của nghệ sĩ với nghệ sĩ, nhất là về phương diện quyền lợi.

Chúng tôi chúc cho Nguyễn Đình Nghĩa thành đạt ước vọng và đem Tân Nhạc những sáng tác giá trị.

Nữ danh ca MARY LINH LẤY CHỒNG chàng trông rất «bô», nàng đẹp ỹ

Chúa nhật tuần vừa qua, anh Tú Xe tức Phạm-vân-Tươi có tờ-chức tại gia đám hỏi cho con gái cùng là Mary-Linh, một nữ danh ca nhiều nghệ sĩ tình. Cuộc tiệc diễn ra trong vòng thân mật, anh Tú-Xe chỉ mời một đơn công nghiệp đại-diện của tờ báo Pháp Le Figaro — ông Bàn-Ông (bên báo chủ nhiệm) và bạn Văn-Lương, với giáo sư Thiệp.

Chàng Rê trông thật khỏe mạnh và đẹp dại, vốn là chàng Ph. công trẻ tuổi. Như vậy, giới ca sĩ Sài Gòn, ngoài Thanh Thủy lấy chồng Phi công, Mary Linh là người thứ hai vậy.

ACNOBEL
FISODERME
DENTILUX
FANNY A.A

Có bán tại nhà thuốc tây và các mỹ phẩm

Thuốc trị mụn trứng cá.
Mùi thơm mát, không nhờn
Sà phòng khử trùng
Trị mụn đỏ, rôm sảy
Thuốc tẩy trắng răng
Hòa tan cặn vôi, ngăn đen
Xóa tan vết nhão
Da mặt trơn mịn, tươi trẻ

Làm thế nào giới thiệu cho người ngoại quốc biết được

VĂN NGHỆ DÂN TỘC đầy đức tính của quần chúng V.N. ?

● NGHỆ SĨ VIỆT NAM Ở HẢI-NGOẠI: PHÙNG HÁ — TRẦN VĂN KHÊ |
KIM CƯƠNG ĐÃ LÀM SAY MÊ KHÁN GIẢ ÂU CHÂU BẰNG CÁCH
TRÌNH DIỄN NHỮNG MÀN KỊCH NGHỆ CỎ TRUYỀN

Tờ báo TRIBUNE DE GENEVE viết: Người ta hơi đau lòng khi nghĩ rằng ở đó từ hơn một phần tư thế kỷ nay chiến tranh đã lấp tiếng cười và các trò đùa hí.

Hãy tin chúng tôi rằng: «Tất cả những khán giả của buổi dạ hội hùng thú ở Cern thấy đều ước nguyện sao cho người Việt Nam sớm tìm lại được những thói quen tao nhã thời bình của họ.»

♦ bài của VĂN NGHỆ 51

Bạn Tô yển Châu chủ nhiệm nhật báo Thời Sự, trước kia là Ký giả Kịch Trường viết cho báo Tiếng Chông, mới đây xuất ngoại một chuyến viễn du sang Âu Châu và gặp cô bầy Phùng Há, cô Kim Cương trên đất khách.

(Cô Bầy Phùng Há có trao cho Tô yển, Châu bài báo của tờ TRIBUNE DE GENEVE viết về dịp ba nghệ sĩ Trần Văn Khê, Phùng Há, Kim Cương như sau:

Dưới đây chúng tôi xin trích đăng một bài phê bình của tờ báo chuyên về nghệ thuật danh tiếng của Âu Châu là Tribune de Genève số ra để ngày 13-14 tháng 11-65 để cập đến vấn đề Âm nhạc bình dân và sân khấu Việt Nam qua sự trình diễn của bộ ba Khê, Phùng Há, Kim Cương tại Đại Giảng Đường Cern ở Thụy Sĩ.)

o o o

« Vào lúc mà tưởng Nhựt Kabuki được hoan nghênh ở Ba Lê, chúng ta được dịp dự thỉnh một buổi diễn thuyết hào hứng về nền kịch nghệ Việt Nam của tiểu sĩ Trần Văn Khê tại Đại giảng đường Cern, nơi mà những tấm bảng đen đặc biệt lần này không có vẽ những phương trình cao siêu.

Thật ra, diễn giả là một nhà âm nhạc học, một nhà chuyên môn về phong tục của xứ sở ông. Ông đã biểu diễn cho chúng ta xem ông sử dụng nhiều nhạc khí ngoại lai một cách tuyệt vời làm say sưa cử tọa. Dưới những ngón tay kỳ xảo của ông, cây đàn nguyệt (luth en forme de lune), cây đàn kim (vielle à deux cordes), cây tỷ bà (luth piriforme) hoặc cây đàn tranh (cithare à seize cordes) đã réo rắt những tiếng sắt tiếng vàng.» Với một giọng trầm vừa êm dịu vừa vững chắc, diễn giả đã trình diễn nhiều bản hát của quê hương ông bên cạnh có ca sĩ cổ truyền trong chiếc áo dài lụa màu trái mơ: bà Mộng Trùng.

Chính tiểu sĩ Trần Văn Khê cũng mặc quốc phục: áo dài màu xanh đậm, mặt nguyệt bạc, quần hàng trắng. Ông Khê chỉ phác họa lịch sử của nền kịch nghệ Việt Nam và trình bày nhiều lời chỉ dẫn lý thú về những qui ước dùng trong ngành nghệ thuật tao nhã đó. Nhờ một tài nghệ thiên phú về tưởng tượng, ông đã biểu diễn trước chúng ta những điệu bộ tượng trưng khác nhau, những lời cười ỡm ờ định cho mỗi loại vai.

Câu nói tự nhiên bằng tiếng Việt đã được ông biến hóa trong lối thủ diễn trung thực một vai tưởng thành một giọng cười, một giọng kim. Những điệu cảm quạt cũng được ước định riêng cho mỗi nhân vật: Một ông quan thì mặc áo thêu rồng bốn móng còn long bào thì lại thêu rồng năm móng.

Bà Phùng Há, giáo sư trường Âm nhạc Saigon, và cô Nguyễn thị Kim Cương đã hợp diễn 12 lớp trích trong một vở tuồng Việt Nam. Đó là cảm tình từ sự phụ họa của âm nhạc thấu thấu sâu. Ý trang của hai nữ diễn viên thật đẹp rõ ràng, chỉ vàng xen lẫn chỉ bạc, hàng và gấm với những màn sắc rực rỡ. Bà Phùng Há, trong vai chàng tráng sĩ, với nghệ thuật tại tình đã mua hai ánh long dải mặt

thước gài trên mũ. Cô Nguyễn thị Kim Cương thì ngây thơ, cảm động như vai tướng bất buộc.

Nghệ thuật đó rất hòa hợp và dưới một lớp ngoài có vẻ quan cách nghiêm trang lại tiềm ẩn nhiều khí vị hoạt kê. Nó phôi bày một tổng mục của những dáng bộ khác nhau rất xa và nói lên rất nhiều. Nhờ vậy mà lớp tuồng trở nên dễ hiểu.

Số cử tọa đông đảo đến dự khán giả đã dành những hoan hô nồng nhiệt để tán thưởng diễn giả và 3 nữ công tác của ông đã đem tặng cho chúng ta hình ảnh của một quốc gia Việt Nam với nền văn minh cao độ, một quốc gia Việt Nam đang đắm say với thi nhạc.

Người ta hơi đau lòng khi nghĩ rằng ở nơi đó từ hơn một phần tư thế kỷ nay chiến tranh đã lấp ập tiếng cười và các trò đùa hí. «Hãy tin chúng tôi rằng tất cả những khán giả của buổi dạ hội hùng thú ở Cern thấy đều ước nguyện sao cho người Việt Nam sớm tìm lại được những thói quen tao nhã thời bình của họ.»

(TRIBUNE DE GENEVE)

Như vậy, chúng ta nhận thấy, nghệ sĩ Việt-Nam được hoan nghênh ở ngoại quốc là nhờ trình diễn văn nghệ đậm đà màu sắc dân tộc.

Qua sự phân tích kể trên của

báo chí, chúng tôi nhận thấy... Sự đau khổ của dân chúng Việt nam trong cuộc chiến tranh hiện nay là một nguồn thương cảm vô biên đối với các dân tộc yêu chuộng hòa bình trên thế giới. Ai cũng muốn Việt-Nam sớm có hòa bình.

Và khi thường thức văn nghệ cổ truyền của người Việt, ai cũng muốn dân tộc chúng ta tìm được đời sống thái bình với những thói quen tao nhã.

Chỉ mới chừng đó văn nghệ cổ truyền mà gây được cảm tình của dân chúng ngoại quốc như vậy, thiết tưởng... dân tộc ta đã và đang chấp nhận cuộc sống tranh đấu mãnh liệt, tinh thần của một dân tộc anh hùng chắc chắn càng làm cho dân chúng khắp hoàn vũ đều khâm phục! Trong khi đó, tại đất nước này tiếng rìng, đa số nghệ sĩ ngày nay đi bên lề cuộc đời, không dám hòa mình với nhịp sống của người dân khát khao một cuộc Cách mạng xã hội, đời tận hưởng dân chủ, tự do. Cho nên, tất cả những rung cảm mãnh liệt của quần chúng không thể hiện được trong tác phẩm văn nghệ.

Do đó hiện tượng dân chúng bỏ rơi nghệ sĩ, đã là một vấn đề lịch sử, hào hùng về phía người dân, nhưng không tối đẹp về phía nghệ sĩ.

Dân chúng đã và đang hành động với tinh thần xây dựng xã hội mới của họ, trong khi đó nghệ sĩ có mấy ai tiến kịp với quần chúng?

(Xem tiếp trang 9)

NGÀY 17-7-1966

Đoàn ANH CHIÊU DƯƠNG CHÀO ĐỜI

GIẢI ĐOẠN «HỒI XUÂN» CỦA NĂM CHÂU HAY VÌ «VÀI TRIỆU BẠC» CỦA BỘ XÃ HỘI?

S UỐT thời gian 9 năm dài soạn giả Nguyễn-thành Châu từ ngày bị ngồi bất kịch trường ác liệt, Lê văn — Vũ Bắc Tiến «TỔ» cho một phát đả sùm bà chề, anh Năm Châu «Chấn» sân khấu nghệ thuật từ đó.

Người ta chỉ thỉnh thoảng thường thức một vở tuồng xã hội như TRONG BÓNG HẬU TRƯỞNG để thấy Năm Châu viết «né» đề tài xã hội bằng cách «lý luận» về tình trường của nghệ sĩ.

Giai-Đoạn Hồi.Xuân ?

Có hơn một người ngờ rằng nghệ sĩ tiền phong như anh NĂM CHÂU đã... về chiều rồi! Nhưng thỉnh thoảng lại đọc được nhiều lời lẽ khải

của anh trong những bài anh viết về nghệ sĩ, nghệ thuật: Và mới đây, người ta thấy anh đứng ra leo lái một đám tài năng mới, đa số là nghệ sĩ ra lò của Trường Quốc Gia Âm Nhạc và kịch nghệ, thành lập đoàn hát lấy tên là ANH-CHIÊU DƯƠNG.

Phải chăng đây là giai đoạn «HỒI XUÂN nghệ thuật» của anh Năm Châu. Hay là có người đồn đại rằng số di anh Năm đứng ra đảm nhận trách vụ này là vì có... vài triệu bạc của Bộ Xã Hội đài thọ.

Không biết có đúng vậy không chúng tôi sẽ nói lên nỗi lòng của anh Năm Châu kỳ tới. Cũng như sẽ phê phán chính xác giá trị nghệ thuật của anh tạo ra để đời hay là...

CẢI LƯƠNG CHÀO ĐÓN TÀI NĂNG MỚI :

THANH NGA

bước vào ngành soạn giả
Trước kia, đã có Kim-Cương viết kịch

Giới thiệu tin kịch trường mới...
Giới thiệu tin kịch trường mới...
Giới thiệu tin kịch trường mới...

báo khen tới tấp cho mà...
báo khen tới tấp cho mà...
báo khen tới tấp cho mà...

Có như mấy chú, mấy bác ngày nay...
Có như mấy chú, mấy bác ngày nay...
Có như mấy chú, mấy bác ngày nay...

Tuồng của Thanh Nga ăn khách...
Tuồng của Thanh Nga ăn khách...
Tuồng của Thanh Nga ăn khách...

Kim Cương viết kịch ít ai biết

Hồi còn đoàn kịch Kim Cương, chúng tôi không ngờ những vở kịch...
Hồi còn đoàn kịch Kim Cương, chúng tôi không ngờ những vở kịch...
Hồi còn đoàn kịch Kim Cương, chúng tôi không ngờ những vở kịch...

Hào-Hùng.
Sự xuất hiện tuồng hát của Thanh Nga là một «thách đố» đối với các soạn giả tên tuổi hiện nay.

Đừng lo! Đừng lo! Sức Máy...
Đừng lo! Đừng lo! Sức Máy...
Đừng lo! Đừng lo! Sức Máy...

BÌNH MINH KỊCH TRƯỞNG chủ trương : tự do tư tưởng, mở rộng đón nhận tất cả bài vở ý kiến xây dựng của nghệ sĩ trong toàn quốc.

Phải có sân khấu đứng đắn của ngành THI CA VŨ NHẠC KỊCH

★ Phải có ngay một hi viện quốc gia để nghệ sĩ trình diễn thường xuyên
★ Phải có ngay 1 Quỹ tín dụng văn hóa để văn nghệ sĩ có vốn phát triển chuyên môn : phổ biến sáng tác...

Oác ngành Tân ca vũ nhạc kịch ngày nay đã mất quá nhiều khán giả, bởi không có một sinh hoạt trình diễn liên tục.

Saigon có hi viện lớn thì một số chiếu phim thường trực, không cho nghệ sĩ mượn để trình diễn, còn một số rạp thì bị các đoàn hát cũ lương dành nhau mượn không có không gian nào thừa ra cho Tân ca vũ nhạc kịch.

Tại sao lâu nay V.N. không thể có một chánh sách Văn Hóa

Dưới 9 năm bị trị bởi gia đình họ Ngô, chỉ có một lần, lúc ông Trần Chánh Thành làm Bộ trưởng Bộ Thông Tin, mới có Đại Hội Văn Hóa bình dân (Năm Bình Dân), quy tụ các nhà văn hóa, văn nghệ sĩ tụ họp nhau lại để tạo thành một phong trào xây dựng văn hóa cho dân tộc.

Về văn nghệ thì được chú trọng đặc biệt mỗi môn đều có một tiêu ban do văn nghệ sĩ có mặt bầu ra để viết một bản Thuyết Trình rút kinh nghiệm từ...
Về văn nghệ thì được chú trọng đặc biệt mỗi môn đều có một tiêu ban do văn nghệ sĩ có mặt bầu ra để viết một bản Thuyết Trình rút kinh nghiệm từ...
Về văn nghệ thì được chú trọng đặc biệt mỗi môn đều có một tiêu ban do văn nghệ sĩ có mặt bầu ra để viết một bản Thuyết Trình rút kinh nghiệm từ...

Đip này, Diệm đọc bài diễn văn tuyên truyền cho chánh sách văn hóa của chánh phủ triệt để nâng độ cụ thể các nhà văn hóa...
Đip này, Diệm đọc bài diễn văn tuyên truyền cho chánh sách văn hóa của chánh phủ triệt để nâng độ cụ thể các nhà văn hóa...
Đip này, Diệm đọc bài diễn văn tuyên truyền cho chánh sách văn hóa của chánh phủ triệt để nâng độ cụ thể các nhà văn hóa...

Vì sau Đại Hội, các nhà Văn-hóa, văn nghệ không thấy gì khác hơn là thời kỳ Ngô Trọng Hiếu đảm trách Bộ Công Dân Vụ «hiệp dam» văn nghệ bằng cách ép buộc văn nghệ sĩ phải nhồi vô tác phẩm «Chiến đấu tinh» một cách tro trên khiến cho văn nghệ đã nghèo nàn thực chất lại càng nghèo nàn hơn!

Quần chúng khán giả vô cùng bất mãn, vì không thể thường thức được những lối «giả tác» trong văn nghệ mà nghệ thuật tinh.

Sau khi cách mạng ngày 1-11, lật đổ chế độ cũ, chế độ mới với người lãnh đạo mới là Dương Văn Minh và Nguyễn Ngọc Thơ cầm quyền quá ngắn ngủi, không xử dụng được khí thế cách mạng của quần chúng lúc bấy giờ để làm động cơ phát triển mọi ngành, mà ngành Văn Hóa là thượng tầng kiến trúc rất quan hệ.

Rồi đến «Người hùng» Nguyễn Khánh cướp ngôi, đứng ra lãnh đạo nhơn danh kẻ «chính-lý» lật đổ những «sai lầm» của những người cũ, để rồi không làm được cuộc cách mạng thực sự lại gây rối loạn thêm cho xã-hội. Mà Nguyễn-Khánh xuất thân trong gia đình ca kịch, nhưng không biết giúp gì cho văn nghệ, và sau thời gian ngắn ngủi lại lưu vong! Văn hóa dân tộc kéo dài thêm một thời kỳ... bất hạnh! Các nhà văn nghệ sân khấu chịu nhiều điều đắng, thiệt hại trong quãng thời gian Khánh tạo nhiều rối rắm, và bị sự chống đối của dân chúng.

Sau chế độ quân phiệt, độc tôn không ăn của Khánh, tới thời kỳ Trần Văn Hương làm Thủ Tướng xứ này lại thêm thời kỳ đen tối,

ĐĂNG-TÂN thấy có một chánh sách văn hóa cách mạng đúng với nhu cầu tiến bộ của dân tộc, vì thế làm sao có được Hi Viện Quốc Gia.

Vì lẽ đó, mà khi đất vấn đề trao đổi văn hóa với các nước bạn, thì thấy sự nhọc nhằn, dễ chế với bằng tờ giấy thì là, được thời kỳ Ngu Diệm lúc một đoàn ca nhạc «truyền» của Ấn Độ qua để trao đổi văn hóa. Ban tổ chức đại diện chánh quyền tiếp xúc và chọn Rạp hát họ (Lúc bấy giờ chưa sẵn) là rạp cải lương của tư nhân nổi tiếng là rạp do đây, bởi thời không ai chịu được, vì câu xi thời nay trong họ trường (loại câu xi cổ điển, thật đó). Đem trình diễn. Ban tổ chức đưa đoàn nghệ sĩ AN-ĐỘ đi trước sau họ trường khi tới các rạp vô tổ chức, bởi họ không chịu chun vô, ngay lúc đó đã tới giờ trình diễn. Ban tổ chức phát «quy» lên, và ban tổ chức đoàn nghệ sĩ Ấn-độ như điên họ mới chịu bịt mũi mà chun vào hậu trường như địa ngục trần gian ấy.

Sự kiện đó là một sự nhục chung cho tất cả những ai có tư ái dân tộc. Nhưng sau đó, báo chí có phần ảnh hưởng xấu xa đó, vậy mà thành lập đoàn Văn Nghệ không gặt hái được ảnh hưởng tốt đẹp đến những người kế tiếp cầm quyền là Minh-Khánh-Hương-Quát... Không có lúc nào văn nghệ giới

quần chúng bất an, tâm trạng bất ổn, sinh hoạt văn hóa đời sống, mất gốc được văn nghệ ngoại quốc xâm nhập họ trợ để dân áp văn nghệ dân tộc tinh cho thấy một viên tượng tan rã của tinh thần độc lập của người dân trong văn nghệ, văn hóa. Mỗi nguy cơ đó cứ lớn dần như một trận cháy thiêu đốt tâm hồn dân tộc.

Thế là từ thời kỳ Ngô đình Diệm bị dân bằng hình thức đề cao văn nghệ sĩ, gạt văn nghệ sĩ bằng hình thức để phát triển văn nghệ đi đến chỗ khựng chế và cưỡng ép văn nghệ để biến thành công cụ tuyên truyền và văn nghệ sĩ trở thành tập đoàn Văn Nghệ không gặt hái được ảnh hưởng tốt đẹp đến những người kế tiếp cầm quyền là Minh-Khánh-Hương-Quát... Không có lúc nào văn nghệ giới

thấy có một chánh sách văn hóa cách mạng đúng với nhu cầu tiến bộ của dân tộc, vì thế làm sao có được Hi Viện Quốc Gia.

Vì lẽ đó, mà khi đất vấn đề trao đổi văn hóa với các nước bạn, thì thấy sự nhọc nhằn, dễ chế với bằng tờ giấy thì là, được thời kỳ Ngu Diệm lúc một đoàn ca nhạc «truyền» của Ấn Độ qua để trao đổi văn hóa. Ban tổ chức đại diện chánh quyền tiếp xúc và chọn Rạp hát họ (Lúc bấy giờ chưa sẵn) là rạp cải lương của tư nhân nổi tiếng là rạp do đây, bởi thời không ai chịu được, vì câu xi thời nay trong họ trường (loại câu xi cổ điển, thật đó). Đem trình diễn. Ban tổ chức đưa đoàn nghệ sĩ AN-ĐỘ đi trước sau họ trường khi tới các rạp vô tổ chức, bởi họ không chịu chun vô, ngay lúc đó đã tới giờ trình diễn. Ban tổ chức phát «quy» lên, và ban tổ chức đoàn nghệ sĩ Ấn-độ như điên họ mới chịu bịt mũi mà chun vào hậu trường như địa ngục trần gian ấy.

Sự kiện đó là một sự nhục chung cho tất cả những ai có tư ái dân tộc. Nhưng sau đó, báo chí có phần ảnh hưởng xấu xa đó, vậy mà thành lập đoàn Văn Nghệ không gặt hái được ảnh hưởng tốt đẹp đến những người kế tiếp cầm quyền là Minh-Khánh-Hương-Quát... Không có lúc nào văn nghệ giới

quần chúng bất an, tâm trạng bất ổn, sinh hoạt văn hóa đời sống, mất gốc được văn nghệ ngoại quốc xâm nhập họ trợ để dân áp văn nghệ dân tộc tinh cho thấy một viên tượng tan rã của tinh thần độc lập của người dân trong văn nghệ, văn hóa. Mỗi nguy cơ đó cứ lớn dần như một trận cháy thiêu đốt tâm hồn dân tộc.

Thế là từ thời kỳ Ngô đình Diệm bị dân bằng hình thức đề cao văn nghệ sĩ, gạt văn nghệ sĩ bằng hình thức để phát triển văn nghệ đi đến chỗ khựng chế và cưỡng ép văn nghệ để biến thành công cụ tuyên truyền và văn nghệ sĩ trở thành tập đoàn Văn Nghệ không gặt hái được ảnh hưởng tốt đẹp đến những người kế tiếp cầm quyền là Minh-Khánh-Hương-Quát... Không có lúc nào văn nghệ giới

(XEM TIẾP TRANG 11)

Làm thế nào giới thiệu...

(TIẾP THEO TRANG 8)
Làm Thế Nào Giới Thiệu Cho Người Ngoại Quốc Biết được Văn Nghệ Dân Tộc Đây Đức Tính Của Việt Nam Hiện Tại ?

Điều thiết hại quan trọng và lớn lao của nghệ sĩ Việt Nam từ lâu nay là sống dưới những chế độ chánh trị không có dân chủ, không có tự do sáng tác và trình-diễn chỉ có chế độ kiểm- duyệt thường xuyên. Nhưng vở kịch hiện đại đầy tình tiết lịch sử kịch thức khác giả tốt độ chỉ có thể do dân chúng diễn ra trên đường lộ, chứ không thể tìm thấy trên sân khấu. Vì nghệ sĩ bất lực, bất tài ?

Thình thoảng cũng có những đoàn vắng hệ xuất ngoại, những nghệ sĩ thấp tẹt đã không đại diện được cho dân tộc Việt-Nam, mà phần nhiều do những chánh phủ đã qua cho đi để lấy ít nhiều ảnh hưởng chánh trị hơn là tạo được uy tín cho văn nghệ dân tộc mà phần ảnh tâm tư và ý chí cách mạng của người dân qua bộ giai đoạn quyết liệt đấu tranh.

— Trường hợp của các nghệ sĩ tài danh như Trần Văn Khê, Phùng Há, Kim Cương kể trên chỉ có thể được coi như là một niềm an ủi! Đáng lý ra phải có một tập đoàn

nghệ sĩ yêu nước Việt Nam tiêu lên với tất cả tư thế độc lập, với tất cả cố gắng vượt tiến về sáng tác cũng như trình diễn, để cho người ngoại quốc nhìn qua văn nghệ thấy được tất cả hào hùng, tất cả hy sinh anh dũng, tất cả những khát vọng hòa bình, và Cách mạng của V.N. thì người ngoại quốc sẽ kính phục dân tộc ta hơn nữa. Nhưng đến nay vẫn chưa có ai đủ khả năng để làm được việc ấy!

Tóm lại, một khi nghệ sĩ chúng ta trong nước cũng như khi xuất ngoại không tận dụng được uy thế của văn nghệ dân tộc với để tài hiện đại để đề cao chính xác và tuyệt vời tinh thần và đức tính của người dân Việt, thì đừng trách tại sao có những kẻ như Kipp, (người ngoại quốc) đã lấy đề tài xấu xí trong một thiếu số người Việt nào đó để công khai mạ lỵ, phỉ báng dân tộc Việt Nam qua những nhân vật điển hình vong bản sa đọa, vô lý tuồng.

— Trách nhiệm tinh thần của nghệ sĩ là ở chỗ đó! Nên quá thất là nghệ sĩ thì không chối được.

Thiết tưởng vấn đề trên đây cần phải được nghệ sĩ suy gẫm và phát triển trong thực tế, nếu không làm được là một thiệt hại lâu dài cho cả dân tộc chúng ta.

thiên hạ cười rùm

▲ BẦU LONG CHỤ CHƠI ! Anh em kịch trường có nói đến vụ anh Trần Việt Long Chủ tịch Công ty Kim Chung đã có «thiên chí» đem vào Hội Chợ Tết Thiện «cưng» cho mấy người Việt gốc Chợ Lớn đại khái... «2 triệu», thay vì bỏ vào quỹ của Hội Nghệ sĩ Ái hữu. Anh Việt Long cười hi hi : — «2 triệu» mà ăn thua gì ! Gợi là giải trí lai rai mà.

▲ «ĐỀ NHỆ» THU AN Một bạn kịch trường vô nhể nhớ đến Bầu Thu An, và sau khi nói sơ qua đi vắng (không có nhân mạng mà bỏ vợ, để theo đạo Ngọc Hương) có nhận xét sau này tuồng của Thu An kém sút hơn là hồi có một người bạn nào đó ở bên cạnh. — Bị «đề nhệ» cách êm ái, nên Thu An có vẻ vui tươi, cười cười.

▲ BI HẢI KỊCH CỦA ĐOÀN «SAO NGÀN PHƯƠNG». — Trong làng ca kịch cải lương hiện nay có một màn bi hải kịch vô cùng sống động, vô cùng kịch liệt và cụp lạc... đó là chiến «bi mật» của đoàn hát Sao Ngàn Phương. Giới an hiệu Kịch Trường cho rằng sân khấu Sao Ngàn Phương là Vũ Đài của những tay kiệt kiệt của cải lương Tân Nhạc gặp nhau để độ... bừ bừ ! Những màn kịch liệt và cụp lạc đó có phần sôi nổi ác liệt hơn cả những gì đã xảy ra giữa «tài đách» Thành Được — đi lại Út Bạch Lan.

▲ ĐÀO BẠCH TUYẾT LẬP GÁNH. — Có dạo trẻ đẹp có cái tên buồn Bạch Tuyết là một cô gái đa mang tâm sự đầy thương cảm trong tình trường. Đường chừ có muốn tìm lối thoát cho tâm hồn nên... mở một cuộc phiêu lưu mới : «Lập gánh Cải Lương». Cuộc hợp tác màn ăn có tánh cách kinh doanh phen này không biết sẽ đưa Bạch Tuyết tới đâu. Chớ tờ nghiệp Cải Lương đã từng... «làm một» làm khổ những nghệ sĩ ham màn Bầu như Út Trà Ôn, Thành Được, Út Bạch Lan, bây giờ tới Bạch Tuyết không biết có được Tô dài không?

Người Nam Việt thờ ơ với thời cuộc sẽ bị tiêu diệt, sẽ bị đô hộ

CẦN CÓ ĐẶC ĐIỂM TRONG CHÁNH SÁCH VĂN HOÁ
BIỆN PHÁP TÍCH CỰC.

Giúp đỡ nhà văn xuất bản tác phẩm
lành mạnh, xây dựng, giải trí người
lớn, giáo dục trẻ em...

* Biện pháp tiêu cực đó
NHƯ?

Thỉnh thoảng chúng ta được biết
giới hữu trách có biện pháp đem ra
áp dụng để ngăn chặn sự bành
trướng của loại văn nghệ đồi trụy,

Tuy nhiên đó mới chỉ là biện pháp
có tính cách tiêu cực, mà
việc cấm xuất bản có thể nói là biện
pháp dễ nhất của nhà cầm quyền.

Biện Pháp Tích Cực Như
Thế nào?

Cho đến bây giờ, hầu ai cũng có
thể nhận thấy là chúng ta chưa có
một chính sách ổn định.

— Vâng! Chính vì lẽ đó mà các
nhà văn có ý chí xây dựng, có nhiệt
tâm đối với văn nghệ dân tộc đành
chịu... Khoa học tay mà nhìn những
con buôn văn nghệ thoatúng trong thị
trường, đầu độc quần chúng. Đó là
cả một hiện tượng đau thương trong
làng văn-bút xù-xò, mà nếu không có
cuộc Mổ xẻ, và đặt thành văn-đề:

— Biện pháp tích cực mà chúng
tôi nói đến là một đặc điểm đáng
lý phải có từ lâu trong một CHÁNH
SÁCH VĂN HOÁ. Có nghĩa là
phải đặt thành văn-đề giúp đỡ các
Nhà văn thực tiễn và cụ thể để cho
hoàn thành sứ mạng văn nghệ
xây dựng của họ có thể sống và phổ
biến tác phẩm lành mạnh và xây
dựng đến tận quần chúng.

— Biện pháp tích cực này muốn áp
dụng trước hết, chúng tôi muốn đặt
ra hỏi:

— ...Lâu nay giới hữu trách văn

hóa đã có biện pháp nào trực tiếp
giúp đỡ các nhà văn? Và, từ nay
có chịu đặt ra vấn đề trực tiếp
tạo một sự giúp đỡ để tạo
thành phong trào bằng say sáng tác
và phổ biến văn-nghệ phẩm lành mạnh
của văn-giới?

Khi đưa ra vấn-đề này, chúng tôi
nhớ đến những bài báo rải rác trong
nguồn luận như những tiếng vang sa
mạc khi có người yêu cầu giới hữu
trách văn hóa đặt ra vấn-đề thiết lập
QUY TÍN DỤNG VĂN HOÁ.
Nếu khi chúng tôi đưa vấn đề này
ra, đã có ý-nghĩ: Nếu chính quyền
bỏ qua, không thể thực-hiện được
việc này, thì giải-pháp kế đó phải
là sự Kêu Gọi đến các nhà Mạnh
Thương Quân.

Biện pháp tích cực giúp đỡ các
nhà văn phải có một mối liên quan
trọng. Nó là một đặc điểm trong
chính sách văn hóa, mà lâu nay,

người ta không hề thấy có
chính quyền nào thực hiện áp dụng
một chính sách văn hóa nếu có,
thì là chính sách văn nô, thời Ngô
Trọng Hiếu.

— Tại sao khi cần đặt thành văn
đề trực tiếp giúp đỡ cho NÔNG
DÂN, người ta đã có một quỹ lớn
lao: NÔNG TÍN CUỘC?

— Tại sao về mặt VĂN HOÁ,
không có một VĂN TÍN CUỘC?
Có phải vì người ta không muốn
phát triển thiện-chí xây dựng văn hóa

Của dân tộc ta? Hay là vì thấy
khó mà trực tiếp được ở phương
diện xây dựng tinh thần của một
dân tộc đã và đang có những yếu
tố quan trọng về mặt tinh thần nên
không đặc thành văn-đề.

— Trước khi nói đến những lý do
nào đã đưa chúng ta tới vấn đề tìm

* Bài của: MỘT NHÀ VĂN

biện pháp tích cực trong việc phát
triển văn hóa, cụ thể ở ngành văn
bút, chúng tôi thấy cần thiết có sự
kiểm điểm hiện tình của văn-giới.

Vai-trò văn sĩ không
nổi bật, tại sao?

Trên một báo BÌNH MINH này,
đã có một lần, mới đây, khi kiểm
điểm một số bài báo rải rác trong
nguồn luận như những tiếng vang sa
mạc khi có người yêu cầu giới hữu
trách văn hóa đặt ra vấn-đề thiết lập

QUY TÍN DỤNG VĂN HOÁ.
Nếu khi chúng tôi đưa vấn đề này
ra, đã có ý-nghĩ: Nếu chính quyền
bỏ qua, không thể thực-hiện được
việc này, thì giải-pháp kế đó phải
là sự Kêu Gọi đến các nhà Mạnh
Thương Quân.

Thực ra, văn-giới đã từ lâu đi
bên lề cuộc đời, cho nên vai-trò
văn sĩ không thể sáng chói và nổi
bật. Một số nhà văn lớn đã mất
mắt. Những người còn sống thì
trầm chán, cho yên phận. Trong khi
đó, số nhà văn trẻ có tác-phẩm
được phổ-biến hiện nay có thể
đếm được trên đầu ngón tay.
Đĩ-nhiên, chúng ta chưa thấy có
tác phẩm lớn gây kinh ngạc
đối với văn đàn trong nước, đừng nói
chỉ đến phạm vi quốc tế! Đành
rằng thỉnh thoảng cũng có vài quyển
niệm thuyết bán chạy trên thị trường,
nhưng không đủ yếu tố là tác
phẩm lớn của những nhà văn lớn.

Có văn sĩ được nhiều ưu tín đối
với nhà xuất bản, chỉ vì lý do dễ
hiểu là họ có thể khai thác trực lợi
ở nhà văn đó bằng những tác phẩm
«Kiếm cơm», hơn là vì giá trị văn
nghệ dân tộc.

Sinh hoạt phê-phán tác-phẩm của
nhà văn hiện nay hầu như không
có. Đòi hỏi nhà văn phải ngay-tạo
bằng cách chạy chợ hay viết
bài khen ngợi, quảng cáo cho tác
phẩm mình.

Sự khan-hiếm văn tài lỗi lạc của
văn nghệ dân tộc có nhiều nguyên
nhân, mà nguyên nhân chính, theo
chúng tôi thấy, thì là ở nhiều chế-
độ xã hội đã qua, không hề có sự
giúp đỡ các nhà văn bằng một chính
sách văn hóa, trái lại người chính
quyền đã bóp chặt họ bằng nhiều
quyền, khiến cho họ chán nản, tiêu
tâm.

Về phương diện các nhà văn có
ý thức đóng góp với sự tiến bộ
chung của dân tộc đã thiếu hoàn
cần thuận lợi, thiếu phương tiện
phổ biến và thông có sự khích lệ,
tân thưởng của một phong trào
quần chúng, họ mai một trong bóng
tối.

Trong khi đó nhiều nhà văn mới
tự thấy mình bơ vơ! Một số có ý
thức thì bất mãn, vì không khám phá
được con đường tiến lên. Một số
non kém quá, dùng dờ mánh khéo
để tồn tại trên văn đàn, cho thấy
nhiều hiện tượng « hữu-danh, vô
thực-chất ».

Khi các nhà văn đòi « tự
do sáng tác, tự do
xuất bản...»

... Sự đòi hỏi đó rất chính đáng
và giới hữu trách muốn từ chối
cũng không có lý do nếu có tinh-thần
dân chủ trong một chế độ dân chủ
tự-do thực sự.

Mới đây, chính quyền đã có biện-
pháp « cấm tái bản » một vài quyển
tiểu-thuyết, như là một cách « trả
lời » cho sự đòi hỏi « tự do
sáng tác và tự do xuất-bản »
của các nhà văn, vì rằng:
ngay ở trong sự kiện đó như nói lên
cái điều: «May là còn có chế độ
kiểm duyệt mà nhà văn cần anh còn
giết loạn xạ để đầu độc quần chúng
thế này, nếu cho tự do các anh còn
viết loạn tới đâu!»

Đó là đòn tâm lý, và cũng là rất
chính xác, khi mà các nhà văn chúng
ta không có một tiếng nói chính
thức, tiếng nói thường xuyên và
giả-trị xây-dựng. Đó đó, chính sách
văn hóa đã không có, mà sự duy-trì
kiểm duyệt, và không tạo điều kiện
giúp đỡ cụ thể cho nhà văn phổ
biến tác-phẩm, là giới hữu-trách
chưa tạo được cho mình trách-nhiệm
lịch sử đối với văn-hóa dân tộc.

YÊU và VIẾT...
CÙNG MỘT MỐI TÌNH

Mắt em là một giếng sông,
Hồn ta bơi lội trong giếng mắt em
đề quay về kỷ niệm
MAI-SO!

TUYẾT cảm thía khuấy vào ly cà phê cho đường tan, rồi nâng
ngước mắt nhìn tôi, hỏi:

- Đứng mấy giờ anh đi?
— Mười một giờ đêm mấy bay cất cánh, tôi đáp.

Nàng lẳng lặng không nói gì thêm nữa — Tôi cũng lặng im chăm
thuốc hút qua làn khói, một Thu còn có ở xanh hơn — Quảng đến ở hai
mì mắt nàng hiện rõ — Có lẽ mấy đêm nay Thu không ngủ được. Viễn
ảnh của cuộc chia lìa đã làm nàng đau khổ.

Phòng đợi của Phi công Quốc Tế Cựu Kim Sơn ở đêm rộng mênh
mông và vắng vẻ một cách kỳ dị —

Tuyết ngồi lệt thềm vào giữa chiếc ghế bành to bọc nệm trong cang
có vẻ gây hân — Chiếc áo măng tô bằng ni lông không làm cho da thịt nàng
bớt xanh.

Tự nhiên tôi thấy thương hại Tuyết và muốn nói cùng nàng một
lời an ủi — Tôi ngập ngừng rồi lại thôi. Có những phút đau khổ trong đời
tôi lên mây bay hết hương thì Tuyết cũng đáp phi cơ ở Hoa Thịnh Đốn —
Tôi muốn tránh cho Tuyết điều đó. Cuộc tiễn đưa kéo dài đêm nay chẳng đủ làm
cho nàng đau khổ rồi hay sao —

Thật ra cuộc chia ly cũng làm cho tôi khổ sở không kém vì tôi cũng
không biết rõ đêm nay tôi tiễn Tuyết hay Tuyết tiễn tôi vì lát nữa khi
tôi lên mây bay hết hương thì Tuyết cũng đáp phi cơ ở Hoa Thịnh Đốn —

Điều chắc chắn là chúng tôi sẽ xa nhau vĩnh viễn —

Hạt chiếc phi cơ sẽ đưa chúng tôi tới hai phương trời đối nghịch
mỗi lúc một xa, tan như hai cuộc đời dang dở.

Tôi trầm ngâm nhìn vào ly rượu — Khổ đã con tan dần vào nước
men màu hổ phách — Hạnh phúc thường qua của chúng tôi cũng chỉ mong
mạnh như vậy.

Kỷ niệm...

Đi ngang...

Tôi gặp Tuyết tại Baltimore một ngày nắng ấm hôm 15. tình cờ
ghé nhà hàng SEARS, tôi gặp bà thiếu nữ Việt Nam: Thu — Oanh và
Tuyết cả ba đều là sinh viên đại học đường Georgetown ở Hoa Thịnh
Đốn gặp ngày nghỉ các cô lái xe lên BALTIMORE chơi.

Ngay buổi đầu gặp gỡ đã để ý đến Tuyết có gái nhỏ bé người mảnh
mai có đôi mắt to và đen, to đẽ xâu.

Khác với Oanh và Thu, Tuyết không phải là du học sinh Việt Nam
— Chỉ năng lấy một sĩ quan Gia Nã Đại Trươc đây là Nhân viên Ủy
Hội Quốc Tế ở Saigon —

Vì chỉ có hai chị em nên Tuyết theo chị ở anh rể sang Gia Nã Đại
Anh chị nàng có một trang trại nhỏ ở ngoại ô Thành phố TORONTO —

Tuyết hiện theo học được tại Đại Học Đường Georgetown ở dự
định sau khi tốt nghiệp sẽ trở về Gia Nã Đại, tuy nay đã là quê hương
của nàng —

Lúc đó tôi theo học trường Công Bình tại FORT BELVOIR thuộc
tỉnh bang VIRGINIA — Trong trường chỉ có một mình tôi là người
Việt Nam nên những ngày nghỉ thường đạp xe buýt đi Hoa Thịnh
Đốn hay BALTIMORE chơi —

Nếu được nghỉ lâu, tôi thường mò mẫm lên BOSTON hay New
Uớc, để giải sầu tha hương bên những cô gái da ngà mắt xanh và mái
tóc bạch kim vàng ánh —

Gặp Tuyết Thu Oanh tôi vui mừng không xiết vì từ nay nơi đất
khách quê người tôi sẽ bớt phần cô độc.

Dường như Tuyết có cảm tình ngay với tôi từ lúc mới gặp, dù rằng
tính tình nàng kín đáo ít để lộ trình cam ra ngoài.

Thu và Oanh cũng cảm thấy thế nên thường họ lẳng đi để cho chúng
tôi trò chuyện với nhau — Từ đó những ngày nghỉ học Tuyết thường
hay lái xe vào tận trường đón tôi đi chơi những thắng cảnh quanh vùng —
Chỉ bảo lâu tôi về nàng đã trở thành đôi bạn tâm giao; Có khi tôi
chẳng cần giữ gìn gì nữa, ở lý nhà nàng tôi chiều thú sáu đến sáng thức
hai mới ngủ ở trường — Tuyết có một căn phòng nhỏ xin xin cửa sổ
trông ra dòng sông POTOMAC —

Những buổi chiều tôi cùng nàng bắt gỏi cá ngoài hiên ngồi nhìn
những hàng cây lá vàng hoặc hoa đỏ rơi là tả xứ sương trời sông nước có
một con đường nhỏ uốn quanh trông thật đẹp.

Tuyết đi chợ về và trở lại nấu nướng làm những món ăn Việt Nam
mà tôi ưa thích, nàng chiều chuộng tôi như một người ợ hiền thực nhất.

Đầu ấy giữa chúng tôi cũng chưa có sự gì đáng tiếc xảy ra —

Những đêm ngủ ở nhà Tuyết, tôi thường cùng nàng thức đến khuya coi
Ti-vi, hoặc cùng nhau chuyện trò đến khi thật buồn ngủ thì ai nấy về
giường riêng —

Dường như Tuyết cũng như tôi, sự quá thân mật và hoàn cảnh thuận
tiện sẽ làm chúng tôi không giữ gìn được lòng mình nàng tránh mua rượu
mạnh và những món ăn có thể kích động dục tình mặc dầu yêu nhau thực
sự, chẳng lẽ tôi đều ý thức được rằng cuộc tình duyên này sẽ không đi đến
đâu — rồi đây chúng tôi sẽ một người đi một ngã như vậy tốt hơn chỉ
nên giữ tình bạn để tránh cho nhau đau khổ.

Nhưng có những dịp ta không thể lường trước được, cảm tình của
chúng tôi đến với nhau ngày càng sâu đậm và khi tôi mãn khóa học, Tuyết
nhất định nghỉ học để lái xe đưa về Cựu Kim Sơn — Tôi thì chốt bảo
nàng không nên kéo dài cuộc chia ly càng nhiều kỷ niệm bên nhau —

Hương vị tình yêu càng ngọt bùi lại càng cay đắng —

Tuyết nhất quyết không nghe Nàng đưa đề hôn đối với tôi dù cả một
ngày trời — Sau đó tôi đành chịu thua để nàng thực hành ý định —

Như một đôi chim, chúng tôi rời miền Bắc để về miền Nam
nắng ấm —

CHATTANOGA, ATLANTA, MEMPHIS mỗi nơi đều ghi một kỷ niệm.
Tôi còn giữ mãi trong tâm, hình ảnh đẹp của Tuyết — Một chiều nắng
chan hòa ghềnh đá ven sông SAVANNAH, chúng tôi ngồi tắm nắng bóng
Tuyết quay nhìn tôi đứng lúc tôi nhìn nàng —

(CÒN TIẾP)

(XEM TIẾP TRANG 11)

Lời hay ý đẹp

— Đem lòng yêu vợ con mà yêu cha mẹ là hiếu;
đem lòng giữ nhà ra giữ nước là trung;
đem lòng trách người ra trách mình thì ít lỗi;
đem lòng dung mình ra dung
người thì trọn nghĩa.
CÁNH-HÀNH-LỤC

Advertisement for Budon featuring a rabbit and text:
Có lên chót núi,
nơi thấy trời cao
Có thu đầu nhũ băng
Budon
Mới biết thuốc
này thật công hiệu
Nhức đầu uống
Budon

Viết cho cáo em

MONG MỖI ĐỢI CHỜ!

• CỦA TUYẾT

DỢI anh sáng
thời đẹp của hoàng hôn, một không
khí thế lương nhẹ bao trùm lấy cái
trăng thì nghèo nàn bạc trắng đây.

Nàng đang ngồi tiếp chuyện với
ông Quận-Trưởng tôi thăm mẹ ốm
nặng, với một giọng khàn khàn như
đã than khóc quá nhiều:
— Thưa quý quận trưởng, ngài
thưa tiếp tôi về các cháu nhỏ đã bị
xả hội tất bại. Khinh rẽ chúng tôi
là những kẻ bị đời bỏ rơi...
Vị quận trưởng với vẻ thành thực
và cảm động nói:
— Vâng, thưa bà nhưng nếu bà cứ
nghĩ như vậy mà mai một cả cuộc đời
bà thì thêm buồn cũng các cậu thật
là đáng tiếc. Hơn nữa cháu nhỏ đã
tôi thì chấp học, những người trong
quận không thấy bà nên họ cứ
tôi đến đây thăm bà đó là lòng
chân thành của họ.

chấp: nếu bà muốn, chắc chắn bà
sẽ có nhiều tình bạn, chứ không
như bà tưởng đâu!
Tuy ông cũng biết thiếu phụ rất
ngoại cỡ, nhưng ông đã hứa trước
với người trong quận, là ông sẽ
thuyết phục nàng, để nàng trở lại
với một đời sống mới nên ông cố
gắng dịu ngọt, bày ra những lời
sử mệnh:
— Bà giúp chồng bà trốn tránh
khỏi sự bắt bớ của nhà chức trách
không là oán hận bà, bà cũng nên
trăm ngàn người vì hiện diện, vì
bên phần làm vợ vì thường chúng
thường coi mà thôi. Nhưng sự đó
qua rồi, đã 7 năm rồi bà 1! Sự đó
đã hậu, như chim, sau trong quần
lặng của mọi người, ông sự hiện
này cũng không biết sống chết ra
sao? Bà nên bỏ qua tất cả vì
tương lai của cháu.

nhà tôi đã phạm tội gì đó là
sự thực, thưa ngài, hiện giờ nhà
tôi không biết có còn lại đâu ở trong
núi đó nữa không? Và tôi cũng chỉ
vì tương lai của cháu Bất mới sống
biệt lập, lần trách, cơ cực như thế
này — để chờ đợi...
Ông quận trưởng hiểu lầm thêm
vì của nàng nên tiếp:
— Bà cứ yên lòng, tôi tin có
ngày ông ấy sẽ trở về nhà này.
Vội giọng đau khổ:
— Thưa ngài, nói ra ngài sẽ cho
là tôi tự hạ, xấu xa và tàn độc, nhưng
tôi chỉ luôn nghĩ thế và vì vợ ông
là sẽ thấy hẳn — thấy xác của bạn,
chỉ có một con đường duy nhất đó,
thì hẳn mới hồng phúc lại những
gi đi mất trong lòng mọi người
nhất là tôi và cháu Bất cầu Thượng
Đế hãy ban cho hẳn một ân huệ
cuối cùng « Chết ! » có thể mẹ con
tôi mới được được lỗi với mọi
người.

trên tường rồi lặng lẽ ngồi xuống
như chờ đợi.
Trái qua bao nhiêu năm vật lộn
với đời sống gian khổ, đã luyện
cho nàng một lòng can đảm hơn
mọi người đàn bà khác. Có lẽ
khách lạ bước tới gần cửa nàng
liền lấy cây súng trường ở trên
tường xuống đó là phương tiện duy
nhất của nàng nơi trang trại heo
lành xa xôi này.
Người khách lạ tới ngưỡng cửa
thì dừng lại tăng hàng lên một
tiếng nhỏ. Trong dáng người còi
vẻ học thức lộ độ, hẳn hẳn xin nàng một
chén nước uống, biết được ý muốn
của bạn, bây giờ nàng mới thể
ra một cách nhẹ nhàng, những
nàng vẫn im lặng, cho tới khi
người khách lạ bước tới trước
mặt nàng. Đột nhiên nàng biến
sắc, cơ hồ đứng không vững, một
tay cầm súng, một tay phải vịn vào
tường ghế cho khỏi ngã, mặt nàng
nhìn đối phương không chớp, mồm
lấp bắp:
— Hùng! Thật là anh sao?
Người khách lạ ngập ngừng một
lát:
— Thưa bà, có lẽ bà nhận lầm
người!
Mặt tái nhợt, nàng cố trấn tĩnh:
— Có lẽ tôi hiểu, nhưng tôi
tôi có nhắc đến nhà tôi mới mới
tương tượng ra mà nhận lầm chăng?
Xin ông tha lỗi.

PHẢI CÓ SÂN KHẤU ĐÚNG ĐẮN CỦA NGÀNH
THI CA VŨ NHẠC KỊCH

(TIẾP THEO TRANG 9)

đảm bảo uy tín cho vấn đề trao
đổi văn hóa với các nước bạn.
Chỉ có lời hứa miêng của bà
N. với một vài nhân vật của Đoàn
V.V.N là nếu đoàn này xuất
ngoại gặp hải thành quả mỹ mãn
thì sau đó Bà sẽ cất tại Saigon một
Đại Hi Viện để cho đoàn này
trình diễn thường trực. Nhưng ý
kiến dự định từ rítng đó không thể
thành hình và cũng không thể gọi
là một thiện chí của một chính
sách văn hóa.

Sau khi kiểm điểm qua các thời
 kỳ người ta
thấy không có
Được một chính sách xây dựng
Văn hóa dân tộc, giúp đỡ văn nghệ
sự phát triển nghệ nghiệp, và bằng
chương cụ thể là không hề tạo lập
được một Hi Viện Quốc Gia
để nghệ sĩ có đất đứng phở bày
nghệ thuật.

Không có quý Tin Dụng
Văn Hóa, thì...

Từ lâu, đã có chính sách NÔNG
TÍN và tổ chức NÔNG TÍN
CUỘC đã cấp phát, hoặc cho nông
dân vay tiền để làm mùa. Đối với
giới thương mại, có chính sách cho
tiền thương vay tiền để phát triển
kinh tế. Nhưng đối với các giới
văn hóa, văn nghệ thì chẳng
hề có chính sách giúp đỡ
cụ thể bằng một Quỹ Tin Dụng
Văn Hóa. Cho nên những người
có khả năng và thiện chí muốn đóng
góp phần sáng tác, trình diễn để
phát huy văn nghệ lành mạnh và
xây dựng không có vốn liếng để làm
được việc gì. Do đó, mà sinh hoạt
văn nghệ nằm trong tay các giới
thương mại, đa số văn nghệ sĩ nếu
vì sinh kế mà bán nghệ thuật, thì
nghệ thuật nó lệ cho mục đích
thương mại hoặc bị hạn chế (chúng
tôi sẽ nói rõ hơn bằng nhiều tình
tiết của sự kiện này).

Dưới thời kỳ Ngô trọng Hiếu
ngồi bộ Công dân vụ cũng có một
số nghệ sĩ kiếm bạc được bằng lý
do bất chính mà nhiều văn nghệ sĩ
tự trọng không chấp nhận điều kiện
vật chất này là dụng ý của lớp
người thông trí muốn biến văn nghệ
sĩ thành đám văn nô.

Chúng tôi nghĩ rằng: Quý tín
dụng văn hóa văn nghệ nếu có thì
nó phải mang lấy ý nghĩa hoàn
toàn tinh khiết, ngoài văn nghệ
sĩ không bị bố buộc trong điều kiện
mà lệ cho một chủ trương độc tôn
nào, trái lại, họ thấy rõ tiền của

mã mình vay mượn được là của
dân chúng muốn giúp đỡ mình phát
triển văn nghệ dân tộc. Cũng như
quý Nông tin không có điều
kiện buộc nông dân phải hoàn hồ ca
ngươi ai cả. Vì các nhân vật chính
quyền nay đổi, mai thay, mà quý
Nông tin, hay quý Tin Dụng Văn
hóa thì không thay đổi như các
nhân vật chính quyền.

Các nhân vật chính trị thì chỉ
là người của giai đoạn, con văn
nghệ sĩ và văn nghệ dân tộc là
muôn đời! Các văn nghệ sĩ phải
thấy: với lịch sử vai trò của mình
với dân tộc là dài lâu, thế nên vai
trò của mình với dân tộc là dài lâu,
thế nên trách nhiệm tinh thần là văn
đề trọng đại của muôn thuở. Bất
cứ ai, nếu có tinh thần yêu nước
đều phải tạo đủ điều kiện để cho
văn nghệ sĩ có thể làm tròn sứ mạng
của họ đối với dân tộc.

Sở dĩ từ lâu nay, nhiều nhân vật
cầm quyền đã qua không có một
ai thật sự là người
hiếu biết quy luật cách
mạng của dân tộc, để tạo nên một
chính sách văn hóa, một chủ trương
thật tế giúp đỡ các văn nghệ sĩ có
điều kiện trở thành những con
người yêu nước, thực sự góp phần
xây dựng cho dân tộc có những yêu
tố tiên bộ để tất cả có thể tự hào
khi mỗi lần có người ngoại quốc
nào muốn biết sinh hoạt tinh
thần của dân tộc Việt-Nam
cố những bàn tay, trái tim, khối óc
nào kiến tạo được một thượng tầng
kiến trúc đẹp để như vậy.

Một đề nghị xây dựng của
chúng tôi...

Xét thấy từ mấy chính quyền đã
qua, đã không có chính quyền nào
thực sự thành tâm giúp đỡ văn nghệ
sĩ sự này, không — lập được một
HI VIỆN QUỐC GIA, nên hôm
nay, sau phần kiểm điểm, chúng tôi
đề nghị:

— Văn hóa Vụ tranh đấu đại hải
có tiền đề thành lập một Đại Hi
Viện, đánh cho nghệ sĩ phát huy
văn nghệ dân tộc, mà không biến
văn nghệ sĩ trở thành văn nô.
Trong thực tại, có Nhà Văn Hóa
(tức nhà hát Tây cũ), có thể biến
chế lại thành Đại Hi Viện. Chúng
tôi không làm thì, Nhà Văn Hóa có
thể cho văn nghệ sĩ sử dụng trình
diễn với điều kiện là không thu tiền
vào cửa của khán giả.

— Điều kiện này tránh sự lợi
dụng của các con buôn văn nghệ,
các lễ chức gia Đại nhạc Hội.

nhưng lại rất thiệt hại cho nghệ sĩ
và văn nghệ dân tộc ở điểm nào?
Bởi, có văn nghệ sĩ nào muốn
mượn nhà văn hóa để trình diễn
cho vui? (lấy tiền đầu ra để ăn tập,
mua sắm y trang, tranh cãi, đấu
trống, để hát không lấy tiền?)

Chúng tôi thấy điều kiện trên
thật là sự trở ngại lớn lao cho sinh
hoạt văn nghệ nghệ sĩ của.
Anh chị em nghệ sĩ Tân ca vũ nhạc
kịch. Bởi trên thực tế các đoàn cải
lưung đều có bầu gánh giá tiền đủ
sức mượn các rạp lớn trong đô
thành để nghệ sĩ cải lương trình
diễn thường trực! Hầu hết các rạp
chiếu phim không cho nghệ sĩ Tân
ca vũ nhạc kịch mượn trình diễn
Chỉ có các nghệ sĩ Tân ca vũ nhạc
kịch là không có sân khấu để trình
diễn.

Phải Có Một Đại Hi Viện
Đề Văn Nghệ Sĩ Thường
Xuyên Trình Huy Vở
Đề Cao Văn Nghệ
Dân Tộc

Về phương diện tuyên truyền, thì
bất cứ chính quyền nào cũng
tuyên bố rằng sẵn sàng giúp
đỡ văn nghệ sĩ xây dựng uy tín cho
văn nghệ dân tộc. Nhưng trong thực
tế, chưa thấy

Chúng tôi đưa ra đề nghị giúp
cho Văn hóa Vụ có lý do chính
đáng để làm sáng tỏ sứ mạng của
mình:

— Cải biến Nhà hát Tây làm
thành một Đại Hi Viện Dân Tộc.
Chủ trương nâng đỡ văn nghệ sĩ
bằng cách miễn thuế hu-hí, vì miễn
thuế này sẽ đảm bảo cho các nghệ
sĩ trình diễn tại đây không phải vì
mục đích duy nhất là lợi nhuận, họ
có quyền hành diện và hưởng thụ
công lao xứng đáng. Phải chủ trương
Đại Hi Viện này không lấy tiền
rạp như các rạp hát tư nhân —
nghệ sĩ nào muốn đưa ra chương
trình diễn văn nghệ nhằm đứng chủ
trương để can dân tộc tinh thì ngoài
mọi khoản miễn thuế, miễn tiền
rạp, họ còn được hưởng số tiền
chia trong số tiền bán vé, do Ban
quản trị định phần cho nghệ sĩ
trình diễn.

Vấn đề quyền lợi xứng
đáng của nghệ sĩ

Đứng về vị trí một tổ chức gia
Đại nhạc Hội, khi muốn một rạp
(Xem tiếp trang 12)

Giống thiếu phụ quá quyết:
— Chúng tôi không muốn nhận
sự bố thí, xin lỗi ngài tuy thật
chúng tôi nghèo nàn thiếu thốn nhưng
tôi và cháu cố gắng nhẫn nhục sống
cho qua ngày đoạn tháng.
Nàng nói vậy không ngoài ý muốn
để ông quận trưởng thôi lui.

oO

Thằng Bất năm nay đã được 8
tuổi, nó đã quen với sự sống trên
lưng hàng ngày từ 7 năm nay bên
người mẹ thì nó ít cười. Nhiều khi
nó lấy cổ đi kiếm củi trong rừng
để thừa cơ đi tìm kiếm người cha
chưa từng biết mặt của nó.

Nó cứ hình dung cho nó oai
nghiêm hùng dũng như những thiên
thần! Hy Lạp mà mẹ nó thường kể
cho nó nghe trong lúc
nhân rồi. Nó mơ ước một ngày nào
đó sẽ gặp được cặp tay cha đi tung
tăng khắp núi đồi đồng ruộng cho
bỏ lòng tưởng nhớ bấy lâu.

Một hôm thằng Bất hốt hoảng
vào nhà gọi mẹ nó:
— Có khách lạ mẹ ơi! Có một
người đàn ông đàn đi vào cổng
nhà mình không chừng cha con đây
mẹ!

Không ngờ mẹ nó quát nó, mới
đi thẳng không dám quay mặt lại nhìn
nét mặt đau khổ của mẹ nó nữa.

Thiếu phụ chớ cho thằng Bất
đi khỏi, mới nhắc chiếc đèn trên giá
xuống, chế thêm dầu rồi chăm đèn
lên nặng nhìn bóng mình cô quạnh

Cũng một mối tình

(TIẾP THEO TRANG 7)

Không biết Tuyết nghĩ gì, đôi má nàng ửng hồng. Tôi bỗng thấy
lòng dục nổi lên, muốn ôm lấy nàng cho thỏa lòng yêu — Tôi ôm
lấy nàng ghì chặt mãi nàng cầu mới thôi. Tuyết đẩy tôi ra:

— Đừng anh. — Đừng làm thế!

Tôi thấy hồ thẹn về những ý nghĩ đen tối của mình, nhưng cảm thấy
khó mà giữ mình được hàng những khi chỉ có tôi và nàng —

Từ MEMPAIS, chúng tôi đi DOLLAS rồi tới ELPASO — Tôi
đầu chúng tôi cũng thuê phòng riêng, nhưng đến ELPASO thì chỉ kiếm
được một phòng — Đêm đó chúng tôi đi dự một buổi dạ hội của những
người đã mục đến khuya một về oi men rượu cũng có, mà vì khi hội
nóng bức làm tăng thêm sự ham muốn xác thịt cũng có, đêm hôm ấy tôi
đã chiếm đoạt được nàng một đêm mà chúng tôi cố giữ —

Thông thường thì Tuyết phải khác khi mặt đất những gì quy, buồn
nhất đời người con gái, nhưng không, nàng không hề oán hận tôi và cho
biết dù xa tôi nàng cũng sẽ yêu tôi mãi mãi...
oO

Đông hồ điệp 11 giờ 45. Tiếng cô xuống ngàn gần đã vang lên
trong lòng! « Hành khách hàng không Liên Mỹ đi Viễn Đông qua Họ-
Uy Di sẽ Guam trình diện ở cửa số 3 » Tuyết đứng lên nhìn tôi — Nàng
không khác nhưng đôi mắt nàng là có một bầu trời âm thầm —

Tôi ghì chặt lấy nàng, hôn nàng lần cuối — Thời gian như ngưng
lại, như tan đi, và trong một khoảnh khắc tôi thấm ước sao cho trái
đất nổ tung ra để cho những con người trở về đất đai...
Chỉ có thế, người ta mới biết yêu và đau khổ —

Chỉ có thế, người ta mới không còn phải khóc, để rơi những giọt lệ
làm nát cả quả tim, chứa đầy tình yêu rất huyền diệu...

(XEM TIẾP TRANG 13)

N.A.S.A.

CƠ QUAN LIÊN BANG HÀNG KHÔNG và Không Gian

Người ta đã nói nhiều về chệch chạy đua vũ trang giữa Nga—Mỹ đã chính phục không gian, nhưng tài liệu sau đây được coi là chính xác và phong phú, giúp cho chúng ta hiểu biết tường tận nguồn gốc của tờ chớ NASA Mà Mỹ đã nhờ cơ quan này đảm bảo cuộc chạy đua với Nga về Khoa học và Kỹ thuật v.v...

VAO NĂM 1962, một người Mỹ tên Robert Goddard đã mở đầu cho kỷ nguyên phóng hỏa tiễn — 40 năm sau, gần 400 phi thuyền không gian và hỏa tiễn liên lục địa được phóng ra ngoài trời đã bắt đầu tập tành tìm hiểu không gian và những công cuộc nghiên cứu sâu tầm khoa học đầu tiên về mặt Trăng, hành tinh Mars hoặc Nenus đã được thực hiện —

Thêm vào việc khai sanh các hỏa tiễn và phi thuyền như Mercury, Ranger, Mariner Gemini, Demain, Apollo chúng ta không thể quên được một danh từ khác, một giọng tên mà thế giới đang hướng về : National Aeronautics and Space Administration được viết tắt là N.A.S.A.

Từ 8 năm qua cơ quan nói trên có trọng trách nghiên cứu về mọi hình thức thám hiểm không gian của Hoa Kỳ.

Được khai sinh trong kỷ nguyên «Thám hiểm không gian» cơ quan N.A.S.A. đã trưởng thành với một trọng trách riêng biệt và lịch sử tiến bộ của cơ quan này cũng là lịch sử tiến bộ chung của nhân loại.

Một cơ quan tiền bối N.A.C.A.

Nói về không lực thì trước đây Hoa Kỳ là một quốc gia chậm tiến nhất đối với các cường quốc khác.

Một Ủy ban cố vấn quốc gia Hàng không (NACA—NATIONAL ADVISORY COMMITTEE FOR AERONAUTICS) được thành lập vào năm 1915 trước khi Hoa Kỳ tham gia Đệ Nhất Thế Chiến với trách nhiệm «Phối hợp và điều khiển việc nghiên cứu khoa học hàng không để tìm một phương pháp thực tế».

Ủy ban cố vấn này gồm các vị đại diện Không lực và Không Quân Hải Quân, Thiên văn Đài, các bác học trong giới khoa học.

Tất cả đều đóng góp công vào Ủy ban này và không nhận một thù lao nào cả. Ngay sách hàng năm được chính phủ trả lại là 5000 đô la với một chương trình ngũ niên. Trong khoảng thời gian 43 năm, Ủy ban cố vấn đã giúp đỡ và đưa ngành không lực và hàng không dân sự Hoa Kỳ lên hàng đầu các cường quốc.

Thật sự, Ủy ban cố vấn này bắt đầu trong vai trò quan trọng trong thời gian đi từ sau đệ nhất Thế chiến, đến năm 1940. Khi đặt trụ sở và các phòng thí nghiệm đầu tiên tại LANGLEY FIELD (VIRGINIE).

Có thể nói là phòng thí nghiệm ở LANGLEY FIELD đã thực sự làm một cuộc cách mạng về kỹ thuật cho các loại phi cơ.

Phòng nghiên cứu Langley Field đã đẻ ra các loại phi cơ vận tải nhiều cánh quạt như Boeing 247 — Douglas-DC-3, các oanh tạc cơ B-17 của những năm 1930 — với loại máy móc tân kỳ trong thời bấy giờ của các oanh tạc cơ B-17, Anh quốc đã hoàn tất trong vòng 90 ngày (giữa Đệ nhị thế chiến), số đó của loại khu trục 1 cánh quạt P 21-Anstang.

Từ năm 1944, với sự công tác của Không lực Mỹ NACA cũng đã hoàn thành các loại phi cơ hỏa tiễn thám hiểm.

Từ năm 1947, loại X-1 đã vượt bức tường âm thanh. Loại này là anh cả của các loại X-15 mà hiện nay rất được chú ý và trọng dụng.

Từ năm 1950, chương trình nghiên cứu hàng không, của NACA cũng đã đóng góp rất nhiều cho không lực siêu thanh Hoa Kỳ.

Nếu không có sự đòi hỏi của kỷ nguyên «không gian» thì có lẽ các bác học trong N.A.C.A. đã thành công đến lần mức tột đỉnh của nền khoa học. Nhưng từ năm 1955, Hoa Kỳ phải bước thêm một bước vào việc nghiên cứu phóng một phi thuyền liên lục địa trong dịp kỷ niệm «Nam Đại Số Vạn Lý Quốc Tế».

Chiếc phi thuyền đầu tiên của Hoa Kỳ được mang tên Vanguard. Nhưng ngày 4-10-1957, Nga sẽ phóng lên hỏa tiễn lên lục địa đầu tiên để so tài với Hoa Kỳ.

Trước sự cạnh tranh sát vách và ráo riết của Nga sẽ, Hoa Kỳ nhận thấy cần phải thêm nhiều cố gắng trong lãnh vực không gian và muốn đạt đến kết quả khả quan, cần phải đặt một chương trình dài hạn và một cơ quan tự trị để thực hiện.

N.A.S.A — Một cơ cấu dân sự

Vào tháng 11 năm 1957, Quốc Hội Hoa Kỳ bắt đầu đặt vấn đề «Không gian» sau khi đã thảo luận với các nhà khoa học chuyên viên dân sự và quân sự ngày 23-1-1950 dân sự phụ trách do ông Lyndon B. Johnson «đương kiêm Tổng Thống lâm chủ tịch có trình một dự án nhằm cải tổ cơ cấu việc nghiên cứu không gian. Dự án này, được toàn thể chấp thuận, đòi hỏi việc thành lập một cơ cấu «Không gian» độc lập, cái tổ kế hoạch nghiên cứu không gian cũng như các cơ sở Học viện thực thuộc Bộ Quốc Phòng.

2 tổ chức được nài sanh ra từ ngày nói trên.

Ngày 9-1-1958, trong một thông điệp gửi cho toàn dân Hoa Kỳ, Tổng Thống Eisenhower loan báo việc thành lập một cơ quan đặc trách tổng hợp các hoạt động của Bộ Quốc Phòng về việc nghiên cứu hỏa tiễn và chống hóa tiễn. Có quan này được mệnh danh là A. R. P. A. (Advanced Research Projects Agency). Sau đó viên cố vấn khoa học của Tổng Thống Eisenhower, Bạc sĩ James ReKillian trình bày tổng quát về các công việc của Hoa Kỳ trong lãnh vực «không gian» 2 tháng sau, ngày 5-3-1958 Tổng Thống Eisenhower chấp thuận việc thành lập một tổ chức chuyên về không gian, một tổ chức dân sự giống như chức NACA nhưng khác biệt ở cứ điểm là gồm những sinh hoạt về không gian có tính cách hoàn toàn dân sự.

Ngày 2-4-1958, Tổng Thống gọi đến Thượng Nghị Viện dự án luật thành lập một tổ chức quốc gia về hàng không và không gian.

Sau 15 ngày bàn cãi gay gắt, Thượng Nghị Viện chấp thuận án luật không gian do, Tổng Thống phê ngày 29-7-1958 án luật nói trên phân tách rõ ràng các mục tiêu của Hoa Kỳ và các dự tính công tác của Hoa Kỳ với các cường quốc trên việc sử dụng không gian để phục vụ hòa bình nhân loại.

Chúng ta có thể nhắc lại, từ năm 1957 đến 1960, trên 60 quốc gia đã hưởng ứng lời kêu gọi của N.A.S.A. để cùng đóng góp vào việc thám hiểm không gian.

NASA được khai sinh ngày 1-10-1958 — Bạc sĩ Keith Glennan được chỉ định làm quản nguyên lý và ông Hugh-L. Dryden nguyên giám đốc NASA trở thành phụ tá Quản Lý.

(Xem tiếp trang 13)

Phải có sân khấu đứng đắn của ngành thi ca vũ nhạc kịch

(TIẾP THEO TRANG 11)

hát, phải chỉ để mọi thứ khoa học tiến rap, tiêu thụ, tiêu nghệ sĩ tiến tranh giành, tiêu quảng cáo chương trình, quảng cáo báo, tiêu nhân viên và mọi khoản linh tinh, nếu cần cứ vào số vé bán, bằng xuất, thì không thể nào đảm thực hiện một chương trình nghệ thuật với số nghệ sĩ phải bần khổ.

Chính vì sự bị lệ là nên, nhiều tổ chức Đại Nhạc hội đã làm có theo điệu «liệu cơm gắp mắm», và theo điệu «số tiền «ca sê» yếu kém quá, các nghệ sĩ cũng không thể trình bày những màn nghệ thuật mà họ chịu tốn kém y-trang cũng như nhiều thời gian luyện tập.

Trái lại, nếu một ĐẠI HÍ-VIỆN chủ trương: kết hợp những tài danh nghệ sĩ nào muốn phục vụ dân tộc từng chương trình của mình tạo nên trình diễn. Sau đó, số thu trừ một ít chi phí linh-tinh, còn lại đưa cho nghệ sĩ tùy theo ban nào nhiều, thì lãnh nhiều. Nghệ sĩ nào xuất sắc được hoan nghênh nhiều thì được lãnh khá hơn. Có như vậy nghệ thuật sẽ không bị gò bó và hạn chế! Và về phần nghệ sĩ họ thấy phấn khởi vì thấy được sự liên hiệp trình diễn không bị một sự bóc lột nào, và họ có quyền thực hiện nhiều màn nghệ thuật vì đại, ngoài quyền lợi vật chất ở ĐẠI HÍ VIỆN QG vì nơi đây chỉ dành cho những vấn nghệ sĩ nào có sáng tác và trình diễn văn nghệ dân tộc tính.

Trước sự cạnh tranh sát vách và ráo riết của Nga sẽ, Hoa Kỳ nhận thấy cần phải thêm nhiều cố gắng trong lãnh vực không gian và muốn đạt đến kết quả khả quan, cần phải đặt một chương trình dài hạn và một cơ quan tự trị để thực hiện.

Sẽ có những nghệ sĩ lớn trình diễn

Ti như muốn đề cao âm nhạc dân tộc tính một nhạc sĩ Nguyễn Hữu Ba đã có thể kết hợp với nhiều nghệ sĩ khác thực hiện một vài đêm trình diễn «Đại Hội Dân Ba Miền», để đề cao văn nghệ dân tộc, nhưng nếu đi mượn rạp khó khăn, chịu nhiều số phí lớn lao, và «thuê du hí» mượn tác mục đích trình diễn, thì khó mà thực hiện được! Trái lại, nếu có một Đại Hí Viện sẵn sàng tạo điều kiện trình diễn để dàn, gặp trường hợp mưa gió không có đông đảo khán giả, nghệ sĩ cũng không bị lệ là, như vậy, một chánh sách thực tế giúp đỡ về phần vật chất lẫn tinh thần càng khuyến khích cho nghệ sĩ phấn khởi, rốc hết nhiệt tâm làm văn nghệ cho xứ sở mà khỏi thấp thỏm vì mang nợ nần khi lỡ là!

Nếu có Đại Hí Viện Dân Tộc sẽ không còn nạn chủ rạp bắt chẹt nghệ sĩ, và nghệ sĩ không còn bị bóc lột hoặc hạn chế khả năng trình diễn do các Tổ chức gian thương tùy tiện lợi. Trái lại, các nghệ sĩ có dịp đoàn kết, liên hiệp lại để thực hiện những chương trình hoàn toàn do sáng kiến của họ và sự thành bại đều mang lấy ý nghĩa tốt đẹp; mà như định, những người ngoại quốc đến đây tìm hiểu chánh sách văn hóa xứ này sẽ thấy đây thấy sự kiện đó là bằng chứng cụ thể của một dân tộc biết tự điều kiện thực tế cho văn nghệ phát triển.

Thiết tưởng từ lâu nay, sinh hoạt văn hóa xã ta không có, để thường xuyên khuyến khích, nâng đỡ văn nghệ sĩ để họ khỏi bị gò bó, bị bóc lột, bị hạn chế do lệ lệ tổ chức trình diễn của các người không có ý thức trách nhiệm (chỉ trục lợi đơn thuần như bao nhiêu nghề thương mại khác) do đó mỗi lần đặt vấn đề

theo dõi văn hóa văn hóa với các nước bạn, chúng ta không lấy làm lạ tại sao giới văn nghệ sĩ thường đau lòng mà âm thầm chấp nhận sự tới nhọc. Vì sự ứ đọng của chế độ

Nếu có quỹ tín dụng Văn hóa, Văn Nghệ sĩ sẽ xuất bản được loại sách Giáo dục người lớn giải trí vô em, Và làm được nhiều (ch lợi khác nữa...)

Về xuất bản tiểu thuyết sách hình giải chí cho ghi đống, người ta thấy tư nhân xuất bản thường tin cậy vào những tiểu thuyết dân 6, đối tuy thể hiện những thuyết hiện sinh (không có tình yêu tình khiết) để tiêu thụ mạnh trên thị trường, về sách cho nhi đồng thì thể hiện có một phong trào độc bản những quyển truyện nhằm chi, quá dân và nam nhò, mà thỉnh thoảng báo chí đã kêu lên báo động.

Những văn nghệ sĩ ý thức trách nhiệm đối với việc xuất bản phục vụ dân tộc theo khuyến hướng này đừng lãnh mạng lại «tho thế kẹt»: là bán được loại này cho nhà xuất bản tiếp đón trong hậu, nếu họ nghĩ đến việc tự lực xuất bản thì lại không có vốn. Vì không có tiền mua giấy với giá chơn đản để in, không thể đủ tiền để xuất bản hàng loạt và chịu đựng chờ đợi thời gian khá lâu mới thanh toán.

Như vậy, người ta không ngạc nhiên nếu hiểu rõ về không được vay mượn vốn liếng nên văn nghệ sĩ có ý thức trách nhiệm và tinh cảm yêu quê dân tộc đã không làm gì được cho người lớn, cũng như trẻ em. Do đó mới có tình trạng... tiểu thuyết nhảm nhò dành cho người lớn tràn ngập thị trường bên cạnh vô số sách đầu độc nhi đồng. Hệ quả nghệ sĩ nghèo chịu trách nhiệm; và phải thất bại: «giới hữu trách về văn hóa hoàn toàn chịu trách nhiệm tình hình trước quốc-dân» vì đã không tạo điều kiện cho văn nghệ sĩ tiểu bộ phổ biến tràn ngập loại sách thể phẩm lành mạnh và xây dựng của họ.

Sự kiện trên đây mới chỉ là một điều hình, còn bao nhiêu trường hợp khác, các văn nghệ sĩ muốn phát hiện thiên chí và khả năng của họ để văn nghệ dân tộc có một hậu thuẫn đông đảo, một lực lượng tinh thần vĩ đại, dù sức đập tan mọi hình thức văn nghệ đối trừy đứu độc tính thần các tầng lớp dân chúng như từ lâu và nay ai cũng có thể thấy như là loại văn nghệ của ngoại quốc phân lại ý niệm của dân tộc ta.

Và «quỹ tín dụng Văn hóa» có gây đủ ý nghĩa của nó hay không, phần lớn nó phải tạo cho văn nghệ sĩ có tinh thần độc lập, hoàn toàn không biến họ trở thành những kẻ vẩn nô cho tư lợi của riêng cá nhân nào.

Thiết tưởng nếu anh chị em văn nghệ sĩ ý thức được lấy đủ sự lợi ích của văn nghệ, thì tự doàn kết để tạo nên quỹ tín dụng văn nghệ, đầu phải là chuyển khó khăn? Và làm được việc đó, những người chủ trương đối trừy hóa dân chúng bằng văn nghệ phẩm mới, gặp phải đối thủ của họ là những văn nghệ sĩ yếu nước có đầy đủ phương tiện và điều kiện vật chất để tạo thành một phong trào văn nghệ lành mạnh của dân tộc biết đường lối tiến về tương lai tươi sáng do giới văn nghệ sĩ một khi đã thực tâm đoàn kết để tiến phong trong văn nghệ với cương vị tư trọng tự chủ của họ.

PHONG NGŨA

Ghê chốc, lở loét gãi tới đâu
ăn lan tới đó

KHÔNG PHẢI THOA PHẾT SƠ
SÀI NGOÀI DA MÀ HẾT, ƯỚNG

GIẢI PHONG ÔNG TIÊN

30 năm sáng lập

HỒI CÁC TIỆM THUỐC HOA VIỆT
SAIGON 228, LÊ - THÁNH - TÔN

NHÀ THUỐC CÔNG TIÊN P.L. CHOLON
K.N. BYT. số 518 — 20-11-63

Đã phát hành toàn quốc : ★ THI VÔ ĐỆ THẤT

(mọi chi tiết đề con em thi đạ)

☆ Thế lệ và chương trình GIỚI HẠN 1966

(theo thông tư mới nhất của Bộ)

★ Trắc nghiệm và bài giải đề thi đủ môn

T.H.D.N.C. 1966 của TRẦN
LA và PHÙNG-ĐỨC do VI.SAO
xuất bản 119, Võ-Tánh Saigon.

LỚP HÈ

MẪU GIÁO CAO - DÙNG

87 Sương nguyệt Ánh Saigon

Đ.T. 21.468

Nhận BẮN NỘI TRÚ

(án, nghỉ trưa)

— Từ Mẫu giáo 12c, 11c, 10c,

đến 9c.

— 4-5-66 khai giảng khóa hè.

— 1-7-66 khai giảng niên khóa 66-67

— Học phí thật nhẹ. Xe đưa rước.

Xin ghi tên ngay từ bây giờ kẻo

bớt chỗ.

C. I. A.

T. T. Johnson vừa bổ nhiệm MỘT VỊ TÂN CHỈ HUY CHO CƠ QUAN TÌNH BÁO HOA KỲ

TỔNG Thống Johnson có một thái độ lung nhút, là không bao giờ muốn nhìn thấy những lễ tưởng trọng nội các và nhứt là các cơ sở căn thiết của Hoa Kỳ.

Trong khi ông lo âu báo việc từ chức chỉ huy Trưởng C.I.A. của đô đốc Raborn, ông cũng tuyên bố việc bổ nhiệm người thay thế trên một đình của quảng mây tinh báo Hoa Kỳ: Ô-Richard Helms —

Ông Helms, năm nay được 53 tuổi và có trong trách nhiệm khá là một vị quan trọng nhứt của Hoa Kỳ.

Ông phải tổ chức để điều khiển và điều động 15.000 công chức tại các văn phòng và 200.000 điệp viên rải rác khắp 5 châu.

Từ ngày nhậm chức chức vụ mới ông là 1 trong 5 người có quyền nhứt của Hoa Kỳ việc bổ nhiệm ông Helms đã gạt bỏ những thông lệ trong chính phủ Mỹ. Ông Helms là một chuyên viên về «Giặc Bí Mật».

Trước đây ông là đặc phái viên của Hãng Thông Tấn United Press. Ông gia nhập vào sở tình báo từ năm 1942. Từ đó đến nay, ông chưa bao giờ gián đoạn công việc làm ở sở Tình báo cả.

Là một con người chuyên làm việc trong bóng tối, ông có một phương thức đặc biệt.

— Đây, nhân vật đặc sắc đã được TT Johnson tuyên chọn để thay nhiệm điều khiển cơ quan tối mật CIA mà thế giới đều chú ý.

Ngày được bổ nhiệm của ông T.T. Johnson đã tuyên bố: «Tập tục bắt buộc cơ quan CIA phải hành động trong sự âm lặng. Một tập quán rất đẹp. Tôi sẽ cố gắng duy trì lý tưởng nói trên».

phải hành động trong sự âm lặng. Một tập quán rất đẹp. Tôi sẽ cố gắng duy trì lý tưởng nói trên».

Những yếu tố căn bản đã gây nên việc thay đổi vị chỉ huy ngành tình báo Mỹ đều được quy tụ về việc thất bại của Hoa Kỳ tại Bâi Hêo (BAIE des cochons Cuba).

Các cán bộ của cơ quan này cũng rất ngại lòng và chán nản sau khi cuộc đổ bộ lên Baie Des cochons (Cuba) thất bại.

Mỗi khi vì một cơn dao găm một quả bom hay đồng đó là mà cuộc sống chính trị của một quốc gia nào phải đảo điên nghiên ngửa tức nhiên, tất cả từ Mạc-Tu-Khoa, từ Bắc-Kinh, luôn cả Hoa-Thành-Đốn những lời lẽ buộc tội có lý do hay không lý do, đều oang oang vào cho cơ quan C.I.A.

Chính Thượng Nghị sĩ Fulbright, chủ tịch tiểu ban ngoại giao trong Thượng nghị Viện đã xác nhận thêm và tổ cáo C.I.A là một «Quốc gia trong một Quốc gia» cũng ông Fulbright đã long trọng tuyên bố: «Trong nhiều quốc gia, cơ quan C.I.A. còn có vị trí và được kính trọng hơn cả vị Đại Sĩ Mỹ».

Y định đặt Thượng nghị Viện vào việc kiểm soát C.I.A của ông Fulbright đã gặp phải sự chống đối công rắn của ông Russell, chủ tịch Tiểu Ban kiểm soát.

Ông Russell nhất quyết là việc làm của CIA phải hoàn toàn trong vòng bí mật và không phải đưa trình ra cho Thượng nghị Viện.

Được chỉ định làm trọng tài trong cuộc tranh chấp này, lãnh tụ nhóm Dân chủ trong Thượng nghị viện Mỹ Mike Mansfield chỉ có thể đưa một bản kết trình «thảm bại».

Nếu phe chống đối không đi đến được một thỏa hiệp, thì nhất định là phải có sự sát mã kết cuộc là C.I.A. hay là Thượng nghị Viện cũng không một cách nào thu lượm được một lợi lộc gì.

Tổng Thống Johnson đã phải hy sinh Đô Đốc Raborn để giải quyết những lộn xộn.

Nhưng sự bổ nhiệm của ông Helms, (người cộng sự thân tín của Tổng Thống Johnson) thay thế Đô Đốc Raborn, chứng minh rõ rệt hơn ý định của Tòa Bạch Ốc là để cho C.I.A. hoàn toàn tự do không bị một sự kiểm chế nào.

Biên chuyện của C.I.A.

Cơ quan tình báo C.I.A. đã đạt đến mức cao tột đỉnh với những thành tích đáng kể trong thời Allen Dulles từ năm 1952 đến năm 1961.

Ông Allen Dulles trước là Phó Giám đốc rồi sau được thăng Giám đốc cơ quan-nội trấn.

Ông Mc Cone, người kế tiếp Allen Dulles, chỉ nhận chức vụ mới này có 6 tháng thì bị thay thế. Tổng Thống Mỹ chỉ định người mới là Đô Đốc Caborn người hùng đã hoàn thành sứ mệnh chương trình Hòa Tiến «Polaris».

Nhưng cũng chỉ có 15 tháng sau Tổng Thống Hoa Kỳ lại tuyên bố «Chấp thuận đơn xin từ chức của đô đốc Raborn vì lý do sức khỏe» vì thế mới có vị chỉ huy mới của CIA, ông Richard Helms (nguyên phụ tá của đô đốc Raborn.)

Không phải ông Raborn là người bất tài nhưng các vị lãnh đạo Tòa Bạch Ốc, thì ông Raborn là người có tài nhưng phải chờ không phải là đúng công việc làm của ông.

Ông Caborn có một lối làm là không cần biết đến những phương cách của những sự vật luôn luôn ông cũng không cần biết gì trong lãnh vực của Bộ Ngoại giao. Vì những lý do nói trên ông bị thay thế.

Mong mỗi đợi chờ

(TIẾP THEO TRANG 11)

Người khách lui về nhậu... Khi ngồi vào bàn ăn, vừa ăn vừa nói nhiều chuyện xa xôi. Thiếu phụ hiếm hoi có con ở bên, nên không tiện trả lời, chỉ ngồi im lặng nghe. Mãi sau nâng cốc giọng run run hỏi: — Thưa gia đình ông ở đâu và bà nhà...

— Tôi cũng có một gia đình êm ái hạnh phúc nhưng là việc đã qua, hiện nay thì tôi không còn gì ràng buộc nữa, tôi lại hoàn toàn tự do và cô độc...

Người khách mỉm cười chua chát tiếp: — Tất nhiên cuộc sống nay đây mai đó của tôi luôn luôn có nhiều điều bất tiện, và bị nhạ đối nhạ khát, nhưng một người chịu làm thì không sợ chết đói!

Nói xong khách chợt nhớ là ăn rồi thì phải trả nợ bằng sự làm việc. Nhưng nữ chủ nhân vội chối từ: — Hôm nay là ngày lễ Giáng sinh, ai cũng nghỉ ngơi để đón mừng. Nhà nào cũng vui vẻ hạnh phúc, duy chỉ có nhà tôi, đến một cái thiệp chúc mừng cũng không mua nổi. Nhưng mua để làm gì? Gửi cho ai? Trái lại cũng không ai giữ cho chúng tôi, trên đời này không ai còn muốn nhớ rằng còn chúng tôi tồn tại, hai mẹ con tôi như sống biệt lập ở một hành tinh. Ông nhìn coi hàng rào nhà tôi có bao nhiêu chỗ để xếp, nóc nhà có bao nhiêu chỗ để cửa ngõ có bao nhiêu chỗ để sát! Tất cả đều phải sửa chữa nhưng thưa ông cái đó đối với chúng tôi không quan hệ cho lắm!

Người khách hỏi thiếu phụ tại sao lại ở chỗ hẻo lánh này.

Nàng thờ dãi đáp: — Tôi chờ, ông ạ! Khi ông mới xuất hiện tôi tưởng sự chờ đợi của tôi sắp chấm dứt!

— Ở đây xa làng xa xóm, bà và cháu nhỏ không cảm thấy sự hãi sao?

Nàng cười chua chát, gần như khóc: — Chúng tôi có những thứ mà thiên hạ không thèm lấy, con bà cái gì gia sản như không đi được nữa, con gà mái kia, chỉ còn số da bọc xương, lòng cũng rụng gần hết (không, chúng tôi không có lý do gì khấn cho chúng tôi đáng sự cả).

Nhưng chỉ có bà và cháu không buồn ư?

— Thưa ông những cái đó không đáng kể, và lại chúng tôi còn một kỳ vọng là, một ngày kia người ta sẽ thấy chúng tôi. Ngày đó chúng tôi sẽ lãnh một món tiền bảo kê rồi quay về với xã hội, để cho tôi gặp lại những người thân thích, và con tôi cũng sẽ đi học như ai.

Người khách nghe tới đây, có nên tiễn thờ dãi hỏi: — Tôi không hiểu tại sao bà lại hy vọng thấy xác ông ấy, mà không hy vọng ông ấy sống trở về đoàn tụ, hay là một món tiền bảo kê đáng quý hơn mạng người?

— Thưa ông, tôi không muốn thêm một người biết nguyên nhân thảm họa.

Nàng cúi đầu xuống, đau đớn hỏi: — Ông tưởng lại, khi xưa bị những người trong quận tố thái độ khinh bỉ, cầm lòng không đậu, 2 dòng lệ tuôn rơi trên hai gò má gầy ốm.

Nói tiếp trong tiếng thều thục: — Nói tóm lại, nếu chúng tôi sống mà trở về thì không những tinh thần của nhà tôi bị đau khổ, lương tâm bị dằn xéo, mà tôi cũng bị ảnh hưởng, lòng tự ái cũng mất hết.

— Nhưng...

— Không! Xin ông đừng hỏi thêm tôi sẽ không thể trả lời ông được nữa đâu, nếu ông cần phải đi xin mới ông tiếp tục khởi hành, ông tha lỗi vì lòng tôi đang khổ lắm!

— Thưa bà tôi thật có lỗi với bà rất nhiều, tôi không nên gọi lại những đau buồn của bà. Vội xin phép bà cho tôi lên đường, tiếp tục cuộc hành trình vô định của tôi.

Khách nói xong, quay lại phía thàng Bút, nhìn như thấu lấy hình ảnh nó vào trong tim: — Cháu ơi!

Cô học Khánh như nghẹn lại, giây lát mới nói tiếp:

— Cháu phải ngoan ngoãn nghe lời mẹ Cháu đừng để mẹ Cháu phải buồn lòng.

Nói xong, khách mỉm cười môi, cúi đầu bước qua ngưỡng cửa, lại quay đầu lại nhìn như luyến tiếc...

Sáng hôm sau, ông quận trưởng hấp tấp tới trại của thiếu-phụ bắt hỏi: — Cháu Bút có nhà không và Hùng?

Thiếu phụ ngạc nhiên: — Cháu đi kiếm củi rồi, có việc gì lý thú ngài quận trưởng?

Cháu không có ở nhà thì sẽ nói chuyện: — Chúng tôi thấy rồi. Nhưng... sao bình tĩnh, chúng tôi đã... —

— Trời! ở đâu ngài, ngài đã thấy nhà tôi ở đâu?

— Xin bà nói khẽ, đừng để cho cháu Bút biết, nó sẽ đau khổ, vì ông Hùng đã chết rồi, chúng tôi gặp xác ông ở bên kia sườn núi hồi sáng sớm nay, và đã cho chúng ông về quận rồi.

Nước mắt thiếu phụ tuôn chảy như 2 dòng châu: — Thưa ngài, sao ngài biết là chúng tôi? Có thể như thế sao?

Ông quận trưởng lấy ở trong túi ra một tờ giấy đưa cho thiếu phụ: — Đây là một chứng minh cụ thể rằng tôi không lầm, chính tay tôi lấy ở trong túi áo ông nhà ra.

Nàng run rẩy giơ 2 tay để lấy tờ giấy đọc: — Em Lan.

Anh thực có lỗi với em về hạn, anh không ngờ rằng một người phạm tội, mà cả gia đình cũng chịu sự khinh rẻ ghệt bỏ của anh nhiều em chịu bao đau khổ, oan ức, nhưng anh biết lấy gì để đền bù tội những năm tháng đang dang dở này...

Trong 7 năm nay, anh không lúc nào không nhớ tới em và nghĩ tới con, gần đây anh lang thang khắp nơi, một lòng mong đợi đi tìm em, và con, dù chỉ được nhìn thấy nhà một lần thôi, anh cũng mừng mừng. Hoàng thiên bất phụ hảo tâm nhân, cuối cùng anh cũng gặp em!

Em nói rất phải, dù cho anh có sống mà trở về với vợ con cũng bị lương tâm cắn rứt, tinh thần bị đau khổ bù tội những năm tháng dang dở này, cho nên anh đã nhất định đi theo con đường của lẽ phải, em đừng buồn làm chi, anh còn sợ em nhiều lắm, nếu như người đời thường nói, mà có thể gặp họ người sống thì anh nguyện vĩnh viễn ở bên em luôn luôn, hết lòng phụng hộ cho em được sống sướng. Em đừng bao giờ nói cho thàng Bút biết là nó có một người cha như thế nào.

Khi em nhận được số tiền bảo kê thì anh rời ngay chỗ này, mà số tiền một nơi khác, cho con em được hưởng một nửa giao dịch chân chánh, nếu khi nào nó hỏi tới anh, thì em nói rằng anh đã đi du lịch phương xa rồi!

Lan ơi! Anh có ngày vạn lời mà không viết được ra đây, khắp mình anh bắt đầu đau đớn, thuốc độc đã ngấm, có lẽ giờ phút từ trần đã tới gần anh đi; Lan ơi! Anh biết em vì hoàn cảnh bắt buộc em hy vọng cho anh chết, nhưng một khi biết anh chết thật thì em sẽ vô cùng đau đớn.

Nhưng Lan ơi! Can đảm lên đừng khóc nữa, thấy nước mắt của em, anh ở bên kia thế giới cũng không được yên lòng, thối Lan, vĩnh biệt em, và hẹn lại nhau kiếp khác.

Lời Tuyệt bút

Nàng đọc xong lá thư, nhìn tới chữ ký ở cuối bức thư thì rất rõ

MỖI NGÀY ĐỌC
Tiếng Việt
MỖI TUẦN ĐỌC
Bình Minh

N. A. S. A...

(TIẾP THEO TRANG 12)

Những hoạt động đầu tiên

Công tác đầu tay của NASA là việc sắp xếp căn cứ, nhân viên và tuyển mộ các chuyên viên khoa học, đang công tác trong các xí nghiệp tư.

Từ tháng 10-1958 trên 8000 nhân viên của N.A.S.A. được đưa sang N.A.S.A. Thêm vào đó bốn căn cứ: Langley Research Center ở Hampion (Virginie) thành lập từ năm 1927, Ames Research Center ở Cleveland (Ohio), Flight Research Center (căn cứ không quân ở Edwards (California) căn cứ phòng hóa tiễn Wallops Island (VIRGINIE), cũng đều được chuyển giao lại cho NASA.

Ngoài ra NASA cũng đảm nhiệm trọng trách hoàn thành 3 phi thuyền và nhiều hỏa tiễn mà trước kia đã được giao phó cho ARPA, Lục quân, Thủy quân và Không quân nghiên cứu.

NASA cũng còn có nhiệm vụ tiếp thực hiện các công tác bổ trợ của ARPA (hoà tiến Censauce) của sở Viễn Thông quân đội (Hoà tiến nghiên cứu thời tiết (Tiroc) —

200 nhà bác học và chuyên viên của N.A.S.A lại phải lo hoàn tất phi thuyền khoa học Vanguard mà trước đây do phòng thí nghiệm của Hải Quân (N.R.L.) nghiên cứu.

Tháng 3 năm 1961, có số Godard Space Flight Center của Hải Quân cũng được sát nhập vào N.A.S.A và đặt trụ sở tại Green Belt (Maryland)

Tháng 12-năm 1958, có số Jet Propulsion Laboratory J.P.L với 3800 nhân viên cũng được giao về cho N.A.S.A. Chính tại nơi đây công việc nghiên cứu hỏa tiễn đã đạt đến kết quả mỹ mãn mà chúng ta đã có thể nhận định được khi những phi thuyền Explorer và Pioneer được phóng lên ngày 1-7-1960, tại Huntsville, Alabama MSFC (Marshall Space Flight Center) thay thế Trung Tâm phi thuyền không gian của Quân đội.

Trước đây, Trung Tâm này với tổng số nhân viên 4.800 người được đặt dưới sự điều khiển của nhà Bác học Đức WERNER Von BRAVN Trung tâm này đã hoàn thành Hỏa tiễn REDSTONE, TUPITERC.

Cũng chính M.S.F.C trong chương trình thám hiểm không gian của NASA ngày 6-5-61 đã đưa ACAN.B-SHEPARD vào không gian, ngày 21-7-61 đã phóng phi thuyền do VIRGIL I. GRISS lái vào vũ trụ cũng như ngày 17-10-61 đã phóng lên Hỏa tiễn Saturne I.

N.A.S.A. cũng thành lập trên bờ biển Đại Tây Dương 1 Trung Tâm Hỏa Tiễn tại mũi Canaveral (L.O.C.) cũng như một cơ sở chuyên về việc đặt các phi thuyền vào quỹ đạo. (CÒN NỮA)

Bình-Minh bài vở phong phú tư tưởng xây dựng

Tuần lễ chiến sự LÀM LU MỜ...

(TIẾP THEO TRANG 6)

Mở ra là con cờ then chốt trong hội chợ đại diện quyền lợi chính đáng của toàn thể người Việt gốc Chơ Lơ bên cạnh các "lời thề"... Có lẽ anh là người đồng "lấy điểm" để ra một cái gì lợi đây cho anh! Hội chợ này sẽ mạc, ghi vào kỷ ức người dân nhiều... ý niệm từ thiện Hoàn Ho!

LỄ LỐI LÀM VIỆC CỦA NHÀ THỦY VẬN ĐÃ VÔ LÝ NHƯ THỀ NÀO

TRONG VIỆC MỜI ĐẠI DIỆN NGHIỆP ĐOÀN THUYỀN CHỦ THAM DỰ MỘT BUỔI HỌP ?...

NGƯỜI TA đã hết sức ngạc nhiên, không hiểu vì sao... ông NGUYỄN-V.ĐẠT một Kỹ Sư hăm mớ lại được "vớt" vào ghế Giám-Đốc của Nhà Thủy Vận!

Có phải vì lẽ đó mà Nhà Thủy Vận đã có lễ lối làm việc gây thêm kinh ngạc và thắc mắc cho nhiều người như là đối với giới Nghiệp-đoàn Thuyền-chủ?

Tổ chức một phiên họp, Nhà Thủy Vận mời Đại-diện Nghiệp đoàn Thuyền Chủ đến họp, lại bắt buộc Nghiệp đoàn phải vào Văn phòng Giám-Đốc ở... Bàu Đại-diện.

Theo nguyên tắc, khi Nhà Thủy Vận muốn mời Đại-diện của Nghiệp đoàn Thuyền Chủ thì phải đề cho Nghiệp đoàn tự ý lựa chọn và cử đại-diện cụ thể mình phải đến dự họp chứ...

có thể áp-dụng một lễ lối để đoán vô lý như vậy được.

Nhân vật «Trần Tuấn» như thế nào?

Ồ, Đạt, giám đốc Nhà Thủy Vận tự ý phong cho ông Trần Tuấn đại diện Nghiệp đoàn là chuyện vô lý hơn nữa, khi ai cũng có thể biết ông Trần-Tuấn là người không có đến một chiếc tàu nào. Nếu chúng tôi không lầm thì ông ấy chỉ là một «chuyên viên» Mai-Bán! Ấy vậy mà làm sao có đủ tư cách để Đại-Diện cho cả một nghiệp-đoàn Thuyền Chủ?

Và khôi hài hơn nữa là ngay trong buổi họp, ông Trần-Tuấn lại lớn tiếng mà lý «chưỡi» giới thuyên chủ bằng cách hài ra những trách nhiệm mà ông tự vạch ra không biết đã căn cứ vào đâu, mà có những luận điệu xuyên tạc hết sức hăm hồ.

gây bất mãn cho giới thuyên chủ vô kể!

Ông Đạt đã nghĩ như thế nào?

Thì ra ông Đạt «không cần» đến đại diện chính thức có đủ tư cách của giới Nghiệp đoàn Thuyền Chủ đến dự phiên họp để nói lên tiếng nói xác thực của giới này. Thay vào đó, một «nhân vật» lý kỳ như ông Trần Tuấn lại được ông Đạt đưa ra, để «đại diện» đại giới thuyên Chủ, và có dịp phát ngôn bừa bãi, vô trách nhiệm. Qua sự-kiện vừa kể trên, chúng tôi cực lực phản đối, và cho rằng: Nhà Thủy Vận cần phải có một lễ lối làm việc đúng đắn hơn, để tránh những sự xúc phạm uy tín đáng tiếc có thể xảy ra nhiều hơn nữa.

Và luôn tiện chúng tôi cũng xin nhắc lại một sự kiện, đáng ra là những lời vàng ngọc của ông Đạt.

Đã mấy năm qua rồi ông giám đốc nhiều lần khuyến khích giới thuyên chủ thành lập nghiệp đoàn để Nhà Thủy vận giúp đỡ hữu hiệu hơn hầu làm sống mạnh lại ngành hàng hải Việt Nam. Vì từ khi chiến tranh lan trên mảnh đất này ngành Thủy vận ngày càng lụn bại.

Nhưng tại sao, và vì những yếu tố nào mà ông Đạt lại thay đổi ý kiến xây dựng đẹp đẽ nói trên?

Thật sự tranh-đấu thanh toán mọi bất công xã hội...

Với một chủ trương nghị thẳng, nói mạnh và nói hết... Những gì mà người dân thấp cổ, bé miệng cần muốn nói lên. BÌNH MINH có những cây bút đầy lửa và nhiệt tình, biểu lộ hết mức chân thành trong mọi hoàn cảnh, để thực sự tranh đấu cho lẽ phải.

Tự doan xã hội còn nhiều

thời đại nhiệt thành đấu tranh của nhóm BÌNH MINH càng biểu lộ rõ rệt và tích cực. Chúng tôi hy vọng đồng bào miền Nam sẽ tin tưởng vào ý chí cương quyết và chủ trương của chúng tôi: Nói lên tất cả ưu khúc bất mãn, của đồng bào, để đáp lại khát vọng tranh đấu mà đời sống hàng ngày càng khó khăn, càng cần phải tranh đấu để thanh toán mọi bất công Xã hội, Chắc chắn, đồng bào miền Nam sẽ hưởng ứng chủ trương và thái độ của chúng tôi.

- BÌNH MINH: Tuần báo đứng dân của mọi gia đình miền Nam.
- BÌNH MINH: Tiếp nhận tất cả ý kiến xây dựng của những người dân thực tâm yêu nước.
- BÌNH MINH vẫn với chủ trương «HẠY KHEN — ĐỪNG CHÊ».

MỤC ĐEN IN SÁCH BÁO HIỆU

- Do Kỹ-Sư Nhật-Bản chế tạo không thua Mục ngoại quốc không hơi, không lộ sắc vàng nơi mặt sau tờ giấy.
- ĐẶC ĐIỂM: MAU KHÔ, KHÔNG ĐỊNH TAY. Khi cầm tờ Báo (BỘ TIA SÁNG, BÌNH MINH, THỜI ĐẠI, TIẾNG VIỆT và vân vân... dùng Mục in SONG LONG) đọc giá vui lòng, không thao phiên bị dơ tay vì Mục định khi đọc báo.
- TIỆN LỢI: Mục không bay, không cặn, khỏi bỏ cặn, không làm dơ khuôn chữ, khỏi ngưng máy dờ rờ, tuy giá có mắc hơn mục xấu vài đồng, nhưng nhờ tiện lợi trên thành Mục rẻ hơn.

Khả theo trong lệ có truyền, muốn cho dân biết mình nay mai sẽ làm ông... Dân biểu, bên rất ham tuyên bố láo rêu trời đất khái!

Thưa quý toạ phần thế đồng bào! Nếu đồng bào đến phiếu tôi, tôi xin thề trừ đi tam tặc, là tôi sẽ không làm cho đồng bào nghèo khổ, khổ đến phải đi ăn cắp, ăn cướp, ăn trộm lẫn nhau. Tôi xin thề... không bao giờ giết hại đồng bào. Hãy đến phiếu cho tôi, Đưa nào nói gian cho bị... máy bay cán chết! Hứ hứ!

(Xem tiếp trang 15)

Trong các cuộc hành trình, yêu cầu quý vị liên lạc với

Việt - Nam Hàng - Không

Hội Viên Hiệp Hội Không Vận Quốc Tế

AIR

- Lo hộ quý vị mọi giấy tờ đi đường, khỏi phải trả tiền thêm.
- Sản sàng chỉ dẫn và giúp đỡ quý vị sắp đặt cuộc hành trình trên tất cả các con đường bay Quốc Tế.
- Giúp đỡ quý vị trong việc giữ phòng khách sạn và tổ chức các cuộc du ngoạn.
- Bán vé đi các nơi pháp hoàn cầu.

V I E T N A M

Tổng Đại lý

(AIR FRANCE/U.T.A
AIR INDIA
B.O.A.C
Qantas
JAPAN AIR LINES
K.L.M. Royal Dutch AIRLINES
ROYAL AIR CAMBODGE
MALAYSIAN AIRWAYS)

VIỆT-NAM HANG-KHÔNG

Cung Chúc Tân Xuân

KEM MÔI 1966 LIP EMAIL

TRẮNG RĂNG THƠM MIỆNG

CRÈME DENTIFRICE LIP EMAIL HIGH WHITENING POWER

MÔI SƠN

Lưu chú ý: DÙNG BÀN CHÀI KHÔNG THẤM NƯỚC MÔI HIỆU NGHIỆM 100%

«Đồng Nai Tương Trợ» kêu gọi: các bạn sống trên 2 bờ sông Đồng Nai và Cửu Long bắt tay nhau để tranh đấu bênh vực quyền lợi của miền Nam nước Việt

DƯỚI CHÂN TRỜI ĐỎ...

MAO-TRẠCH-ĐÔNG

là người chủ trương cuộc thanh trừng hiện nay ở Trung Hoa lục địa mệnh danh là

«CUỘC CÁCH MẠNG VĂN HÓA VĨ ĐẠI»

ĐÔNG KINH (AP).— Hôm thứ Hai 4-7 Trung Cộng quả quyết rằng Mao Trạch Đông là người cầm đầu cuộc thanh trừng hiện nay nhằm chống các phần tử chống đảng và chống xã hội chủ nghĩa tại Trung Hoa Lục Địa.

Vấn đề Mao Trạch Đông đã được đề cập đến nhiều trong mấy tháng qua. Có nhiều tin đồn bên ngoài Trung Cộng, cho rằng cuộc tranh chấp quyền hành hiện nay nhằm bảo vệ uy quyền của họ Mao.

Lại có nhiều tin khác cho rằng Mao Trạch Đông đã già yếu và làm bệnh không thể làm gì được và thực ra họ Mao mất cả quyền hành.

Trong một đoạn của bài xã thuyết trên báo «Cờ Đỏ» cơ quan lý thuyết của Cộng đảng Trung Hoa, tờ báo vạch rõ là Mao Trạch Đông đã hoàn toàn ủng hộ cuộc thanh trừng hiện nay ở Trung Hoa Lục Địa.

Báo «Cờ đỏ» viết đại ý như sau: «Dưới sự lãnh đạo của chủ tịch Mao Trạch Đông và trung ương đảng ủy ban thành bộ Thượng Hải, đồng lòng kêu gọi một cuộc cách mạng văn hóa vĩ đại».

Tờ báo trên còn cho biết thêm rằng cuộc thanh trừng ở Hoa Lục bắt đầu trong quân lực và tại Thượng Hải. Giới lãnh đạo đảng tin nhận rằng các phần tử ly khai đã thiết lập được một cứ điểm tại thủ đô của Trung Cộng.

Đồng Lại Một Diễn Văn Xưa Có 25 Năm Của Mao

Nhau dịp kỷ niệm 45 năm thành lập Đảng CS Trung Cộng, tất cả các báo Bắc Kinh và

theo Tân Hoa Xã, tất cả các báo Trung Hoa khác đều đăng lại trên 4 trường một diễn văn của Mao nói về văn nghệ, đọc cách đây 25 năm. (ngày 2-5-1942) tại Diên An, lúc bấy giờ là thủ đô của Cộng Sản Trung Hoa.

Đây là một việc chưa từng có trong lịch sử báo chí và cũng chỉ có thể có ở Trung Cộng mà thôi.

Bài diễn văn đăng dưới một cái tit dài 8 cột.

«Văn Hóa và Nghệ Thuật» bị lên án!

BẮC KINH 5-7 (AP).— Hôm thứ Ba, thêm hai nhân vật bị hạ bệ trong cuộc thanh trừng các phần tử chống đảng hiện nay ở Trung Hoa Lục Địa, trong đó có thủ trưởng văn hóa Trung Cộng.

Hai nhân vật trên đây là Lin Mo Han, thủ trưởng văn hóa Trung Cộng kiêm phó giám đốc tuyên truyền trong Trung Ương Cộng đảng Trung Hoa và Shao Chuan Lin, một nhà văn kiêm lý thuyết gia về văn học và nghệ thuật.

Hai nhân vật này đã bị báo «Hồng Kỳ», cơ quan lý thuyết của Cộng Đảng Trung Hoa, đã bị kết án trong cuộc thanh trừng hiện nay. Tin này do Tân Hoa Xã của Bắc Kinh loan đi, và người ta nghe được ở Đông Kinh.

Bài báo trên tờ «Hồng Kỳ» nói rằng Lin và Shao đã cùng với Zhou Yang trong ban tuyên truyền của Trung Ương Cộng đảng Trung Hoa phò biến một đường lối văn chương den nhảm chống lại đảng. Bài báo cũng cho rằng cả ba người này đã theo đuổi một đường lối lý

dụng thời cơ để chống lại tư tưởng của Mao Trạch Đông.

Trong khi đó, Tân Hoa Xã nói rằng Zhou, Lin và Shao đã xúi dục ảnh hưởng của mình để biến bộ văn hóa thành một bộ của những hoàng đế, quốc vương, tướng lĩnh học giả, bộ trưởng, và người đẹp.

Bài xã thuyết của tờ «Hồng Kỳ» viết đại ý như sau: «Bộ văn hóa gây chia rẽ trong hàng ngũ, chỉ là một bọn tư bản phản động, phong kiến và xét lại trên địa hạt văn học và nghệ thuật. Bộ văn hóa còn là một công cụ của bọn tiểu tư sản tập làm độc tài với phe vô sản».

Bài báo viết tiếp: «Nhiều tổ chức văn học và nghệ thuật ở Trung Hoa Lục Địa đã trở thành những tổ chức của bọn xét lại theo kiểu Hung Gia Lợi. Đây là một hậu quả thê thảm về đường lối văn chương và nghệ thuật do của Zhou Yang».

Bài xã thuyết kết luận: «Một số lớn những tác phẩm văn chương tồi bại, những phim ảnh đê tiện, âm nhạc đê hiện lan tràn đầu độc Trung Hoa Lục Địa. Tất cả những thứ này là do đường lối văn học và nghệ thuật đen do Zhou Yang phò biến. Tất cả những thứ này được thực hiện để chuẩn bị trước công luận về sự phục hồi tư bản chủ nghĩa».

Tuần lễ chiến sự LÀM LU MÒ...

(TIẾP THEO TRANG 14)

Sở dĩ chính khách khó lòng nói được để cho cư tri mắc diêm vì ai nấy đều... không thấy bà nội tại họ không được dịp nói hết, chứ đâu phải đồng bào ta ngu hơn mấy đứa «xôi thịt» thời này.

Đùng Cối... Rầm Rầm Rầm Rầm... Bỏ Bom Hải-Phòng HÀ-NỘI I

John ra lệnh cho máy bay đưa nhau tấn công Hải Phòng—Hà Nội Tiếng bom đạn nổ vang là tới tập tiếng vang dội tung bừa của dư luận thế giới... át hẳn những lời bàn ra, tán vào của bọn chính khách xôi thịt tại Saigon. Có nghĩa là... chính trị chớ ra cái cớ kit gì ở cuối thế kỷ 20 này! Thế này là Rong biết thân bên chân chính trị hơn là ai hết.

Có những người đàn bà «giàu sang» như bà Nghị Thoa thì... hân hái và hy vọng trên trẻ lại lạng phen này sẽ té vào ngồi ghế dân biểu QH để cho toàn dân biết «thế lão» mà chánh trị!

Tuần lễ «bom» nổ ngoài Hải-Phòng — Hà Nội rung động khắp thế giới, khắp thế giới bàn cãi lấy đó làm đề tài bàn ra, tán vào không ai để ý tới Saigon tuần vừa qua có hoạt động chánh trị

Mặc dầu người ta giết mình nghe TT Johnson nói huých tẹt cho thế giới biết cách dân dĩ là:

— «Chỉ cần l cần phòng, l cái bàn... là số phận của... các bạn định đoạt ở đây!»

Nhưng TT Kỳ hiện ngang tuyên bố!

— Oanh tạc Hải Phòng — Hà Nội, không phải để dạy Bắc Việt vào ngồi bàn Hội Nghị.

PHI CƠ TRỰC THĂNG,
THỦY QUÂN LỤC CHIẾN,
25 CẢNH SÁT CỎI XE MÔ-TÔ,
XE HƠI BỌC SẮT, XE CỨU THƯƠNG...

TẤT CẢ BỊ TRUNG DỤNG ĐỀ ĐÓN TIẾP BAN «BEATLES» TẠI PHI LUẬT TÂN?

Đây, từ quái trong ban «BEATLES»

MỘ T tiêu đội Thủy Quân Lục Chiến, một phi cơ trực thăng, 25 Cảnh sát cỡi xe mô tô, một xe hơi bọc sắt và một phi công lanh lợi, trên đây là vài chi tiết về cuộc tiếp đón ban «Beatles» tại Mani, Phi Luật Tân.

Các khán giả ái mộ, nhiều người vác cả những hình cở lớn của các «thần tượng» của họ để đứng hàng giờ dưới cơn nắng thiêu đốt của Mani quyết chờ ban từ quái Beatles» từ Hương Cảng sang phi cơ đến đây. Tuy nhiên khi chiếc phản lực cơ của Công ty «Cathay Pacific» đáp xuống, nó đã đến đậu ở bãi tận cuối phi đạo, cách phòng chờ đến gần 2 cây số, với các khán giả ái mộ đang chen chúc nhau để được đến gần từ quái.

Thế mới biết «Thần tượng Văn nghệ» được quân chúng trên thế giới ái mộ đến mức nào.

* Tòa Đại Sứ Anh Quốc Và Dinh Tổng Thống Phi Gởi Điện Táp...

BAN Beatles đã từ Hương Cảng đến thủ đô Manila hồi chiều nay để sẽ trình diễn một buổi tại vận động trường Rizal. Khi vừa đặt chân tới Manila, ban «Beatles» đã nhận được 2 điện tín đón mừng của tòa đại sứ Anh quốc và của dinh tổng thống Phi Malacanang.

Mở tiệc đón mừng trọng thể...

THẸ O chương trình, thì dinh Tổng Thống Phi sẽ tổ chức một bữa tiệc trưa với sự tham dự của bà Marcos để mừng ban «the Beatles». Bà Marcos, phu nhân Tổng Thống Phi, đã có 3 người con 1 med, 9 tuổi, Ferdinand Jr. 7 tuổi và Irene 5 tuổi tuyên bố với báo chí: Tôi rất chú trọng đến loại nhạc của ban từ quái, thật là một loại nhạc mới lạ.

* Bảo Vệ Triệt Đễ!

BAN Beatles đã rời phi cơ trên một chiếc xe hơi nhỏ và tiến ra khỏi phi đạo, theo sau là 2 chiếc xe cứu thương và một xe hơi bọc sắt. Xe hơi bọc sắt này được dự phòng cho những khi ban Beatles» bị các khán giả ái mộ nhào đến «hỏi thăm» mà cảnh sát không can thiệp kịp. Các xe cứu thương, chính ra không được gọi đến, hình như để sẵn sóc khán giả ái mộ bị thương trong cuộc đón tiếp. Một phi cơ bay là là để quan sát phi trường và hướng dẫn các xe hơi mở đường của Cảnh sát bằng vô tuyến, và thông báo kịp thời xem cửa ra nào có ít khán giả ái mộ nhất.

* Thiếu nữ bạo vẩy ráo riết!

TUY nhiên, các cô gái mắt ngấn lệ vì vui sướng, đã ùa ra chạy theo đoàn xe trên với hy vọng có thể chặn giữ đoàn xe. Ban «Beatles» và đoàn xe hộ tống đã trực chỉ đến bộ Tư Lệnh Hải Quân Phi luật Tân, nhìn ra vịnh Manila. Một tiêu đội binh sĩ Thủy Quân Lục chiến Phi với vũ khí đầy đủ đã được tăng cường thêm để canh gác cửa ra vào căn cứ.

* Địa Điểm Trình Diễn Đầu Tiên: 100.000 Khán Giả!

SAU một phiên họp báo ngắn, ban Beatles» sẽ lên một chiếc du thuyền dài chừng (21 thước) và chạy lòng dòng trong vịnh Mani, để chờ trình diễn đầu tiên của họ tại sân vận động lộ thiên Rizal gồm hơn 100.000 ghế ngồi vào chiều thứ hai.

Thủy thủ đoàn và hành khách trên du thuyền đã được tuyển chọn một cách kỹ càng. Chính vị chủ chiếc du thuyền, một vị chủ nhân của một tờ báo địa phương đã không được phép lên chiếc tàu của mình.

(XEM TIẾP TRANG 16)

VƯỜN TRẺ MẪU GIÁO ĐOÀN CHIM NON

các lớp 12-11-10 ẽ.

NGÀY TỰU TRƯỞNG: 1er-6-1966

ĐOÀN CHIM NON

172, HAI BÀ TRƯNG (SAIGON) - Đ.T.: 25.561

Thuốc bổ Máu. Bồi bổ cơ thể NGŨ TẠNG TINH La-Vạn-Linh

Tri: Các bệnh thiếu máu, suy nhược, mệt mỏi, biếng ăn ít ngủ, lao tâm, lao lực, gây yếu đau mới khỏi. Phụ nữ kinh kỳ không đúng, khí huyết suy kém.

ác chứng HO: Hekhan, ho có đờm, ho phong, ran tức ngực ho lâu ngày, ăn ngủ không được, gây yếu mệt mỏi, ho về đêm o. suyễn. Sân phụ ho dầy dụa không dứt, cần trị với:

PHẾ TẠNG BỮU La-Vạn-Linh

Có đề bán ở các tiệm thuốc Bắc — TỔNG PHẢI HÀNH: số 532, Đàng-Khánh CHOLON. (K.N. số 609-607 18-17-63.

Bình Minh

SINH HOẠT THỂ THAO

DO THANH ĐAM phụ trách

CHỈ CÒN 2 NGÀY NỮA, KHAI MẠC GIẢI VÔ ĐỊCH

«TÚC CẦU THỂ GIỚI»

TẠI ANH QUỐC

PHAN NHƯ MỸ

BẠN ĐỌC : BÌNH MINH THỂ THAO

Hãy đón đọc những tài liệu đặc biệt những phóng sự sống động về Thể thao của bạn MỸ HOÀNG.

VỀ GIẢI TÚC CẦU THỂ GIỚI tại Anh Quốc kỳ này trong những số tới. Ngoài những bài vở thu thập tài liệu phong phú, còn có những nhận xét đặc biệt của ngòi bút giá trị về những cuộc tranh hùng hào hùng và lịch sử của thể thao gửi từ Luân Đôn về.

ANH - PHÁP - NGŨ duy nhất

Đào luyện và hướng dẫn chức nghiệp. (Functional training English and French course).

Tranh tài thời gian riêng từng người, từng nhóm cho Quý vị tập xuất ngoại, hoặc thường giao dịch với ngoại quốc (500 câu ngắn và thông dụng).

Lớp tối về lòng và Trung cấp (luyện thi Lower, Tú Tài...) dành riêng cho công tư chức và quân nhân.

Chú trọng nhiều về đàm thoại văn phạm Dịch - Hành văn - Đọc sách báo (có máy luyện giọng cho học viên). Có những bạn Hoa Kỳ thường xuyên đến chuyên trò thân mật. Mời gặp ở Xuân Phụng Biệt thự 22/8 đường Yên Đổ Saigon (cạnh trường Trung Học Nguyễn Huệ, xin rung chuông).

Giáo Minh-Nguyệt sư : Minh-Nguyệt

Nhờ chiêm tinh học theo Âu - Á

Chuyên coi bài Tây, đoán chữ ký chỉ tay và chiêm số tử vi. Xin mời đến số 257 Đ. Thám (Diamude) Saigon

Sẽ giải đáp mọi thắc mắc cho quý vị : Gia đạo, Kiện thưa, Tình duyên, Công danh và Thương trường.

Có giá đặc biệt : xem chỉ tay 50\$ mỗi bài tay 30\$, số từ 1-1999.

Cam đoan : đoán trung mới nhận tiền

T HỮU Hai 11-7 này, tại vận động trường Wembley với 100.000 chỗ. Nữ Hoàng Elizabeth II và Hoàng đế Philip sẽ chủ tọa trận cầu khai mạc giải vô địch thế giới bóng tròn kỳ 8, giữa Anh quốc, nước chủ nhà và đội Argentina (Uruguay) từng chiếm chức quán quân hai lần trong 7 lần trước.

Một giải lớn lao như vậy, với 16 nước khắp thế giới tham dự và trong một bộ môn được nhìn nhận là chưa hề hiện nay với số người chơi và số người xem cao hơn hết, dĩ nhiên là có tính cách quan trọng vì đại của nó Riêng phần giới mộ điệu ở Việt Nam chắc hẳn là số người theo dõi không phải là ít, mặc dầu sự liên quan rất mong manh, vì chỉ có một nước Á châu mà cộng sản là Bắc Hàn được trong số 16 nước chung kết và chỉ có ba người từ Sài Gòn qua để xem những trận cầu diễn ra ở đây là : Ô Vô vàn Mỹ

Ủy viên Tổng cuộc. Nguyễn quang Toại, trọng tài quốc tế và Nguyễn kim Đính, chủ tịch Tổng cuộc quần vợt và cựu ứng hộ viên của đoàn Tổng tham mưu.

Theo thể thức tranh giải, 16 đội cầu quốc gia được bắt thăm chia ra 4 toán tranh vòng loại theo thể thức Huê Kỳ, hai đội đứng đầu được vào tứ kết và từ đó đến bán kết đấu theo thể thức loại trực tiếp.

Tất cả bốn nước cựu vô địch đều có mặt : Đứơc Hà 2 lần, Ý đại lý 2 lần, Tây Đức 1 lần và Ba Tây 2 lần đều có mặt. Theo đội lệ nước nào đoạt giải ba lần sẽ lấy luôn chiếc cúp vàng khối Jules Rimet, nhưng nước nào đạt là hết sức khó khăn trước, mặc dầu là chức danh cá nhân thuộc bên Anh quốc cho rằng Ba Tây hy vọng nhiều hơn hết.

Nhưng có người lại không đồng ý như thế. Người ấy là nhà đấu đất Hung gia lợi Hongti. Ông này

đã quyết rằng Ba Tây sẽ không đi đến chung kết. Lý do của ông đưa ra là khi hậu Âu châu không thích hợp cho cầu thủ Nam Mỹ (ông ta quên rằng Ba Tây đã đoạt chức vô địch lần đầu năm 1958 tại Thụy điễn). Ông Hongti lại còn cho rằng hy vọng hơn hết là Anh quốc, Tây Đức và Ý đại lý và dĩ nhiên là ông cũng nghĩ đến Hung gia lợi về ngược.

Nhà đấu đất Á căn đĩnh cũng đồng ý rằng hy vọng đoạt giải hơn hết là Anh quốc. Ông này tên Lorenzo, cho rằng mạch máu tay cùng hết sức quan trọng trong như mạch chung kết vì có hy vọng đi xa hay không là ăn thua ở mạch này.

Nói về việc tiên đoán thì thật là vô cùng, ai muốn nói sao nói thế nào cũng có chêm vô ít nhiều ý nghĩ chủ quan, ai muốn nghe cũng phải lựa lời mà nghe.

Do đó chỉ có những sự kiện là đáng kể. Chuyện đáng chú ý hơn hết trong mấy ngày đầu là Bồ Đào Nha đi một đoàn đến 36 người, mượn một khách sạn, chiếm cả nhà bếp và hầm chứa đồ ăn. Vàng hầm chứa đồ ăn vì học có đem theo đầu ô liu, loại cá riêng mà họ thích 600 chai rượu chất đặc biệt của Bồ. Ngoài ra việc giải trí của cầu thủ không bị quên là họ đặt hai bàn bóng bàn ngay trong khách sạn để cầu thủ dùng trong những giờ rảnh.

Trong hai ngày 7 và 8-7, Tổng cuộc Túc cầu quốc tế sẽ họp và, theo quan điểm Á Châu, vấn đề quan trọng hơn hết sẽ được bàn cãi là việc các nước Phi Châu thay chạy giải vô địch năm nay vì chỉ dành cho một chỗ vào vòng chung kết cho ba châu Á, Phi và Úc (nhờ vậy mà Bắc Hàn mới thắng Úc hai trận tại Nam Vang tháng 11 năm rồi). Một vấn đề khác cũng khá gay go là thứ màu cầu thủ để xem coi có « vô thuộc » hay không.

Sau hết cũng nên chú ý là trọng tài đã được huấn luyện phạt rất gắt, để không xảy ra những trường hợp đá toản diện như ở Trại lợi hồi 1962.

7 ngày trôi qua...

Thứ Tư 29-6 - Ban Quản trị Tổng cuộc Túc cầu có quyết định rất mau lẹ về hai trận cầu bị khiếu nại : hợp thức hóa tỷ số 2-1 Không quân thua Cảnh sát QG và xứ Giacobin thua Hải quân 0-3 và không điểm nào. Giới hâm mộ rất lo ngại cho số phận của Giacobin, vì một lối phân đối mới lạ mà đá bị Bưu điện trao lại cây đèn lái. Ông Nguyễn tất Oanh có lên tiếng bình Gia đình, nhưng lại bình về mặt tình cảm chứ không về mặt kỹ thuật.

Tăng giá vé sân Cộng hòa, lần đầu tiên từ khi có sân, nghĩa là sau khi giá sanh hoạt tăng lên từ 100 đến 200 phần trăm. Số tiền tăng lên sẽ tăng lương nhân viên văn phòng và thù lao trọng tài 20 phần trăm.

Thứ Năm 30-6 - Với ba cầu thủ vừa đá cho Hội tuyển Á châu, Quan chổng độ vì đá trẻ giải vô địch, Thăng Hải quân và một buổi họp báo họp quốc gia đại diện Bộ Thanh Niên Ủy hội Thể Vận, Ủy hội thể thao quốc gia và kỹ giả đá chấp nhận bản nghị quy của Ủy hội thể thao quốc gia với tính cách hiệp hội tư nhân.

Thứ Sáu 1-7 - Ông Ủy viên Thanh niên Vô long Triệu tuyên bố sẽ nhờ các quân lực đồng minh đóng tại Việt Nam cung cấp huấn luyện viên cho các môn thể thao còn thiếu.

Thứ Bảy 2-7 - Manuel Santana của Tây Ban Nha là đầu thủ Âu Châu đầu tiên từ 12 năm nay đoạt giải quần vợt Wimbledon. Từ 1954, do Jaroslav Drobny và 1946 do Yvon Petra, tất cả những năm khác từ sau chiến tranh đều do đầu thủ Úc hoặc Mỹ đoạt. Hai lực sĩ cũng phá một lần kỷ lục 10 môn thể thao do Dương tử Quang của Đài Loan lập ra. Nga mở đầu cuộc tranh tài điền kinh để cuối tháng này thư hùng với Mỹ.

Chúa Nhật 3-7 - Tiểu tướng Nha trang Tạ duy Báu hạ Gérard Bodin 6-2 6-3 đoạt chức vô địch học sinh và sinh viên và trở nên chiếc vợt hy vọng số 1 hiện nay. Tổng cuộc Nhu đạo tổ chức kỳ thi lên đẳng đai đen kỳ thứ ba trong năm. Quan Thuế thắng trận thứ nhì trong tuần, 1-0 trước Cảnh Sát QG và đi lần đến chức vô địch giữa mùa.

Thứ Hai 4-7 - Tổng cuộc bóng bàn họp hằng tuần cứ xét một vấn đề mới của Tổng hội quần đội. Bức thư cương quyết giữ vững lập trường là «vi đầu thủ quần đội chỉ hoạt động trong phạm vi quần đội và vì cuộc tranh tuyển để lấy đầu thủ dự Á vận hội là cuộc tranh tài mở cho đầu thủ toàn quốc, nên không thể lấy thể của Tổng cuộc bóng bàn được». Hai nhân vật của ban quản trị Tổng cuộc Túc cầu, Ô Nguyễn phước vọng, phó chủ tịch và ông Nguyễn kiem Quyền, trưởng ban kỹ thuật, đến dự cuộc họp hằng tuần của Ủy ban trọng tài để trấn an và giải thích.

Thứ Ba 5-3 - Vô địch bóng bàn Vũ Tường Oanh làm lễ thành hôn với sinh viên kiến trúc Nguyễn Nhơn Tâm, trưởng nam của ông Nguyễn Nhơn Tân, cố chủ tịch Tổng cuộc bóng bàn.

QUAN ĐIỂM

ĐỪNG NÉM ĐÁ VÀO NHÀ GÀM GÒI!

Thứ Tư tuần trước, chủ tọa Ban Quản Trị Tổng cuộc Túc cầu có đến hai vụ khiếu nại phải giải quyết và một vụ trọng tài thụ bị ứng bộ viên hội nợ hăm dọa. Đại tá Trần văn Xôi đã quyết định Tội và ông trưởng ban kỹ thuật sẽ đến họp với trọng tài tuần này.

Tội thứ Hai có lẽ vì bận công vụ, ông chủ tịch nhờ ông phó chủ tịch thay thế. Với bầu kinh nghiệm sinh đôi, ông Nguyễn phước Vọng đã đánh một đòn tâm lý làm mất ruột các nhà cầm coi vô cùng : Ban Quản trị Tổng cuộc không có gì để trách các bạn trọng tài hết, vì nếu nói về mặt kỹ thuật thì đầu thời hay cách máy cũng không làm vừa lòng hết mọi người.

Rồi ông khuyên : Thái độ người trọng tài trên sân là phải cương quyết, đầu có thấy trọng tài cương cho trật luật, bổi vì trọng tài mà có cử chỉ yếu đuối là bị khiển giá là 6 lần. Những điều mình làm trật trên sân thì mỗi tuần có buổi họp, anh em trong nhà chỉ dạy với nhau.

Ông trưởng ban kỹ thuật Nguyễn kiem Quyền giải thích vài điểm thắc mắc cũng hết sức an ủi cho trọng tài : Hai năm trước đây, khi có khiếu nại trong trận banh sân, thì ý kiến của đại diện sân được ưu tiên, nhưng từ đó đến nay thì ý kiến của trọng tài và giám biên được ưu tiên (sự xác định này đã trả lời cho câu khiếu nại của trọng tài kiem đại diện Không quân Nguyễn văn Hào và tướng của đại diện sân ra thế nào ?)

Cũng nên thêm rằng Thứ Tư trước, khi ông trưởng ban kỹ thuật đọc bức thư của trọng tài Hồ văn An thừa một thiếu úy của Viên Thông hăm dọa ông ta, không đợi hồi tên, Đại tá Chủ tịch đã lấy ngay bức thư để giải quyết.

Sau mấy tuần bị dân quật lại, các nhà cầm coi lúc cũng đã được trấn an phần nào.

Nhưng ai có chứng kiến cảnh tượng chiều Chúa Nhật rồi, đều thương tâm cho ông trọng tài Trọng. Sau trận Quan Thuế thắng Cảnh Sát Quốc Gia 1-0, ông ta mở hời nhờ nhại bước ra khỏi sân thì một số người mặc thường phục đến bao vây chửi bới và hăm dọa. Một thủ môn lúc này không được giữ nữa đến vịnh vai trọng tài và hăm gi đó. Ông Trọng không còn dám đi dưới sân nữa lên khán đài chánh thức để tạm trốn.

Phải nhìn nhận rằng các nhà đấu đất Cảnh sát Quốc gia rất mực đứng đắn, la rầy những ứng bộ viên quá nóng và nhờ các ông ấy mà việc đáng tiếc không xảy ra.

(TIẾP THEO TRANG 18)

BÌNH - MINH GIỚI THIỆU

oại bạn đọc Thể Thao

QUYỀN SÁCH GIÁ TRỊ

«Muốn trở thành tay đua XE ĐẠP» của Trương hữu Lộc tức LOCLO đề am hiểu lịch sử chiếc xe đạp, kỹ thuật cá nhân và toàn đại cách thức thao đượt chương trình tập đượt.

VỎ-VĂN-ỨNG

Đọc và cổ động

TUẦN BÁO

Bình Minh

VỚI THÀNH PHẦN CŨ NHIỀU HƠN MỚI

VÀI NHẬN XÉT VỀ HỘI-TUYỂN TỨC CẦU

SẮP SANG MÃ-LAI DỰ GIẢI MERDEKA KỶ 9

CÙNG như hằng năm, dịp cầu liên lạc trên 2 giới ban tron Mã Lai A Việt Nam được nối liền qua giải Merdeka.

Đành rằng đây không phải là mỗi cuộc gặp gỡ giữa hai đoàn tuyển thủ Mã Việt, vì trong giải Merdeka còn có nhiều nước khác tham dự. Nhưng nếu ở giải nào, Việt Nam còn vì lý này lẽ nọ, riêng giải Merdeka dù với tính thế nào Việt Nam cũng bắt buộc phải có mặt.

Năm nay, Tổng Cuộc Túc Cầu Việt Nam đã chuẩn bị chu đáo với chương trình thao luyện khác biệt khởi sự từ đầu tháng 7 đến giờ. Trong 3g tuyển thủ lựa rút lại còn

20 và ngày lên đường sang Mã lai Á sẽ còn lại 17.

Chúng tôi cũng quý bạn nhân dịp này duyệt lại 20 tuyển thủ đã được Ban Tuyển Chọn giữ lại. Số đi có đến 20 thay vì 17 như ban tổ chức giải merdeka chấp nhận cho mỗi phái đoàn là vì Ban tuyển Chọn muốn phòng hờ mọi sự bất ngờ giờ phút xảy ra, sẽ có người thay thế.

Dưới đây danh sách 20 tuyển thủ:

THỦ MÔN: 1 Hồ thanh Chinh 2 Nguyễn văn Châu.

HẦU VỆ: 3 Phan dương Cẩm tri Hiền, 4 Phạm văn Lâm, 5 Lai văn Ngồn, 6 Nguyễn văn Mộng.

TIẾP ỨNG: 7 Phạm huỳnh Tam Lang, 8 quách Hội, 9 Nguyễn Ngọc Thanh, 10 Huỳnh văn Có.

11 Phạm gần Thực, 12 Dương văn Ty.

TIỀN ĐẠO: 13 Nguyễn văn Xê 14 Đỗ thời Vinh, 15 quang kim Phụng, 16 Nguyễn văn Chiêu, 17 Nguyễn văn Ngồn, 18 Trần văn Xinh, 19 Lê văn Đức, 20 Trần Chánh.

Trong 20 tuyển thủ còn giữ lại, chúng tôi có bạn mới, nếu so sánh với thành phần cũ của Việt Nam dự giải này trong năm 1965 - Năm bạn đó là: Xinh, Chiêu, Thực, Mộng, Chinh.

Cung cấp cho đoàn tuyển thủ Việt Nam, chúng tôi thấy ba hội quan thuế, Tổng tham mưu và Cảnh sát quốc gia đã dự một một phần lớn trong đó. Một câu hỏi mà nhiều người đã nêu ra, tham dự giải Merdeka năm 1966 với thành phần giống màu mới, đoàn tuyển thủ

* THANH-ĐAM

Việt Nam làm gì hơn các lần trước không?

Xin ghi lại đây cho quý bạn nhớ rõ, là năm 1964, Việt nam đứng hạng 4 sau Miến Điện, Ấn Độ và Đại Hàn.

Năm 1965 Việt Nam sụt xuống hạng ở hàng đồng sắp và đứng sau Trung Hoa, Đại Hàn, Miến Điện và Ấn Độ.

Theo bảng thống kê đó hẳn quý bạn thấy đoàn cầu Việt Nam đi chịu xuống thay vì hướng lên. Chúng tôi không cần cứ vào đó mà bị quan.

Trái lại, chúng tôi mong đoàn tuyển thủ Việt Nam sẽ chiếm một hạng khá hơn hai năm trước. Dù gì khi lên đường đoàn cầu VN cũng chỉ còn đúng con số 17.

Hỏi về ba bạn nào sẽ phải ở nhà Ban tuyển chọn cho biết, ngay bây giờ chưa thể nói rõ được. Còn phải chờ tới giờ phút.

* RÀNG: Giỏi số 4 quyền Anh đang mong đợi Tổng cuộc Quyền thuật thực hiện dự định tổ chức giải vô địch trong tháng này và tháng tới để kịp chuẩn bị dự Á vận hội. RÀNG: mong đợi rất nhiều lo ngại vì Tổng cuộc quyền thuật hiện đang trải qua một thời kỳ khủng hoảng nội bộ: ông Tổng thư ký Nghiêm văn Bích kiêm trưởng ban tổ chức xin nghỉ 2 tháng để lo việc riêng, không biết ông phó chủ tịch phụ trách quyền Anh có lo kịp hay không.

* RÀNG: Một đội cầu lớn ở đây vừa rất đã loại một số cầu thủ vì biết những cầu thủ ấy có liên quan tới một tổ chức đánh cá bóng tròn có liên hệ đến hội. Ràng lo ngại vì sự bán độ, nhưng không có bằng cứ để áp dụng biện pháp, kỷ luật.

* RÀNG: Tuy sang Âu Châu để dự hai đại hội (Cúp Davis và Tổng cuộc quốc tế tennis) ông chủ tịch Nguyễn Kim Định của Tổng cuộc quần vợt vẫn không quên hứa với các mầm non Tạ Duy Báo và Lâm Quang Trí rằng các em cố gắng đoạt giải thi «qua» sẽ hết sức giúp đỡ để ông thủ đô tập dượt có thể có họ: bằng đi ngoài quốc nữa.

* RÀNG: Tổng cuộc quyền thuật tuy tăng giá về rất rõ rệt nhưng vẫn thừa số tiền kỷ lục trong hai đêm vô số tuần rồi một phần nhờ khán giả hâm mộ đông, một phần vì cúp độ gay gắt và một phần khác nhờ quảng cáo mạnh trong Chợ Lớn. Võ sư Kid Dempsey người tổ chức than rằng em ruột mình là võ sư Huỳnh Tiền đã chịu đấu rất, chương trình in rồi, nhưng giờ phút đột thêm có máy chữ là «RMK» (hàng thủ Hoa Kỳ) và Kid Dempsey không thể chấp nhận được vì RMK không có trong Tổng cuộc, nên đành phải bỏ độ ấy, in chương trình lại.

* RÀNG: Đường kim vô địch Vũ Tường Oanh xin rút Tổng cuộc nghỉ được một tháng để hưởng tuần trăng mật, nhưng Tổng cuộc không chịu vì dự định sau cuộc bán tuyển ngày 15 và 16-7, sẽ cho các tuyển thủ bắt đầu tập dượt ngay. Cho nên chỉ cho 15 ngày phép mà thôi. Ràng cười xong là cặp Oanh Tâm sẽ đi Đà Lạt và Huế, quê nhà chàng.

* RÀNG: Nhóm người chơi thể oản ở Việt Nam mới vừa trúng số. Ràng dự định thành lập Tổng cuộc của họ chưa thành, dự định đưa người qua Đông Kinh dự cũng hội thao Á Châu cũng không thành vì cận ngày quá, nhưng bên ấy hội thao xong rồi, thành lập Tổng cuộc Thể oản Á Châu tự nhiên lại thêm Việt Nam Cộng Hòa vào làm hội viên. Ràng nương cơ hội này, thế nào Tổng cuộc Thể oản Việt Nam cũng sẽ thành hình ngay gần đây.

* RÀNG: Tổng cuộc Túc cầu nhìn nhận đã được báo chí giúp đỡ trong việc chuẩn bị làm lý quần chúng để tăng giá số. Việc dự định tuần này, nhưng trong tuần rồi đã có một số khán giả đến sân mà sẵn sàng mua tiền ra mua sẽ theo giá một.

GIẢI THƯƠNG KIẾN HIỆU Tổng-Tham - Mưu
đoàn tuyển BINH MINH tổ chức
dẫn đầu tuần 10
với 23 bàn lọt

THEO SÁT LA CÔNG BINH: BÀN 21 - CẢNH SÁT QUỐC GIA: 19 BÀN

« Đội cầu kiên cố »: Quan Thuế
với 3 bàn bị lọt

Hạng	HỘI	Trận đấu	Thắng	Huê	Bại	Bị lọt	Điểm	Bàn lọt
	TỔNG THAM MƯU	9	6	3	0	5	24	23
	CẢNH SÁT QG	9	7	1	1	7	24	19
	HẢI QUÂN	9	5	1	3	15	20	16
	CÔNG BINH	10	4	4	2	15	22	21
	QUAN THUẾ	8	7	0	1	3	22	13
	QUÂN CỰ	8	3	1	4	11	15	11
	KHÔNG QUÂN	10	2	3	5	14	17	10
	ĐỊA PHƯƠNG QUÂN	10	2	5	3	13	19	10
	VN THƯƠNG TÍN	9	3	3	3	11	14	9
	CẢNH SÁT Đ.T.	9	2	2	5	11	15	12
	THƯƠNG KHẨU	9	4	2	3	14	19	9
	HỐC MÔN	9	0	1	8	24	10	4
	GIA ĐỊNH	9	1	0	7	25	10	

(Xem giải «Tinh Thần Thể Thao» nơi trang 18)

LỰM LẶT ĐÓ ĐÂY...

* ĐI BỘ 5 Cây Số Một Ngày

ÔNG Nguyễn duy Xinh, dịp nhất phó chủ tịch Tổng cuộc bóng bàn Việt Nam là một người rất hâm mộ thể thao.

Riêng về bóng bàn, thì nếu vì công việc làm ăn bận rộn không thường xuyên có mặt hằng tuần như về phương tiện, ông lại sẵn sàng đáp ứng.

Con người vui vẻ, rất thông cảm anh em. Sẵn sàng coi mồ tuộc trong mọi vấn đề thể thao hay nghệ thuật.

Trước kia, ông Xinh là một công chức. Sau này ông là thương gia. Trải qua nhiều giai đoạn lên xuống của cuộc sống, ông Xinh nhìn sự việc một cách thiết thực hơn.

Hồi trước, người ông gây. Nhưng mỗi ngày nhờ đều đi bộ 5-7 cây số nên người ông lên những 16 kí lô.

Bây giờ, người ông béo lên và say béo thêm nữa bắt tiện cho việc xoay trở, ông lại đi bộ cho người ông sụt cân hay ít ra cũng giữ được cân lượng hiện hữu.

Như vậy đi bộ đối với ông để nhất Phó chủ tịch Tổng cuộc bóng bàn Việt Nam rất hữu ích.

Khi ốm đi bộ cho lên cân.

Lúc béo đi bộ cho sụt cân. Và một cuộc đàn nào cũng có kết quả

tốt đẹp.

Vậy chúng tôi xin chúc quý vị với quý bạn xa gần-Ai gầymuốn béo ra cứ việc đi bộ đều đều mỗi ngày 5 cây số và ai béo muốn gầy, cũng cứ việc đi bộ như thế 5 cây số một ngày.

Có thể các bạn hay muốn hỏi thêm chi tiết gì thêm, xin biên thư về hỏi ông Nguyễn duy Xinh, giám đốc hãng Nam Tiên 157 đại lộ Hàm Nghi Saigon, chắc chắn sẽ được tác giả chỉ dẫn rành rẽ.

* Chi vậy bỏ?

Trong các bạn kỷ giả thể thao có hai anh chàng Ngọc Kiêu và Lê Quốc là bỏ với đoàn cầu Ngôi sao Gia định nhiều hơn hết.

Vậy mà, trong một lúc đoàn Tinh Tú đang bắt đầu khá hay, thì anh chàng Ngọc Kiêu lại đánh cá Ngôi sao Gia Định thua hai gôn kê huê - Chưa hết trong suốt trận đấu, mỗi lần tiền đạo Ngôi Sao gia định có dịp phân công thì Ngọc Kiêu «hết to» ợt ro và mỗi lần banh lăn qua trong vòng cấm địa của Ngôi sao Gia định, cũng chính anh này kêu anh sùm làm điếc con rái người ngồi bên cạnh «bên anh ty».

Riêng anh chàng Lê Quốc không đến đời phùng sẽ như Ngọc Kiêu, nhưng khi viết bài tường

thuật Lê quốc lại cho vài câu gió thổi mưa sâu, chẳng hạn như «ngôi sao Gia định không xứng đáng ở hàng danh dự».

Bỏ bịch nhau, chơi chi mà «đưa gư»?

* Ân ngay nói thẳng

Trong giới thể thao, ai cũng phải công nhận anh Ba Lộc Lồ là mẫu người ân ngay nói thẳng thấy sao là anh Ba nói ý lại hoặc nghĩ thế nào là anh Ba nói đúng như vậy.

Và cả đến khi viết cũng thế. Trong một hôm được đại diện cho Tổng cuộc tại sân Cộng hòa và nhân có dịp lộn xộn trong một trận banh, anh Ba Lộc hồ có làm phúc trình về nhận xét của mình.

Phúc trình khá dài đây để chi tiết, cũng đọc cũng thấy vui thích.

Nói về trận đấu anh Ba Lộc Lồ có chêm vào... ma quỷ ám ảnh... trọng tài chấm dứt ngang xướng trận đấu.

Và kết thúc anh ba kết luận - thiệt là «phi ai là địa».

Nếu ai có giận anh Ba Lộc hồ, việc đó theo nhận xét cá nhân của mỗi người, riêng tư biên phỏng hồ tới lại khoái anh ba giận trời về cái chửi ân ngay nói thẳng.

TẢ BIÊN PHÒNG HỒ

Quan điểm
(TIẾP THEO TRANG 17)

Nhưng thấy trọng tài Trọng mặt mày ngơ ng- c, thờ hờn hèn và nói:

- Như thế này còn ai dám làm việc nữa.

Chúng ta phải nhìn nhận rằng trận banh nào cũng không giống trận banh nào và có những trận khó mà nhiều trọng tài phải tránh né.

Chúng tôi nhận thấy Ban Quản Trị Tổng cuộc trấn an trọng tài là phải, vì họ gánh chịu hết những hậu quả tinh cảm sôi động quanh sân cầu nhưng cũng phải nghĩ đến bảo vệ họ chắc chắn thêm, nhất là khi những tình cảm sôi động có xen lẫn một vài lý do không chính đáng, như tình cảm của nhóm đánh cá chẳng hạn.

B.M.T.T

CÁC BẠN
ĐÃ MUA CÓ PHẦN
HỢP TÁC XÃ
ĐỒNG NAI
TƯƠNG
TRỢ
CHƯA ?

Các bạn cần học nghề, đã có tương lai bảo đảm, hãy liên lạc ngay với văn phòng.

Trung ương Đồng-Nai Tương-trợ
 61, đường Trần Hưng Đạo, S.

Sau một năm ân ái,
 người đàn bà đẻ liền một lúc
9 đứa con !

DACCA 5-7 (Reuter).—
 Báo chí địa phương hôm nay loan báo là một thiếu phụ tại một làng Đông Hồi đã vừa sinh chín, và tất cả đều mạnh khỏe.

Các báo cho biết là vụ hạ sinh này đã xảy ra tại làng Punjarai, cách Dacca 144 cây số về phía Đông Bắc (tỉnh Sylhet). Các báo cũng cho biết cha mẹ các hài nhi, vào khoảng trên 20 tuổi, và mới lấy nhau được gần một năm.

Phi Cơ trực thăng...

(TIẾP THEO TRANG 13)

* Một kỷ niệm không êm đềm...

NGUỜI ta để ngó đầu những « thần tượng ca nhạc » đã được quần chúng xứ này ái mộ đến thế, họ đã có nhiều kỷ niệm khác ghi trong tâm khảm tốt đẹp, khó phai nhòa, và không phải bất cứ ca nhạc sĩ nào cũng đã có được. Nhưng... than ôi !!

• Beatles : « sẽ không bao giờ trở lại Phi Luật Tân nữa »

THÔNG Tấn Xá Phi Luật Tân hôm nay (3-7) thuật lại rằng một nhân viên tại phi trường Ma Ni cho biết một trong tư quái « Beatles » đã nhìn trông trực anh ta một « Beatles » thứ nhì đã nhái lại anh và một « Beatles » thứ ba đã hét lên « chúng tôi sẽ không bao giờ trở lại đây nữa ».

Nhân viên quan thuế phi trường Salvador Mascardo cho biết các quái « Beatles » đã hành động như vậy với anh khi anh định khám xét hành lý của họ, sau khi phi cơ của họ đáp xuống phi trường Ma Ni.

Bản tin vẫn tất của thông tấn xã Phi Luật Tân đã không ghi rõ tên các nhạc sĩ nào của ban tư quái đã hành động như thế vậy với Mascardo.

• Ban tư QUÁI « Beatles » đến Ấn Độ để « nghỉ ngơi »

TẢN ĐỀ LY : Khoảng 2.500 thiếu niên Ấn độ đã đứng đón ban tư quái « Beatles » đêm thứ ba, khi ban kích động nhạc này ghé phi trường quốc tế Palam (Ấn độ) một cách « kín đáo ». Ban « Beatles » dự định sẽ lưu lại Ấn Độ trong 2 ngày để « nghỉ ngơi » và tìm xem các nhạc cụ nào của Ấn độ có thể giúp ích cho nghề nghiệp của họ.

Đô thị Tân Đề Ly đã gửi thêm 300 cảnh sát viên để tăng cường lực lượng an ninh tại phi trường hầu ngăn cản các hành động quá nồng nhiệt của đám thanh niên Tân Đề Ly với « thần tượng » của họ. Tuy nhiên, trong cuộc tiếp đón, khoảng 100 khán giả ái mộ cũng vẫn phá được hàng rào Cảnh sát và chạy tới ban tư quái, nhưng các ca sĩ « Beatles » đã thoát được một cách yên lành.

• « Bị tẩy chay » chỉ vì... Lỗi Hẹn !

BÁO chí Anh quốc hôm nay (5-7) đã đăng tải trên trang nhất tin ban tư quái « Beatles » bị tẩy chay tại Phi Luật Tân sau khi... lỗi hẹn với phụ nhân tôn thống Ferdi Mand Marcos.

Một tờ báo ghi nhận thêm : « ... và họ không uyển chuyển chút nào », sau khi đăng tải là ban kích động nhạc lừng danh thế giới đã bị loại khỏi hàng đầu tại giới nhạc thời trang Anh quốc và Hoa Kỳ sau khi đứng đầu với bài

(XEM TIẾP TRANG 13)

BÌNH MINH ĐỌC BÁO

NHẤT-LINH — NG.—TƯỜNG-TAM
TỰ HỖY MINH ĐỂ CHỒNG
LẠI CHÁNH QUYỀN N.Đ.ĐIỂM

Tôi được dịp gặp NHẤT LINH Nguyễn Tường Tam - nhiều lần, nhất là những năm ông chủ trương PHONG HÓA NGAY NAY ; nhưng hai lần liên hệ đến chánh trị và văn hóa :
 Lần đầu, vào tháng Tư 1946, khi ông Nguyễn Tường Tam cầm đầu phái đoàn Việt Nam tại Hội Nghị Pháp Việt ở Dalat sau Hiệp ước sơ bộ 6 tháng 3, 1946, Pháp nhìn nhận Việt Nam là một quốc gia tự do. Con Nam Kỳ thì chờ Trưng cầu dân ý. Lần đó, nói chuyện về chính trị.

Lần sau, ở ngoại quốc về vào năm 1956, tôi gặp ông Nguyễn Tường Tam tại một cư xá (gần chùa Xá Lợi) để nói chuyện về hợp tác trong việc chủ trương một Nhật báo.

KHI LÀM BÁO

Ông Nguyễn Tường Tam có nhiều biệt hiệu. Ngoài NHẤT LINH còn có NHỊ LINH, BẠCH LINH, ĐỒNG SƠN.

Ông có 5 em trai : Nguyễn Tường Cẩm (Giám Đốc báo Ngày Nay), ông Nguyễn Tường Long (tức Hoàng Đạo) ; ông Nguyễn Tường Lan (tức Thạch Lam) và ông Nguyễn Tường Bạch (Giám đốc báo Ngày Nay kỷ nguyên mới).

Báo PHONG HÓA (loại mới) do Nhất Linh Chủ trương, số đầu xuất bản ngày 22-9-1932, qui tụ rất nhiều nhà văn nhà báo.

Do đó, TỰ LỰC VĂN ĐOÀN được thành lập năm sau (1933).

Đường lối của Tự Lực Văn Đoàn

Về văn hóa, Tự Lực Văn Đoàn chống dị đoan, bài trừ phong tục hủ lậu, lên án xã hội thối nát, đã phá cường hào và những kẻ có óc quan liêu.

Xã Xệ, Lý Toét Ban Bạch... những hình vẽ được truyền bá sâu rộng trong dân chúng.

Về chánh trị, Tự Lực Văn Đoàn hoạt động bí mật trong hàng ngũ Hưng Việt, Việt Nam Quốc Dân Đảng gây phong trào thống phong kiến.

Về xã hội, Tự Lực Văn Đoàn có những họa sĩ hữu danh như Nguyễn gia Trí, Nguyễn Cát Tường với bộ 40 Lemuar.

Về văn chương, Tự Lực Văn Đoàn có Trần Khánh Giu tức KHÁI HUNG phụ trách tiêu thuyết giá trị ; — HOÀNG ĐẠO tức Nguyễn Tường Long viết nghị luận, luật pháp... nổi danh với mục Trước Vành Móng ngựa ; THẠCH LAM tức Nguyễn Tường Lâm viết chuyện ngắn ; và những nhà thơ như Đỗ Đức Thu, Thanh Tịch, Vũ Đình Liên.

Riêng NHẤT LINH có những tác phẩm : Nho phong (1952), Người Quay Tơ (1927), Anh phát sống (1932) Gánh Hàng Hoa (1943) ; Đời mưa gió (1934).

Tiêu thuyết : Đoàn Tuyệt, Lạnh Lùng, Đời Bạn, Bướm Trắng Nắng Thu.

Truyện Ngắn : Tối Tâm, Hai Buổi Chiều Vàng.

20 TUỔI VIẾT NHO PHONG

Tác phẩm đầu tiên của Nhất Linh là Nho Phong (1925). Năm sau 1926, Nhất Linh vào Nam rồi sang Pháp du học, đậu cử nhân, theo học Lý Hóa, nghiêm cứu về báo chí và ấn loát. Năm 1930 mới về nước, xin ra tờ báo TIẾNG CƯỜI, và năm 1932 chủ trương tờ PHONG HÓA.
 (Thần Chung 7-8-66)

« Đồng Nai Tương Trợ » kêu gọi : các bạn sống trên 2 bờ sông Đồng Nai và Cửu Long bắt tay nhau để tranh đấu bênh vực quyền lợi của miền Nam nước Việt

Giải « Tinh Thần Thể Thao »

- HẠNG NHỨT**
- 1) 32 điểm, 7 trận : Quang Trung
  - 2) 30 điểm, 6 trận : Công Ty Đường
  - 3) 29 điểm, 6 trận : TS Cảnh Sát, Vạn tài, Shell
  - 6) 28 điểm, 6 trận : Bưu Điện
  - 7) 27 điểm, 5 trận : Thương Khẩu II
  - 8) 26 điểm, 6 trận : Công Lộ
  - 9) 25 điểm, 5 trận : VK Thủ Đức
  - 10) 22 điểm, 6 trận : Viễn Thông
- HẠNG NHÌ**
- 1) 24 điểm, 4 trận : Rạng Đông
  - 2) 24 điểm, 5 trận : Tòa Đô Chánh
  - 3) 20 điểm, 4 trận : Thủ Thiêm, Quân Nhu, Euquinol, Việt Dũng
  - 7) 19 điểm, 4 trận : TN Hưng Phú, MIC
  - 9) 16 điểm, 4 trận : Phú Lâm, Gò Vấp, Hải Xương
  - 12) 15 điểm, 3 trận : Đồng Tháp, Đại Đội C.V.D.P.Q., Mê Linh Kiến tạo: Đoàn kết.
  - 18) 15 điểm, 4 trận : K.Đ Kỳ Thuật Xóm Củi
  - 19) 14 điểm, 3 trận : Bộ TN, Hàng Không VN Trưng Quan cụ Phan thanh Giản, Trần quốc Toàn, Tân trang.
  - 25) 13 điểm, 3 trận : Phi Dũng
  - 26) 12 điểm, 3 trận : Đạt Đức
  - 27) 10 điểm, 2 trận : TĐ 86 ĐPQ, Không Đoàn 23, Thiên hộ Dương
  - 30) 9 điểm, 2 trận : Hành Ngân Ké
  - 31) 6 điểm, 2 trận : Cay Mai
  - 32) 5 điểm, 1 trận : Công Bình II

PHỐI HỢP với các lá thuốc ngoại quốc

DANH TIẾNG NHỨT

KENTUCKY
 BURLEY
 MANILLE
 V.V....

Để Hoàn Thành Thuốc Điếu

10\$

BAO XANH

Tran Bastoz

Ngon, thơm dịu

THOÀ MẠN CÁC BẠN SẴN ĐIẾU

T. T. JOHNSON

Cấp tốc họp Bộ Tham mưu VÀ BỘ MÁY CHIẾN TRANH MỸ RẦM RỘ HOẠT - ĐỘNG

bò trí hành quân toàn vùng Đông Nam á...khi Trung Cộng lung lộn

Bất chấp mọi hiểm họa

BẮC KINH 6-7 (Reuter).— Báo chí Bắc Kinh sáng nay đã đăng 8 cột trên trang một lời tuyên bố mới nhất của Ngoại Trưởng Trần Nghị về chiến tranh Việt Nam.

Trần Nghị tuyên bố: trong một cuộc tiếp xúc tại nhiệm độc lập Algérie, rằng: Trung cộng không chấp nhận bất cứ một thái độ trung lập nào đối với cuộc chiến tranh ở VN.

Tổng Thư ký L.H.Q cảnh cáo

Chiến tranh V.N sẽ leo thang nữa

GENEVE 6-7 (AP).— Ông Thant, Tổng Thư Ký Liên Hiệp Quốc hôm thứ Tư đã lên tiếng cảnh cáo một cuộc leo thang chiến tranh thêm nữa ở V.N.

Ông ta nói trong một cuộc họp báo ở Genève: « Nếu cuộc chiến đấu ở bán đảo, nếu cuộc xung đột cứ trầm trọng, thì những phần tử quá khích sẽ nổi lên và cuối cùng làm chủ tình thế, khi đó một giải pháp hòa bình lại càng bị trì hoãn và trở nên khó khăn gai góc hơn ngày nay ».

Ông Thant tuyên bố rằng những biến chuyển mới gần đây xem chừng không đưa đến hi vọng thương thuyết hòa bình. Ông ta nhấn lại ý kiến của ông ta tin tưởng rằng « chỉ có thể thương thuyết hòa bình được nếu đình chỉ các trận bom xuống Bắc Việt, nếu giảm bớt các cuộc hành quân, nếu cả đôi bên cùng đi ý sẵn lòng đi đến một bầu khí nghị. » Ông ta nói thêm: « Nhưng ý kiến của tôi chẳng thấy ai hướng ứng một cách tích cực. »

Mỹ sẽ đối phó

SAN ANTONIO TEXAS 7-7 (UPI TT) Johnson đã triệu bộ trưởng Quốc Phòng Robert Mc Namara và nhiều cố vấn quan trọng khác đến phòng họp của ông hôm thứ tư để thảo luận về chiến tranh VN và các vấn đề an ninh liên hệ.

Hôm thứ Ba TT Johnson loan báo rằng trong khi đến Hà uy Di hội nghị một ngày ông Mc Namara sẽ nhận được một bản phúc trình của đô đốc Sharp về chương trình các cuộc hành quân ở ĐNA và sẽ thảo luận về các kế hoạch tiếp vận cho các cuộc hành quân trong tương lai. Ông Mc Namara đã đến Honolulu chiều hôm thứ Năm và sẽ thảo luận với ĐD Sharp về việc tăng thêm quân Mỹ ở V.N.

Đại Hàn đòi xử

lính Mỹ phạm tội

HÀN THÀNH 57 (UPI).— Chính phủ Đại Hàn cố bắt các bộ phận quân sự Mỹ để xử lý về tội phạm chiến tranh. Một bản công bố về vụ quân sự Mỹ ở Lào sẽ vì phạm hiệp định Genève.

Hiệp định Genève bảo đảm nền trung lập của Lào và Bắc Việt đã vi phạm khi hiện định ký chưa ráo mực. Thái Lan, đồng minh trung kiên nhất của Mỹ ở Đông Nam Á năm giáp với Đông Dương vẫn được coi là một mục tiêu chính của những cuộc hành quân của Trung cộng. Ở thời hiện nay có hơn 20.000 binh sĩ Mỹ với một hệ thống các phi trường quân sự. Rất nhiều nhân viên và không biết bao nhiêu đó là hàng hóa và những dự án nhằm để mở mang vùng hẻo lánh ở Bắc Thái và đem vùng này về gần với chính phủ Vương các hơn.

Rất nhiều phi công đã xuất phát từ phi trường ở Thái để đi oanh tạc, không quân Mỹ có tới 8 phi đội phân lực oanh tạc chiến đấu cơ hoạt động ở Trung Thái và gần biên

Đi đồng quan điểm giữa Mỹ và Nhật

Trong buổi họp, ngoại trưởng Mỹ Dean Rusk và Ngoại trưởng Nhật Shira đã xét qua những sự đi đồng quan điểm giữa hai nước về các vấn đề quốc tế, trong số ấy có vấn đề giao thương với Trung Cộng vì lao động chiến tranh ở Việt Nam.

Ông Rusk nói rằng những sự đi đồng quan điểm giữa hai nước lớn, xa cách nhau nhiều về phương diện địa dư cũng như lịch sử, là chuyện tự nhiên, nhưng ông cho rằng sự đi đồng ấy chỉ làm tăng thêm sức mạnh và sự bền vững của cuộc liên kết miễn là hai nước không bao giờ quên rằng cả hai đều có những quyền lợi sinh tử chung trong tự do, an ninh và hòa bình.

Ngoại trưởng Shira ghi nhận rằng mặc dầu quan điểm và hành động của Nhật nhiều khi không giống Mỹ, « các chính sách căn bản và mục tiêu trung cộng đồng quốc tế của hai nước đều giống nhau và sự tôn trọng lẫn nhau sẽ giúp phát triển sự hợp tác quốc tế ».

HOA - KỲ SẼ ĐỐI PHÓ NHƯ THÊ HÀO nếu chiến tranh lan tràn RA CÁC KHU VỰC KHÁC...

Bài của Mc ARTHUR

MANI 7-7 (AP).— Sự tham gia quân sự của Mỹ ở Đông Nam Á càng ngày càng nhiều. Ngoài những người trực tiếp liên hệ trong chiến cuộc Việt Nam còn một bộ máy quân sự đồ sộ sẵn sàng đương đầu với Cộng sản nếu chiến tranh lan tràn sang các khu vực khác.

Hơn nửa triệu lính Mỹ sắp được đưa ra trực tiếp hay gián tiếp. Những món tiền khổng lồ đã đổ vào công cuộc duy trì những căn cứ ở đại và các trại quân, chống đỡ cho các trung tâm, đẩy mạnh những công trình xây cất tốn kém về quân sự.

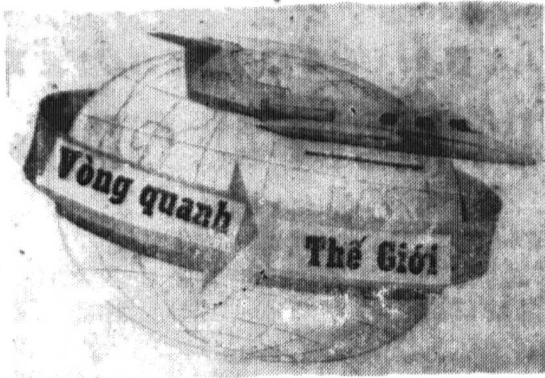
Nỗ lực này tập trung vào VN và ảnh hưởng đến một vùng lớn rộng. Hiện ở VN, quân số Mỹ có 273.000 người và tổng quát thì mọi người đã chấp nhận lực lượng Mỹ trong sáu tháng nữa phải lên tới 400.000 người.

Trong đó vài tháng tới, bộ máy quân sự Mỹ sẽ có khoảng 550.000 người ở Đông Nam Á và sẽ có thêm nhiều nữa.

Báo cáo cho biết có 3500 nhân viên dân quân sự Mỹ hiện ở Lào dù là không có sự xác nhận chính thức nào. Một bản công bố về vụ quân sự Mỹ ở Lào sẽ vì phạm hiệp định Genève.

Hiệp định Genève bảo đảm nền trung lập của Lào và Bắc Việt đã vi phạm khi hiện định ký chưa ráo mực. Thái Lan, đồng minh trung kiên nhất của Mỹ ở Đông Nam Á năm giáp với Đông Dương vẫn được coi là một mục tiêu chính của những cuộc hành quân của Trung cộng. Ở thời hiện nay có hơn 20.000 binh sĩ Mỹ với một hệ thống các phi trường quân sự. Rất nhiều nhân viên và không biết bao nhiêu đó là hàng hóa và những dự án nhằm để mở mang vùng hẻo lánh ở Bắc Thái và đem vùng này về gần với chính phủ Vương các hơn.

Rất nhiều phi công đã xuất phát từ phi trường ở Thái để đi oanh tạc, không quân Mỹ có tới 8 phi đội phân lực oanh tạc chiến đấu cơ hoạt động ở Trung Thái và gần biên

HÀ-NỘI

50 PHI CÔNG MỸ BỊ BUỘC ĐI CHÂN KHÔNG ĐIỂN HÀNH NGHE CHỈ RỬA NGOÀI PHỐ

HÀ-NỘI 6-7 (AFP).— Năm chục phi công Mỹ hiện giữ tại Bắc Việt, tối hôm nay đã bị dẫn ra diễn hành qua các đường phố Hà Nội. Đây là lần đầu tiên các nhà cầm quyền Hà Nội cho ra mắt quần chúng một số tù binh Mỹ quan trọng như vậy. Tất cả đều phải đi chân không.

Lúc 19 giờ, một đoàn biểu tình tiến vào thành phố vừa đi vừa hô những khẩu hiệu chống Mỹ. Đến 19g30, hàng trăm ngàn dân chúng tụ tập tại bờ Hồ và dọc đường dẫn đến nhà hát lớn và một cuộc mít tinh quan trọng đã diễn ra tại đây.

Đến 20 giờ, những tù binh công, dẫn đầu là những xe chỉ huy đi vòng trong thành phố. Các ngã đường họ đi qua đều có đèn trời chiếu sáng rực. Không những đây là

lần đầu tiên các nhà cầm quyền Bắc Việt cho ra mắt quần chúng một số tù binh phi công Mỹ nhiều như vậy, mà còn là lần đầu tiên họ dám thử một phương thức diễn hành mạo hiểm: các phi công đi chân đất phải dùng quần áo và tư vệ làm thành hàng rào cầu mệnh để ngăn cản dân chúng. Tù binh Mỹ cứ đi hai người một, ở giữa mỗi nhóm cũng như hai bên sườn, lính Bắc Việt lưới lệ gắng nâng bảo đảm an ninh cho họ. Đoàn diễn hành kéo dài trên 500 thước, thỉnh thoảng lại dừng bước.

Đã số trong 50 tù binh mặc quần dài, sơ mi kaki. Họ có vẻ khỏe nhưng gầy đét. Họ bước những bước đi tự động, vô hồn... Cuộc diễn hành này cũng là cuộc diễn hành bằng xe trước đây, hôm 29-6 của Đại úy Murphy.

Người ta không rõ số phi công hiện bị Bắc Việt cầm tù và xem là tội nhân chiến tranh.

Theo dự đoán, số này có thể đến 80. Người ta cũng không rõ họ bị giam giữ tại những tỉnh nào.

Bắc Việt Công Bỏ Lỡ Khai Cua 2 Phi Công Mỹ

Hãng thông tấn Bắc Việt vừa cho công bố những lời khai mà nhà cầm quyền Bắc Việt gán cho hai phi công Mỹ bị bắt cầm tù tại Bắc Việt Đại úy David. B. Hatcher sanh năm 1934 tại Calijoruce, lúc trước phục vụ tại căn cứ không quân Mỹ TAKLI (Thái Lan) lái một phản lực oanh tạc cơ F 105 bị bắn hạ trong tháng năm vừa qua tại YÊN BÁI, và Thiếu tá James Muligan, sanh năm 1926 tại tiểu ban Massachusetts, lái một chiếc A 4 cất cánh từ hàng không mẫu hạm ENTERPRISE, thiếu tá đã nhảy ra khỏi phi cơ khi chiếc này bị trúng đạn cao xạ trên không phận HÀ TĨNH.

Thủ Tướng Kittikachorn: Cộng Sản đe dọa khắp Thái Lan

“VỌNG CÁCH (Reuter).— Thủ tướng Thái Lan thống chế Thanom Kittikachorn tiết lộ là Thái Lan hiện nay không những bị Cộng sản đe dọa ở các tỉnh phía Đông Bắc mà còn ở các tỉnh phía Nam và các phần khác của lãnh thổ.

Thống chế Kittikachorn cũng cho biết là bộ tư lệnh tối cao quân lực Thái đã được các quốc gia trong tổ chức Liên phòng Đông Nam Á (S.E.A.T.O) tham khảo về các đường lối nào mà họ có thể giúp chính phủ Thái chống lại quan Cộng Sản vô trang.

Hành động Quân sự...

(TIẾP THEO TRANG 2)

Mỹ xuống những kho nhiên liệu ở vùng phủ cận Hà Nội và Hải Phòng và đây chỉ là những lời nói suông để bành vênh dân cộng sản Bắc Việt.

Tờ báo này, lặp lại một đoạn trong một bài báo của Mac Trach Đông, viết tiếp: « Nếu ở bề ngoài, Mỹ đã tỏ ra hùng mạnh, người ta lại thấy rõ là họ suy yếu ở trong nội bộ của họ ».

PHÁP PHÁP TIẾP TỤC THÍ NGHIỆM NGUYÊN TỬ BẮT CHẬP MỌI SỰ PHẢN ĐỐI

BALÈS-7 (AFP) Thủ tướng Pháp Pompidou nói đại khái trong một cuộc phỏng vấn về tuyên bố rằng bắt chấp những lời phản đối, Pháp sẽ tiếp tục chương trình thí nghiệm nguyên tử hiện nay.

Ông quả quyết Pháp đã biết trước thế nào cũng có làm nước phản đối nên đã thí hành mọi biện pháp để phỏng kỹ lưỡng hơn mọi nước khác để thí nghiệm nguyên tử, để tránh gây thiệt hại cho bất cứ.

CUBA TRỢ GIÚP BẮT VIỆT

Trong năm qua Cuba đã hơn một lần nói rằng Cuba sẵn sàng viện trợ quân sự cần thiết trong đó có vô phí và binh sĩ nếu Bắc Việt yêu cầu.

TỔNG THỐNG SUKARNO HẾT LÀ « TỔNG THỐNG SUỐT ĐỜI »

DJAKARTA 5-7 (AFP).— Nguồn tin thông thạo cho biết tổng thống Sukarno đã chấp thuận các quyết định của Đại Hội nhân dân, kể cả việc từ bỏ chức vị « tổng thống suốt đời ».

HOÀN ĐI MỸ

LUAN ĐỒN 6-7 (AFP).— Một nguồn tin thông thạo chính thức cho biết cuộc viếng thăm Hoa thành Đôn của Thủ tướng Anh Harold Wilson trước đây trở lại vào ngày 17 hay 19 tháng này, có thể được hoãn lại đến cuối tháng này.

Tuy nhiên người ta cho biết Luân Đôn luôn luôn tiếp xúc với Hoa thành Đôn để tìm một ngày thuận tiện mà cả đôi bên có thể chấp thuận.

LUAN ĐỒN 7-7 (UPI).— Thủ tướng Anh Harold Wilson sẽ đáp phi cơ đi Mạc Tư Khoa vào ngày 16-7, chắc chắn là để tìm một đường lối vận động hòa bình mới cho VN.

ẤN ĐỘ 50000 NGƯỜI YÊU CẦU NỮ THỦ TƯỚNG TỪ CHỨC

Ngày 2-7-66 hơn 50.000 người đã họp mít tinh tại CALCUTTA để yêu cầu nữ Thủ Tướng INDIRA GANDHI từ chức. Lời yêu cầu này của những người thuộc Cộng Đảng Ấn và Thán Mạc Tư Khoa.

CÁC BẠN

ĐÃ MUA CỔ PHẦN

Hợp Tác xã ĐỒNG NAI TƯƠNG TRỢ CHƯA ?

Các bạn cần học nghề, để có tương lai bảo đảm, hãy liên lạc ngay với văn phòng.

Trung ương Đồng-Nai Tương-trợ

61, đường Trần Hưng Đạo, Sg.

Chuyến đi của DE GAULLE sang Nga HAY LÀ SỰ THẤT BẠI CỦA CHỦ THUYẾT « ÂU CHÂU CỦA NGƯỜI ÂU CHÂU »

15 GIỜ hội kiến giữa De Gaulle và các nhà lãnh đạo Nga Xô viết đã không đem lại một kết quả mong muốn nào về 2 vấn đề quan trọng: Việt Nam và Đức Quốc Xã. Bản thông cáo chung chỉ là một sự gói ghém danh từ «thông thường» và «thông cảm».

De Gaulle có những tham vọng quá cao: ông hy vọng giải quyết các việc liên quan trên thế giới đón phương với Nga Xô. Nhưng luôn ông ta chạm phải lần nữa mà ông ghét nhất, và ông chỉ mong tiêu diệt ngay sự hiện diện của Hoa Kỳ.

De Gaulle từ tính nói chuyện riêng với Nga Xô như là 2 người

Bộ ngoại giao Mỹ TUYÊN - BỐ VỀ CUỘC DU - HÀNH SANG NGA của Thủ Tướng Anh

HOA THÀNH ĐÓN Hôm thứ năm, phát ngôn viên của Bộ Ngoại giao Mỹ tuyên bố về chuyến công du sắp tới của Thủ Tướng Anh Wilson sang Nga Xô.

Mọi cố gắng mà Thủ Tướng Anh có thể làm được tại Mạc Tư Khoa nhằm mở đường cho một sự giải quyết ôn hòa chiến cuộc tại VN đều đi với những lời cầu chúc thành công chân thành thật của chúng tôi.

Trong cuộc họp báo hằng ngày phát ngôn viên, lặp lại một câu hỏi có nói thêm là mọi người đều biết là chánh phủ Anh đặt tất cả trọng tâm vào một sự giải quyết ôn hòa cho vấn đề Việt Nam. Phát ngôn viên còn cho biết thêm là thủ tướng Wilson sẽ chỉ Hoa Thành Đồn biết trước ý định sang Nga của ông, và cũng có thông báo cho chánh phủ Mỹ rõ về những mục tiêu mà ông mong muốn thảo hiệp được.

IN TẠI NHÀ IN RIÊNG BẢO BÌNH MINH 173, Phạm Ngũ Lão, Saigon N.D. 6BT-BC, 12-11-63

bạn thân cùng sống chung trên Châu Âu. Người ta có thể là giữa Tây Phương với nhau, nhưng có những sự việc mà tình bạn trên sự tưởng tượng địa dư không thể che dấu nổi chừng lỗ thủng quá to tưởng đã đi đến mức thành công.

Chắc Tướng De Gaulle cũng thừa hiểu: «đội quân thứ nhất của Âu Châu» không bao giờ phải là Quân lực Pháp hay là Đức, mà là đoàn quân Hoa Kỳ.

Không có một hội nghị nào một cuộc thỏa hiệp nào có thể định hình thế giới nếu không có Hoa Kỳ tham gia.

Nga Xô viết hiểu rõ hơn ai hết. Nga Xô cũng mong mỏi các quốc gia Âu Châu có thể tìm được những giải pháp mà không phải thuộc Hoa Thành Đồn.

Nhưng người Nga là những kẻ rất thực tế, nên không thể phủ nhận sự hiện diện của Hoa Kỳ vào đầu tiên trong

Nga Xô. Tướng De Gaulle đã đưa ra đề tài chính về chuyến đi của ông «Âu châu của người Âu Châu» nơi đây, ông đã rời bỏ lãnh vực thực tế để thay thế vào bằng một ảo ảnh địa dư để sáng tạo tương lai.

Có lẽ ông De Gaulle đã quá già trở nên lầm cảm quen hẳn đi những tiến bộ văn minh? Thủ tướng làm sao không nhìn nhận là các phi trường Đức Quốc xâm lấn biên giới khối Cộng Sản Đông Âu hơn là sa mạc Colorado ở Hoa Kỳ gần Mạc Tư Khoa.

Nhưng, sự thực vẫn là sự thực vì các hỏa tiễn ICBM chôn dấu trong sa mạc Colorado chỉ cần có 10 phút để tấn phá Mạc Tư Khoa trong khi các phân lực cơ tực trực tại bờ sông ELBE (Đức) phải cần 15 phút mới có thể đứng trên không phận Nga Xô viết—và đáng buồn hơn nữa Đức quốc không có hỏa tiễn liên lục địa.

Cũng không cần phải thất mạt vì Việt Nam ở sát gần Trung Cộng hơn là Californie — «Gần», đây nghĩa là con đường ngắn nhất để chuyển quân — Nhưng thủ hời phải bao nhiêu ngày Trung Cộng mới có thể đưa một sư đoàn từ Côn Minh đến Hà Nội— trong khi đó, với ngôi vị ba chủ mặt biển Hoa Kỳ tiếp liên quan nhanh chóng hơn từ JAN FRANCISCO đến Sài Gòn.

Sự kiện trên đây chứng minh chiến thắng của Hoa Kỳ thừa lượng được tại chiến trường Việt Nam. Hoa Kỳ không phải chỉ là một đội máy quân sự đáng kể mà còn là

là một lực lượng kinh tế kỹ thuật, khoa học vĩ đại.

Điểm trên đây có lẽ là điểm chính để chúng ta đoán đoán của Tướng De Gaulle. Nhà lãnh đạo Pháp đã tin tưởng quá đáng nơi làm việc khi trực xuất các bộ Tư Lệnh Hoa Kỳ và khỏi lãnh thổ Pháp. Ông ta tưởng tượng đã mở màn cho công cuộc giải phóng Âu Châu trao trả Âu châu lại cho người Âu châu—

Công việc phê trách một văn kiện một nghị định tại Điện Elytes (Phủ Tổng Thống) Pháp không thành vấn đề. Nhưng cần phải đáng kể và đáng ghi nhận hơn là làm sao không cho công ty General ELECTRIC hùn hạp trong công ty Byll, ngăn chặn Chrysler hùn vốn với Simca hay là General Motors với Opel, làm sao cho đầu sãng dùng được đặt tên là Shell hay là Esso làm sao phân lực có Mirage IV bay được nếu không có KC 135 của hãng BOEING AIRCRAFT.

— làm sao thay thế Đệ Lục hạm đội Hoa Kỳ ở Địa Trung Hải.

— làm sao thay thế một kỷ niệm của người Anh

— Giúp cho Thủ tướng Kossyguine (Nga Xô) lừa mi trong 2 năm.

Nga Xô biết rõ điểm này vì họ hiểu rõ sự thực về thực lực trên dù mọi khía cạnh của Hoa Kỳ.

Nhưng chúng ta chỉ quyền trách Tướng De Gaulle, chỉ trích ông ta ở điểm qua mặt cảm vì sự bất tương của Hoa Kỳ —

De Gaulle sợ Mỹ, nói đúng ra ông ta thấy Hoa Kỳ càng ngày càng mạnh thêm.

Phải vì khi người ta tổng xuất Tướng LEMNI TZER (Mỹ) ra khỏi đất Pháp nhưng «người ta» cũng đã cũ mọp trước mặt ông Henry Ford (vua xe hơi) tại điện Matignon.

Đó có phải chăng là con đường tác của nền chính trị Pháp? Thủ hời sau những ngày «gợn gợn» «hề», Pháp sẽ được Nga Xô giúp cho những gì công trận giặc, có thể sắp đến, trận giặc các nhà máy và các kỹ thuật. Tức nhiên là sẽ không có gì đáng kể.

Cả Anh, Đức, Thụy Điển, Thụy Sĩ cũng «cua tay» Như thế «chủ nghĩa địa dư» của tướng De Gaulle là một chủ nghĩa lỗi thời.

Việc buôn bán giữa Pháp và Nga Xô cũng là một vấn đề phiến diện! Và thủ hời, De Gaulle sẽ nhờ và được gì ở Nga Xô trong tương lai?

— Như thế chủ nghĩa «Âu châu của người Âu châu» được De Gaulle «đá ra» để làm gì!

CHƯƠNG TRÌNH thể thao cuối tuần

Cuối tuần này, bóng tròn vẫn phân quan trọng, nhưng về xe đạp có những cuộc đua tình cờ, nhân và toàn đội mà ai cũng khó lên đến khu kỹ nghệ Biên Hòa xem sẽ không thấy ưu công và ngoài ra còn vài trận bóng rổ kha lấp lờp tại Chợ Lớn.

- Bóng Tròn**
(TRANH VÔ DỊCH)
- THỨ BẢY 9.7 Sân Cộng hòa (hạng Danh dự): Gia đình gặp Quân cụ và Cảnh Sát Đ.T. Thương Khẩu
  - Sân Quân Đội (hạng I): Công lộ gặp Vật tài Quang Trung gặp Viễn Thông.
  - Sân Lê văn Duyệt (hạng II): Phan thanh Giảng, Đồng tháp và Hành ngân kế. Địa phương quán.
  - CHUÁ NHỰT: Sân Cộng hòa (hạng danh dự). Cảnh sát QG. Công Binh và VN Tươong Tin. Tổng Tham mưu.
  - Sân quân đội (hạng I): Thương Khẩu II. Công ty đường và Shell-Buru điện.
  - Sân Lê và Duyệt (hạng II): Phi dũng G. Trường quân cụ và Trần quốc Toàn G. Tiểu đoàn 86 Địa Phương quán.

Xe đạp
Hồi 8 g30 sáng chủa nhựt 10-7 tại khu kỹ nghệ Biên Hòa, cạnh sân bóng vào xường giấy Cogido:
1 — Tranh vô dịch 4.000th cá nhân tính giờ
2 — Tranh vô dịch 4.000th toàn đội tính giờ

Bóng Rổ
(Tranh vô dịch các hạng)
THỨ BẢY 9.7: từ 15 giờ 30 tại sân Quân Cụ (Trại Phan-dịnh Phụng):
Thiếu niên: Lê Chí g: Thanh Hữu và Học sang. Tinh vô.

Phi cơ trực thăng...

(TIẾP THEO TRANG 18)

(Paperback Writer) Địa nhà xuất sắc nhất tuần này là của bạn the Kinks với bản «Sunny afternoon».

Một tờ báo khác nhấn mạnh thêm rằng bạn «Beatles» đã tuột xuống hạng tư trên thị trường nhạc thời trang và đây là khoảng thời gian ngắn nhất mà một đĩa nhạc của bạn Beatles đã bị loại kể từ đĩa nhạc đầu tiên, đưa họ lên đài danh vọng vào tháng 2-1963 (qua đĩa «Please, Please me»).

Tờ «Sun» thuật lại là ông bầu của bạn tứ quái, Brian Epstein, đã mất 150 Mỹ kim để kêu điện thoại từ Ma Ni về Luân đôn hầu cắt nghĩa vụ «khủng hoảng» thị Phi Luật Tàn, liên quan đến Tổng thống Marcos.

Theo tờ «Sun», thì Epstein giải thích là y đã nhận được một tờ chương trình trên đó có ghi là «sẽ đứng tiệc trưa với phu nhân Tổng thống Phi Marcos» và để tùy sự quyết định của bạn «Beatles».

Epstein phân trần tiếp là chẳng có ai tiếp xúc để hỏi ý kiến bạn tứ quái cả, cho mãi đến khi một cụ điện thoại từ dinh Tổng thống Phi cho biết là họ được mời tới dự tiệc tại dinh Malacanaug họ mới biết là họ có hẹn —

phản ứng của chánh phủ Hoa-kỳ...

(TIẾP THEO TRANG 1)

Ông bình luận như trên đoạn văn trong thông cáo được các nước hội viên Minh Ước Varovie công bố tại Bucarest trong đó các nước này lên tiếng sẵn sàng giới chỉ nguyên quán sang chiến đấu tại Việt Nam nếu chánh quyền Hà nội có lợi yêu cầu—

Đề cập đến vài khía cạnh của chiến cuộc tại Việt Nam, viên phát ngôn bộ cao Lào sẽ tiếp nhận 15.000 quân Bắc Việt, và lãnh thổ nước này đã được dùng vào việc thăm nhậ người và đồ trang bị từ Bắc Việt vào Nam.

Còn về trường hợp những phi công Mỹ bị đem ra trình diện trước công chúng, qua các đường phố Hà nội, viên phát ngôn nhấn mạnh là chánh động này cho thấy BV bất kể đến những điều khoảng trong Quy Ước 1949 về các tù binh mà Bắc Việt đã ký kết năm 1957.

XIN CHÚ Ý :
DÙNG BÀN CHẢI KHÔ
MỠI CÔNG HIỆU 100%

MỠI

CRÈME DENTIPRICE
LIP EMAIL
HIGH WHITENING POWER

MỠI SƠN • RĂNG TRẮNG • NUÔI HỒNG
Đặc biệt: Rất thích hợp cho Phụ Nữ